

meštari

Školski list Osnovne škole Ivana Meštrovića • broj 13 • šk. god. 2018./19. • cijena 20 kn

TEMA BROJA: 50 godina škole

I jednom ćete se u životu sjetiti gdje ste započeli svoju karijeru

- život škole kroz radove učenika svih 50 godina
- zapisi i fotografije iz Spomenice škole

INTERVJU s bivšim učenicima

EKSKLUZIVAN INTERVJU
S BIVŠIM UČENIKOM

hrvatski slikar,
Zoltan Novak:

Školsko doba mi je bilo najdraže razdoblje u karijeri!

● Dominik Vuković, ilustrator ● Vitomir Ivanjek, pijanist ● Gordana Stiplošek-Barić, učiteljica razredne nastave

Dragi čitatelji,

Tema ovog broja posvećena je 50-toj obljetnici škole i zamišljena je kao mali vremeplov kojim putujemo kroz svih pet desetljeća u okvirima povijesnog vremena.

Svako desetljeće nosi svoje osobitosti koje oživljujemo kroz sjećanja i događaje koji su zabilježeni u Spomenici škole i učeničkim radovima od 1969. do 1981. god. objavljenim u tadašnjem Školskom listu Zdenac. Ovaj jubilarni broj bogat je sadržajima

koje želimo spasiti od zaborava. Sakupili smo ih i prikazali kroz svako desetljeće. Nažalost, nije moguće spomenuti sve – ovo je samo odabir događaja karakterističnih za razdoblje u kojem su nastali. Današnji učenici mogu vidjeti kakav je bio školski život u proteklim razdobljima, a starije generacije će se prisjetiti prošlih vremena. Otputujte na našim stranicama u vrijeme u kojem niste nikad bili ili se prisjetite svojih školskih dana!

Natalija Stajić, urednica

Riječ ravnatelja,

50 godina, ili pola stoljeća naše škole, obilježilo je isto toliko generacija koje su svaka na svoj način krojile povijest škole. Naša škola je dala brojne uspješne likovne i glazbene umjetnike, brojne vrhunske športaše i olimpijce koji su odrastali ovdje, na zagrebačkom Jarunu.

Brojni bivši učenici dali su svoj obol u u Domovinskom ratu. Škola je ostvarivala i ostvaruje brojne uspjehe na županijskim, državnim i međunarodnim natjecanjima u gotovo svim područjima. Kad je 1969. god. škola primila prve učenike, naselje je još bilo pravo zagrebačko predgrađe. Izgradnjom stambenih zgrada u osamdesetima, dograđena je i škola. Od 1991. do 2013. g. u školi je djelovala i druga osnovna škola, OŠ Alojzija Stepinca. Posljednjih godina događaju se velike promjene u našem školstvu u kojima sudjeluje i naša škola.

Aktivno smo uključeni u brojne projekte i aktivnosti koje provode naši vrijedni učitelji. Dugogodišnji smo domaćini županijskog natjecanja iz astronomije, izdajemo časopis „Meštri“, a pokrenuta je i vrlo aktivna foto grupa istog imena.

Škola se stalno obnavlja i oprema suvremenim nastavnim sredstvima. Nadamo se da će uz pomoć osnivača Grada Zagreba škola uspjeti dovršiti obnovu u najskorije vrijeme.

Kao ravnatelj, posebno želim zahvaliti našim bivšim kolegama i djelatnicima koji su obilježili proteklo razdoblje i ostavili trajni trag u radu naše škole.

Danas kao 50-godišnjaci smo, kako kažu, u zreloj dobi.

Jednom *Meštri* - zauvijek *Meštri*!

Milivoj Magerl, prof.

SADRŽAJ

TEMA BROJA: NAŠIH PRVIH 50 GODINA

Čestitka školi.....	3
I jednom ćete se u životu sjetiti gdje ste započeli svoju karijeru.....	4
O školi.....	5
1969. - 1979.....	6
1979. - 1989.....	16
1989. - 1999.....	24
1999. - 2009.....	29
2009. - 2019.....	30
Intervju: Vitomir Ivanjek.....	33
Intervju: Gordana Stiplošek-Barić.....	34
Intervju: Zoltan Novak.....	36
Intervju: Dominik Vuković.....	40
ŠKOLSKE KRONIKE.....	44
ŠKOLA U PRIRODI.....	46
KNJIŽEVNI SUSRETI.....	48
LEKTIRA NA DRUGAČIJI NAČIN.....	50
ASTRONOMIJA.....	54
PRVAŠIĆI.....	55
GENERACIJA 2018./2019.....	57
ZDENAC RIJEČI.....	60
PUTOPIŠ.....	62
ENGLISH CORNER.....	64
DEUTSCHE ECKE.....	65
SPORTSKI KUTAK.....	66
NAJOSMAŠI.....	67
NEKAD I SAD.....	68

Impresum:

MEŠTRI, školski list OŠ Ivana Meštrovića, br.13, 6. svibanj, 2019. god.

Nakladnik: Osnovna škola Ivana Meštrovića, M. Pušteda 1, Zagreb

Tel. 363 22 17

fax. 363 87 62

e-mail: ured@os-imestrovica-zg.skole.hr

www.os-imestrovica-zg.skole.hr

Za nakladnika: ravnatelj Milivoj Magerl

UREDNIKA I VODITELJICA NOVINARSKJE GRUPE: Natalija Stajić, stručna suradnica knjižničarka

ZA NOVINE MEŠTRI PIŠU: Marija Lekaj, Fiona Petrović, 6. d raz. i ostali članovi novinarske grupe.

LEKTORICA: Kristina Dilica, prof. hrvatskoga jezika

FOTOGRAFIJE: Foto klub *Meštri*, fotografije iz albuma škole i privatnih albuma.

NASLOVNICA: Roko Trebotić, 8. c, Maja Čupić, 8. a

ZADNJA STRANICA: Andrej Bizjak, 8. b

GRAFIČKA OBRADA: Iba&Didi

TISAK: Tiskara Stega-tisak Heinzlova 60/1, 10000 Zagreb www.stega-tisak.hr

NAKLADA: 400 kom

CIJENA: 20 kn

Himna OŠ „Ivan Meštrović“

Ivan Meštrović, pravi kipar i umjetnik.
Naša škola pravi je sretnik.
Škola po njemu nosi ime,
i mi se ponosimo time!

Ispred škole stoji jedan kip,
Ivan Meštrović, to je taj tip.

Svaki dan kad idem u školu,
osjetim radost pravu
ugledavši Meštrovićevu željeznu glavu,
gleda, vedro me pozdravlja
i moja duša odmah ozdravlja.

To je velika i ponosna zgrada
oličenje pristojnosti i naporna rada.
Rezultati grijanja stolaca i učenja česta
Na natjecanjima prva su mjesta.

Mi čuvamo okoliš,
zagađenju kažemo iš!
Skupljamo baterije po cijeloj školi,
zato nas priroda jako voli.

Hajde! Još malo do kraja ima
Zato puno učite, poručujemo svima.
Vidimo se sljedeće godine
s novim uspjesima.

Učenici dramske skupine

*Draga školo,
sretan ti 50- ti rođendan!*

*Ti si naš drugi dom, mjesto
ispunjeno događajima
koji oblikuju naše djetinj-
stvo, mjesto na kojem se
pripremamo za put u život...
i od svih životnih doba,
školskog ćemo se sjećati
zauvijek!*

Tvoji učenici

Osnovna škola
Ivana Meštrovića
Ulica Martina Pušteka 1
10 000 Zagreb

I jednom ćete se u životu sjetiti gdje ste započeli svoju karijeru U jednom školskom listu!

Prvi broj Školskog lista *Zdenac* počeo je izlaziti školske godine 1969./1970., kada se naša škola zvala „Jarun-Gajevo“ te je redovito izlazio dva puta godišnje sve do 1981.g.

U tadašnjem listu, učenici škole su objavljivali svoje literarne i likovne radove te je list imao uredništvo i redakciju, a potpisnici nekih radova roditelji su sadašnjih učenika.

Listajući stranice *Zdenca* prepoznata su imena značajnih osoba koji su bili učenici škole i koji su na svojim životnim putevima ostvarili karijere, a prve uratke započeli su upravo u ovom listu, u ovim školskim klupama.

Danas, nakon 50 godina, zaista su se ostvarile riječi kojima je započeo prvi broj *Zdenca*:

„...A tko zna nije li ovo početak životnog poziva za nekog od vas? Netko između vas može postati urednik, novinar, reporter, književnik.

I jednom ćete se u životu sjetiti gdje ste započeli svoju karijeru.

U jednom školskom listu.“

Uredništvo. Zdenac. Šk. god. 1969./70.

Školski list *Zdenac* je u svom desetogodišnjem izlazenju bio rado čitan od strane učenika koji su jedva čekali da izađe sljedeći broj te je bila posebna čast u njemu objaviti svoj rad.

U Spomenici škole pronađen je podatak da je list bio nagrađivan i proglašen za najbolji đачki list u bivšoj Jugoslaviji.

1.6.1979. god. Školski list Zdenac od Savjeta za vaspitanje i odgoj djece SR Srbije i lista Politika u natječaju za najbolji dječji list u SFRJ dobili su prvu nagradu, a Zdenac je proglašen za najbolji đачki list u zemlji. Cijela redakcija Zdenca, 7 učenika i voditelj dobili su kao nagradu 8 dnevno putovanje po Grčkoj.

Spomenica škole

Foto Klav Meštri

Kako je nastao naš Školski list *Zdenac*?

„Za naziv školskog lista odlučili smo se za Meštrovićev *Zdenac* života zato jer je pun simbolike. Iz *Zdenca* piju životnu snagu ljudi svake dobi... a *zdenac* ostaje uvijek pun kao život. I mi želimo barem dio one snage koja izvire iz naše mladosti pokazati u našem *Zdencu*.“

Uredništvo. Zdenac. Šk. god. 1969./70. god. 1/br. 1. str.1.

Crtež iz Spomenice škole.

Događaji su kazaljke na satu historije. One kazuju koje je doba u životu naroda.

10. godišnjica škole

„Upravo doznajemo da zagrebačka osnovna škola „Ivan Meštrović“ slavi ove godine desetu obljetnicu svoga rada. Čestitamo! No desetogodišnjicu slavi i đачki list te škole „Zdenac“.

Čestitamo još glasnije! Jer, škola mora biti, a list ne mora.

On je rezultat posebnih napora grupe učenika, koja međutim svakih nekoliko godina napušta školu, predajući mlađim članovima zadatak: nastavite!“

Stjepan Jakševac, književnik. Nekoliko mišljenja o Zdencu.

Zdenac. Šk. god. 1978./79. god. X/br.2. str.49.

Iz albuma škole, 1980. g.

Današnji Školski list *Meštri*

2006. godine, pokrenut je Školski list *Meštri*, a o nazivu novoga lista odlučili su učenici glasanjem.

VIVAT FLOREAT CRESCAT

S 1968 - 1969. školska godina

Crtež iz Spomenice škole.

Školska godina 1971./72. 2.o, učiteljica Etelka Zelenka

Naša je škola ove godine dobila ime. Sada se zove škola „Ivan Meštrović“. Okitila se imenom velikog hrvatskog umjetnika koji je pronio slavu svoje domovine širom čitavog svijeta...

Svaki dan smo u školi koja se ponosno naziva imenom hrvatskog velikana. I mi se ponosimo školom i ovim imenom.

Ovo ime nas podsjeća da se velike stvari postižu neprekidnim radom, marljivošću i ustrajnošću. U tome nam može biti uzor veliki Ivan Meštrović.

Đurđica Hršak, 8. c, Pod velikim imenom.
Zdenac. Šk. god. 1971./72. god. III/br.1. str. 25.

Na temelju čl. 106. Zakona o osnovnoj školi (Narodne novine br. 43/64) i čl. 28 Odluke o utvrđivanju nadležnosti organa Skupštine grada Zagreba po republikim propisima (Službeni glasnik grada Zagreba br. 19/69) Savjet za prosvjetu Skupštine grada Zagreba na 3. sjednici, održanoj 24. 2. 1971. godine donosi

ZAKLJUČAK

Odobrava se Osnovnoj školi »Jarun-Gajevo da nosi ime:

OSNOVNA ŠKOLA
»IVAN MEŠTROVIĆ«
ZAGREB

Broj: 09/3-693/1-71.
Zagreb, 24. 2. 1971.

Predsjednik
SAVJETA ZA PROSVJETU
Prof. Milan Rajković

Crtež iz Spomenice škole.

1969. - 1979.

Pjevamo, sviramo i nastupamo na priredbama, bogatim programom slavimo državne praznike, ali sve u socijalističkom duhu. Pišemo, crtamo i vodimo naš *Zdenac* koji je najbolji u bivšoj Jugi.

O ŠKOLI, UČENJU I UČITELJIMA

Školske brige

Razmišljam što najviše volim u ovoj školi. Svašta mi pada na pamet, ali ja volim, kao i većina učenika, prodoran zvuk zvona... Drago zvono! Ono je kao osvježavajuće piće u ljetnoj vrućini kad se sat oduži do beskraja i kad se minute vuku kao gladni puževi...

... Nije lako mirno sjediti u klupi i slušati dok nastavnik neumorno priča i priča. A mi moramo šutjeti. I onda kad se zvono oglasi, naši se jezici sami od sebe razriješe, počnu klepetati, vikati, brbljati sve dok se ponovo zvono ne oglasi. A onda opet u razred na nove muke, u susret novim brigama

Željka Malčić, 8. b, Što najviše volim u našoj školi. Zdenac. Šk. god. 1971./72. god. III/br.1. str. 25.

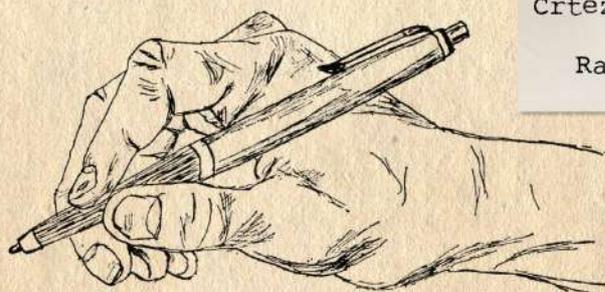
[...] Za odmora zadaće pisati, a dežurni ne smije da sazna jer ako on opazi, ukor je najblaža kazna.

Irena Hohnjec, 6. a raz, Školsko doba. Šk. god. 1974./75. Zdenac god. VI/br.2. str. 24.

Jednom je nastavnik pitao jednog učenika nešto veoma lagano. Učenik nije znao...

[...] Nastavnik se razbjesnio i počeo vikati. Svi smo se bojali.

N. V. 7. raz. Zašto se bojimo. Zdenac. Šk. god. 1969./70. br. 2. str. 25.

Crtež (tuš),
Slavko
Ratkajec,
8. c

Znam da mi je prošle godine drugarica dala bolje ocjene nego što sam zaslužio. Marljivim učenjem ću joj se zahvaliti. Pokazat ću svima da se čvrstom voljom može mnogo postići. Želim ove godine razveseliti svoju drugaricu.

Mladen Blažević, 3. c, Zdenac. Šk. god. 1972./73. god. IV/br.1. str. 24.

Studija ruke - olovka,
Miroslav Vukmanić, 8. b

U školi mi nije lijepo jer doma donosim samo jedinice, ni jednu peticu.

Damir Rožić, 1. b.

Ja se volim doma igrati, ali volim doći u školu jer mi se sviđa u školi.

Ovdje mi je toplo...

Krešimir Dobrilović, 1. a, Mladi samoupravljači govore. Zdenac. Šk. god. 1973./74. god.

V/br.1. str. 26.

Lukovice
(tuš), Gordana
Lujić, 8. b

Za sada bez ocjena ne možemo,
možda ih u 21. stoljeću više
neće biti.

J. Neralić

Ima jedna bolest, zove se ljenitis,
to je nešto slično kao rahitis ili
bronhitis...

Radmila Jovičić, 7. a, Đačka bolest. Zdenac.
Šk. god. 1977./78. god. IX/br.2. str. 19.

... pogodistu pokazao-la ovaj uspjeh:

NASTAVNI PREDMETI	USPJEH
Hrvatski ili srpski jezik ..	odlično (5)
.....	/
.....	/
Priroda i društvo	odlično (5)
Zemljopis	/
Povijest	/
Priroda	/
Biologija	/
Kemija	/
Fizika	/
Matematika	odlično (5)
Tjelesni odgoj	odlično (5)
Tehnički odgoj	/
Likovni odgoj	odlično (5)

14

Kolona s ranjenicima (tuš),
Zoltan Novak, 8. a

Djed mi je darovao globus. Bio je kao onaj u školi,
ali puno manji. Veoma mi se sviđao i neprestano sam ga
poučavao... S globusom sam otišao u krevet. Neko sam ga
vrijeme promatrao, a onda zaspao. Drugi dan, kad sam
ustao, slučajno sam stao na njega i razbio ga. Bio sam
jako žalostan.

Mario Šarić, 3. c, Velika šetnja. Zdenac. Šk. god. 1972./73. god. IV/br.1. str. 22.

Redukcija struje

6. 12. 1973. god. zadesila je velika nedaća našu privredu i našu školu:
redukcija električne struje. Počeli smo se pomalo i smrzavati, jer bez
električne struje ne mogu se staviti u pogon grijači u našoj kotlovnici cen-
tralnog grijanja. Zato počinjemo nastavu u 7.45 (u 10 sati nas iskapčaju i
tek u 18 ukapčaju), kako bi mogli završiti nastavu i u drugoj smjeni do 16
sati kad se još vidi u učionicama. Odmori između sata su samo toliko da se
učenici presele iz učionice u učionicu. Ovo pomanjkanje struje je posljedi-
ca velike suše koja vlada već nekoliko mjeseci u našim krajevima.

Spomenica škole.

[...] da li te redukcija struje ometa da učiš? Pa ne. Nastojim ponoviti gra-
divo prije nego struje nestane. A može se nešto raditi i pri svijeći. Pomalo
je romantično. Nego, pomanjkanje struje nezgodno je radi poslova u kući.

Višnja Antolić, 8. c, Šk. god. 1973./74. Televizor u rukama Željke. Zdenac god. V/br.1. str. 24.

Odgoj učenika u socijalističkom duhu

Šk. god. 1971./72. Školska godina je
pred nama i to u novim uvjetima rada.
Uređene su učionice za pojedine pred-
mete, a nastavnici dobili svoje kabinete,
doduše još potpuno nisu opremljeni,
ali je nabavljeno dosta suvremenih
nastavnih sredstava. Dakle, uslovi
rada su poboljšani ili se poboljšavaju.
Mogućnosti u davanju obrazovnih
činjenica na suvremeniji način su sada
veće. Međutim postoji opravdana boja-
zan, da u trci za što većom količinom
obrazovnih činjenica koje učenici mora-
ju usvojiti, jer to traži nastavni program,
jer to traži Zavod za unapređivanje os-
novnog obrazovanja ili točnije - kako mi
to velimo - traže to prosvjetni savjetnici,
zapoštvimo ono što je možda u cijelom
našem radu i najvažnije, a to je odgoj
naših učenika u socijalističkom duhu.

Spomenica škole.

Zastava (flomaster),
Sandra Živanović, 2. b

Bez radne subote

9.3.1977. god. Danas je škola prešla na petodnevni radni tjedan. Sva nastava je zgušnjuta na 5 dana, a subotom je tzv. rekreativni dan za one učenike koji to žele. Ovako se „povodimo“ za onim radnim organizacijama koje imaju petodnevno radno vrijeme.

Spomenica škole.

Napokon smo dočekali da je i u našoj školi uveden petodnevni radni tjedan. Imati slobodnu subotu svakako je ugodno. Dobili smo zato novi raspored koji nas je sve zadovoljio.

Gina Marjanović, 5. b, Zadovoljio novi raspored. Zdenac. Šk. god. 1976./77. god. VIII/br.2. str. 28.

Kurir sa psom (tuš), Zoltan Novak, 8. a

Kako disciplinirati osmaše

U nedjelju, 6.10.1975. god. Mjesna zajednica uz suradnju škole organizirala je akciju uređivanja i čišćenja našeg naselja. Učestvovalo je 300 omladinaca i pionira škole, te tridesetak aktivista (građana). Stariji omladinci nisu se odazvali. Radili su buldožeri te je očišćen je teren za budući park i dječje igralište oko škole i spomenika.

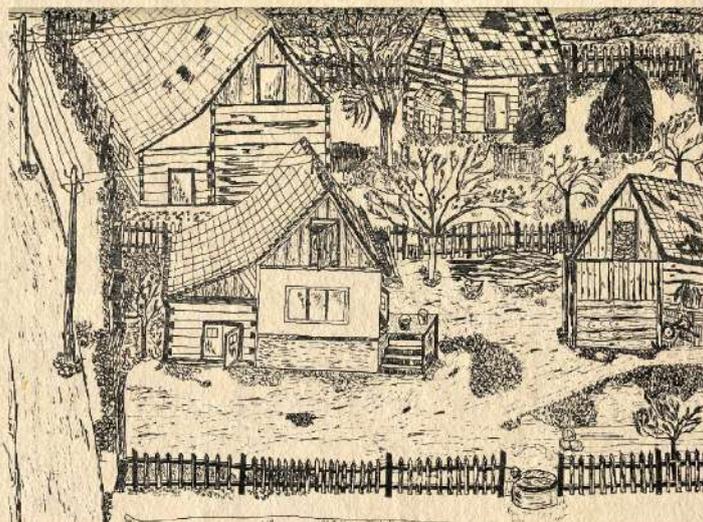
Danas su se stariji omladinci "osvijestili" i nakon drugarske kritike njihovo rukovodstvo preuzelo je obavezu da će sav materijal utrpati u kamione i odvesti na deponij.

Spomenica škole.

[...] Cijelo stanovništvo naše zemlje obavezuje se na obranu domovine. Posebnu ulogu u tome ima omladina. Od nje se očekuje da sudjeluje u različitim oblicima otpora i zaštite kao i u svim zadacima koji su s time povezani...

Jadranka Papić, 8. c, Omladinci u prvim redovima. Zdenac. Šk. god. 1978./79. god. X/br.2. str. 9

O NASELJU GAJEVO-JARUN

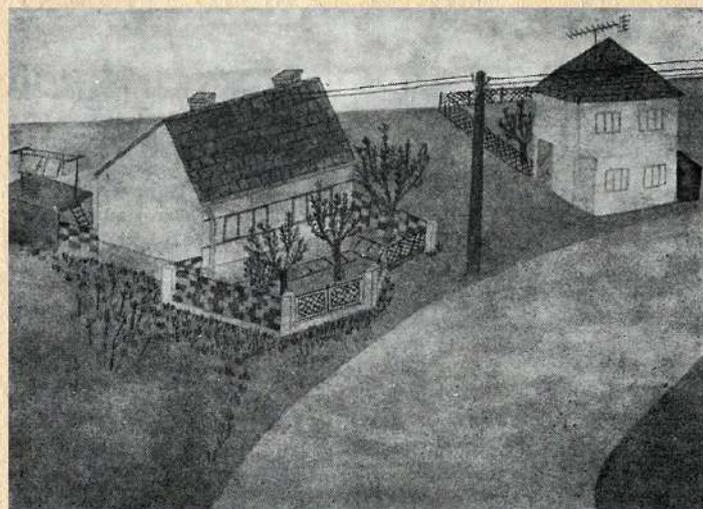

Seosko dvorište (tuš), Zdravko Fijačko, 8. c

Jarun kao prigradsko selo

[...] Nas tridesetak čuvali smo krave pokraj jezera. Jezero je bilo bistro i plavo. Tamo smo se kupali i hvatali ribe... raširili smo pokrivače i jeli, a nakon toga spremni za kupanje... popodne je bilo vrijeme za pecanje... Spuštao se mrak. Skupili smo krave i krenuli kućama.

Josip Kaurić, 5. a, Kravari. Zdenac. Šk. god. 1969./70. 1/br.1. str. 16.

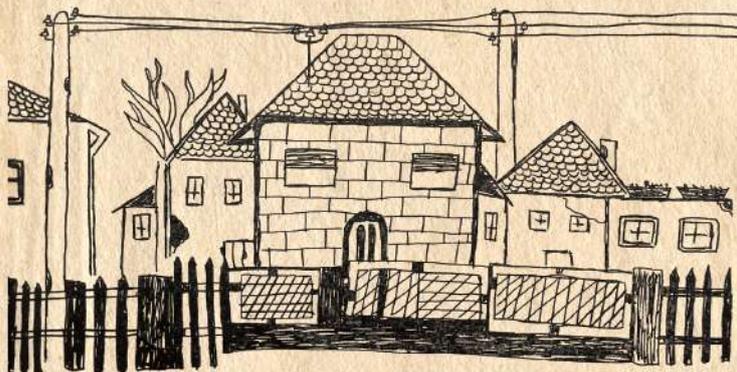
Ulica u Jarunu (akvarel), Branka Koleno 8. a

Morski pejzaž (tuš), Zoltan Novak, 5. a

Volim Jarun: Volim ga najviše zbog toga što hladni i tmurni beton ne narušava šarenilo njegovih voćnjaka i vrtova. Stariji sjednu ispred kuća i razgovaraju sa susjedima. Mladi se okupljaju na uglovima ulica, šale se i odlaze u proljetne šetnje. Djeca trče po vrtovima i love sjajne bisere, noćne krijesnice... Nestat će uskoro sve ove čarolije. Ruše se jednokatnice i na njihovima mjestima će niknuti moderne zgrade s puno prozora. Šarenilo voćnjaka zamijeniti će sivi beton i staklo. Rodite će se novi grad, ali neće moći zamijeniti ljepotu koja će umrijeti.

Sonja Župančić, 8. c, Zdenac. Šk. god. 1978./79. god. X/br.2. str. 20.

Moje susjedstvo (flomaster),
Danijel Arbanas, 6. c

Športsko igralište

Rujan, 1972. god. Za vrijeme ljetnih ferija uspjela je naša škola uz pomoć Mjesne zajednice Đuro Šimunić i Zavoda za komunalnu djelatnost grada Zagreba izgraditi športsko igralište.

Spomenica škole.

[...] Bili bismo Vam veoma zahvalni da u blizini naše škole koja nosi ime Ivana Meštrovića, sagradite neki park. Tu bismo mi djeca, a i odrasli, provodili slobodno vrijeme zabavljajući se, igrajući se loptom, skližući se niz tobogane i slično. Ima ovdje kod nas mnogo slobodnog prostora. Trebalo bi ga samo ograditi i zasaditi stabla. I mi bismo pomogli raditi. Ruke su nam malene, ali nas je mnogo...

Dubravka Kurtović, 6. c, Što bih poručio predsjedniku grada. Zdenac. Šk. god. 1972./73. god. IV/br.1. str. 26.

Jarunski susreti

15.10.1973. god. Naši Jarunčani su kod kapelice u Gornjem Jarunu organizirali Jarunske susrete. To je bilo jedno sportsko natjecanje u nizu disciplina i vještina između ekipa Gornjeg i Donjeg Jaruna u koje je učestvovalo je na obim stranama 82 natjecatelja što je impozantan broj za ovo naše naselje. Iako je sipila neugodna jesenska kiša, sakupilo se preko 300 gledatelja koji su

svesrdno bodrili naše ekipe. Ove Jarunske igre otvorio je predsjednik odbora SSRN-a naglasivši kako su priredbu organizirali mladi iz Jaruna, vlastitim snagama uz pomoć škole Ivan Meštrović. U svom kratkom izlaganju istaknuo je dugogodišnje postojanje Jaruna koje se spominje prvi put službeno 1331. god. i borbu za školu koju su dobili tek u socijalističkoj Jugoslaviji.

Spomenica škole.

Nova gradska prometnica (flomaster),
Zoltan Novak, 8. a

[...] Dva naselja u zapadnom dijelu Zagreba, Gajevo i Jarun, čine po izgledu jednu cjelinu i obuhvaćeni su jednom mjesnom zajednicom. To je područje manjih obiteljskih kuća, okruženih vrtovima i cvijećem, a tek uz rub naselja dižu se novi neboderi. Odlazak na posao i u središte grada, građanima, naročito starijim osobama iz ovoga kraja, predstavljao je poteškoću jer se do najbliže tramvajske stanice trebalo pješaočiti četvrt sata i više...

Snježana Skenderović, 8. a, Zdenac. Šk. god. 1976./77. god. VIII/br.2. str. 28.

Pogodak u koš (flomaster),
Zoltan Novak, 4. a

RAZNE PROSLAVE

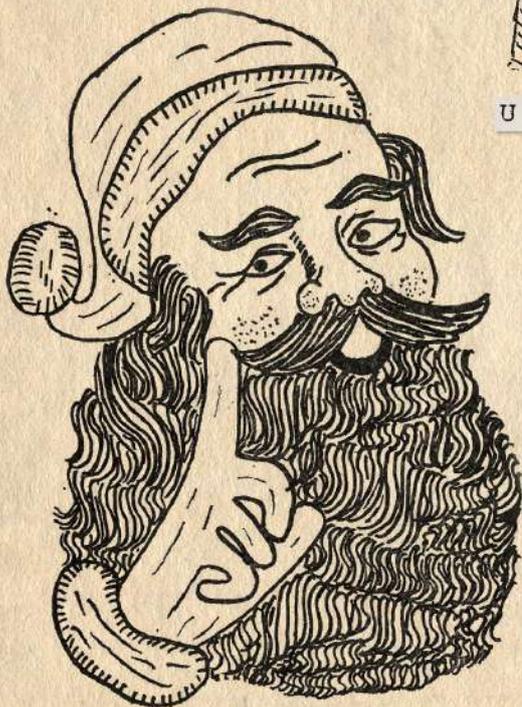

Majka - prema Meštrovićevu drvorezu (olovka), Gordana Lujčić, 8. b

Smotra mladosti

Svibanj, 1969. god. recitatorska grupa učenika ove škole pod vodstvom nastavnice Puževski B. sudjelovala je na Smotri mladosti s recitalom *Ličnost druga Tita*. Folklorna grupa nastupila je s prigorskim plesovima. Za učenike nižih razreda priređena je predstava *Nikoletina Bursać*.

Spomenica škole.

Djed Mraz (flomaster), Snježana Skendrović, 8. a

Dan žena

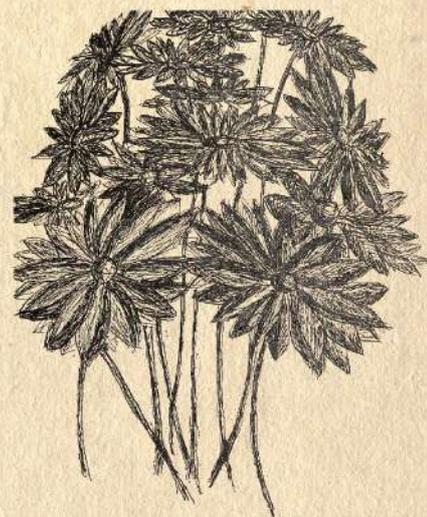
7.3.1969. god. Dan žena svečano je proslavljen u školi. Učenici od 1.-4. razreda pripremili su darove za majke, pisali čestitke i održali program za svoje majke koje su se okupile u školi za tu prigodu.

Spomenica škole.

Dotrčao sam kući veseo, presretan. U školi sam dobio peticu i želio sam da to što prije svi saznaju... To mi je bila prva petica u školi. Bio sam u prvom razredu. Mama me zagrlila i počela plakati... Istog dana navečer mama je otišla u Njemačku. U kuću je došla baka da je zamijeni... Prošlo je nekoliko godina. Mama za praznike dođe, ostane nekoliko dana i opet otputuje. Sada znam zašto je mama plakala onog dana kad sam dobio prvu peticu.

Ljubomir Hlišć, 5. b, *Zašto je mama plakala*. Zdenac. Šk. god. 1969./70. br.2. str. 8.

Ivančice (tuš), Zoltan Novak, 5. a

Mnoge su majke pušku objesile o rame, mnoge su se od njih borile za te i za me...

Sanja Adanić, 6. c, *Žena u borbi*. Zdenac. Šk. god. 1978/79. god. X/br.2. str.15.

U borbi (tuš), Zoltan Novak, 8. a

Nikoletina (akvarel), Jasna Županić, 8. a

Dan dječje radosti

30.12.1970. god. održana je proslava Dana dječje radosti. Sve je bilo u znaku radosnih raspoloženja, lampiona, novogodišnjih ukrasa, snježnih kristala, svjetlećih kuglica na novogodišnjoj jelki, radosnih dječjih povika, malih patuljaka i osmjehnutih nastavnika.

Nakon glavne priredbe učenici su nastavili izvođenje programa u svo-

jim odjeljenjima, primali darove i darivali svoje razrednike. Bili su to pravi trenuci obostrane ljubavi i privrženosti odgajnika i odgajatelja. Svi s mnogo optimizma ulazimo u osmi decenij posljednjeg vijeka drugog milenija naše ere.

15.1.1970. god. završila je nastava I. polugodišta.

Spomenica škole.

DAN MLADOSTI

Dragi naš druže Tito!

Od svega srca čestitamo Ti rođendan. Želimo Ti još mnogo, mnogo sretnih rođendana. Šaljemo Ti kiticu cvijeća iz našeg vrta i čvrsto pionirsko obećanje da ćemo dobro učiti.

Tvoji pioniri
iz prvog b razreda

Iz čitanke za 1. razred

Dan mladosti

Svibanj, 1972. god. Danas je bio ispraćaj Štafete mladosti. U školi je bila održana lijepa svečanost. Škola je bila sva okićena pionirskim zastavama kao i državnim odnosno nacionalnim. Tamburaški zbor svirao je partizanske pjesme, a nakon trećeg pozdravnog govora i pročitano pozdravno pismo drugu Titu, štafeta palica krenula je iz škole u 11 sati prema spomenici palim borcima Jarun-Gajevo gdje se sastala sa štafetama Mjesne zajednice i SD Borac. Pred spomenikom i okupljenim građanima ot-

pjevana je Lijepa naša i Hej Slave-ni, a onda su pročitana pozdravna pisma, da bi nakon toga sve tri štafete krenule u grad na igralište SD Zagreb gdje je bio organiziran doček svih štafeta predjela Zagreb-Zapad. Tu na igralištu priređen je program za omladinu, naš pjevački zbor i tamburaški orkestar. Poslije završetka programa krenulo se na Trg Republike gdje je održan veliki miting. Čitav ovaj mjesec je posvećen proslavi Dana mladosti i 80. godini rođenja druga Tita, Partiji i Danu mladosti.

Spomenica škole.

Pionirski odred

Pionirski odred Ivan Goran Kovačić predložio je takmičenje u radnoj disciplini, vladanju, čuvanju školske imovine, urednosti i čistoći. Nastavnička komisija prihvatila je prijedlog Pravilnika o takmičenju.

Spomenica škole.

U Savez pionira kod nas se uključuju svi pioniri od prvog do sedmog razreda. Imamo svoje sastanke i razgovaramo o problemima pionira. Ove godine ćemo nastojati da što svečanije proslavimo tridesetu godišnjicu osnivanja Saveza pionira. Nastojimo da budemo što vredniji pioniri u učenju i u ponašanju. Želimo pronositi slavu naše zemlje i dalje kako su to činili najbolji sinovi naših naroda.

Sanja Iveković, 4. c, Pioniri slave. Zdenac. Šk. god. 1971./72. god. III/br.2. str. 10.

Štafeta (tuš), Zoltan Novak, 7. a

Na našoj školi postoji Kulturno-umjetničko društvo Ivan Meštrović. Osnovano je na početku rada škole... Tamburaški zbor je vrlo aktivan. Kako ti je poznato, nema priredbe na kojoj on ne nastupa. Zbog toga moramo mnogo raditi... Najčešće uvijek bavamo narodna kola, zatim pjesme iz pojedinih krajeva naše zemlje, koračnice i ostale kompozicije. Izvodimo ih prema prigodi.

Željka Maronić, 8. c, O KUD-u Ivan Meštrović. Zdenac. Šk. god. 1972./73. god. IV/br.2. str. 28 - 29.

Iz albuma škole

Iz albuma škole

Dan škole

Lipanj, 1973. god. svečano je proslavljen Dan škole. Ujutro je otvorena izložba učeničkih radova koju su organizirale sekcije i grupe slobodnih aktivnosti škole. Osobito je bila atraktivna izložba cvjećara škole u kojoj su bile kreacije cvjetnih slika, ukrasnih predmeta iz suhog

cvijeća i sjemena, a posebno iz područja ikebane. U kasnijim satima započela su takmičenja razrednih ekipa za ulazak u finale, športskih disciplina; rukometa, košarke i malog nogometa. Navečer je održan kulturno-umjetnički program koje je izvelo KUD Ivana Meštrovića koje dje-

luje u školi. Program je bio na zavidnoj razini, dopadljivo je bio izveden recital kajkavske poezije uz pratnju glazbe. Gosti su bili literarna sekcija učenika iz OŠ Ivan Meštrović iz Vrpolja s kojom je od ove godine uspostavljena čvršća veza.

Spomenica škole.

Proslava Dana Republike u školi

Iz čitanke za NA DAN REPUBLIKE
1. razred

Dan Republike

27.11.1975. god. Danas smo svečano proslavili Dan Republike sa svečanom akademijom. Učenici su u podne priredili jedan divan ugođaj lijepim recitacijama, pjevanjem i sviranjem tambure, harmonike te plesovima naroda i narodnosti naše domovine. To isto su navečer priredili za svoje roditelje i ostalo građanstvo koje je dupkom ispunilo našu dvoranu. Bio je to nezaboravan događaj i ugođaj koji je završio Kozarčkim kolom oko improvizirane partizanske vatre na pozornici, a njega su izvele članice recitatorske grupe KUD naše škole.

Spomenica škole.

DAN ŠKOLE I MJESNE ZAJEDNICE

Sinoć je u Osnovnoj školi »Ivan Meštrović« održana proslava Dana škole i Dana Mjesne zajednice »Đuro Simunić«. U toku prijepodneva održana su sportska takmičenja dok je poslije podne održana svečana akademija uz nastup KUD Osnovne škole — članova recitatorske, pjevačke, folklorne, tamburaške i harmonikaške sekcije. Poslije akademije otvorena je izložba crteža i skica iz ostavštine Krste Hegeđušića, te krajolici istaknutog slikara naive Ivana Lackovića — Croate (na slici). D. L.

Svjetski dan štednje

30.10.1976. god. Klub mladih štediša Pčelica proslavio je Svjetski dan štednje. Preko razglasa u školi pročitan je referat o značenju toga dana i štednje za ovu našu „potrošačku narav“. Podijeljene su značke, olovke pa čak i kasice najboljima. Dobro se iskazala Zagrebačka banka koja glavni nosilac štednje i njen redatelj! Da li ovakav način štednje ima osobit odgojni karakter, to bi još trebalo proučiti.

Spomemica škole.

U školskoj godini 1975./76. bilo je u nas 520 štediša. U toj su godini učenici uložili na štedne knjižice 135.147,50 dinara. Najbolje uspjehe postigli su učenici od prvog do četvrtog razreda, a na donjoj polovici bili su učenici od petog do osmog razreda...

Marija Kolak, 7. c,
Zdenac. Šk. god.1976./77.
god. VIII/br.2. str. 29.

Prvosvibanjski plakat (tuš), Katica Storjak, 8. a

Iz čitanke za 1. razred PRVI MAJ

Ulicama našeg grada proslavlja se praznik rada.

- Što ćeš ti ovdje, Braco? Pa ti nisi radnik.
- Jesam!
- Oho! A što si uradio?
- Naučio sam čitati i pisati i računati.
- E, kad je tako, onda hajde s nama u povorku!

Tito u Zagrebu

26-30. 3. 1977. god. drug Tito je posjetio Zagreb. Svi građani su izašli na ulice da pozdrave Maršala. Tri dana smo izlazili na ulice kojima je prolazio Tito kako bi ga pozdravili.

Spomemica škole.

U programu je nastupio tamburaški orkestar naše škole i odsvirao šest zagorskih plesova pod naslovom Mali zagorski vjenčić. Članovi recitatorske grupe izveli su recital Titov Naprijed, a pjevački zbor otpjevao je Zašto volim domovinu. Na kraju je folklorna grupa otple-sala nekoliko narodnih plesova. Cijela je ova priredba bila lijep uspjeh raznih sekcija Kulturno-umjetničkog društva naše škole.

Snježana Hrestak, 7. c,
Početak proslave Titovih jubileja. Zdenac. Šk. god. 1976./77. god. VIII/br.2. str. 27.

1. maj

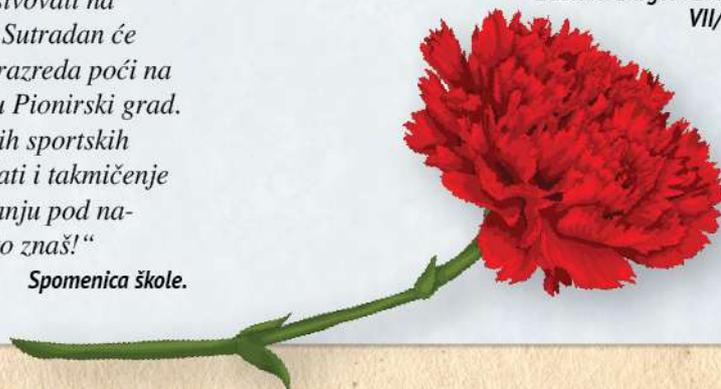
28.4.1976. god. organizirali smo akademiju u čast Međunarodnog praznika rada, 1. maj.

Bila je to repriza svega onoga sa čime smo učestvovali na Smotri mladosti. Sutradan će svi učenici viših razreda poći na rekreativni izlet u Pionirski grad. Tu će pored raznih sportskih takmičenja, održati i takmičenje u sviranju i pjevanju pod nazivom „Pokaži što znaš!“

Spomemica škole.

Dogodilo se davno, u proljeću, prvog svibanjskog dana... Radni ljudi iz cijelog svijeta slave prvi svibnja kao svoj praznik. Slave ga danas u veselju. Sve se crveni od zastava i od karanfila...

Tereza Krilatić, 3. a, Priča o čovjeku i cvijetu. Zdenac. Šk. god. 1975./76. god. VII/br.2. str. 33.

PORUKE, PISMA

Kada biste imali mogućnost kome biste uputili poruku i što biste rekli?

[...] Svima kojih se tiče, ovo poručuje jedan omladinac iz Jugoslavije. Želim da ovaj svijet živi u miru. treba da nestane klasa koje dijele čovječanstvo na bogate i siromašne. Rasa i boja kože ne smiju utjecati na stjecanje ljudskih prava...

Tihomir Deskar, 7. b

Uputio bih poruku svim našim piscima, onima koji pišu za odrasle i djecu. Pročitao sam mnogo knjiga i nisam naišao ni jednu koja bi me tako oduševila kao djela Julesa Verna. Vern divno piše... Zato našim piscima preporučujem da pišu takve knjige...

Mirza Kadić, 8. a

Upravljam svoju poruku John Travolti. Hallo John! Mi bismo željeli da dođeš k nama da vidiš kako je Jugoslavija lijepa. Treba je vidjeti. Zato dođi i posjeti nas...

Gina Marjanović, 7. b

U ovoj međunarodnoj godini djeteta upućujem poruku Jimmyju Carteru, predsjedniku SAD... Zašto se ljudima uskraćuju mnoga prava. Zato što su druge boje kože, zato što su crnci. Ne smiju ići u škole u koje pohađaju bijelci. U autobusima moraju ustupiti mjesto bijelim. Omogućite ljudima Vaše zemlje sva prava koja pripadaju čovjeku...

Tatjana Pavlić, 8. a

Što biste ponijeli sa sobom na Mars?

Uzeo bih sa sobom mnogo knjiga jer se čovjek i na Marsu mora kulturno uzdizati.

*Tin Spasojević, 5. c,
Svemirski izlet. Zdenac.
Šk. god. 1978./79.
god. X/br.2. str. 37.*

Gordana Gašpert, 5. a

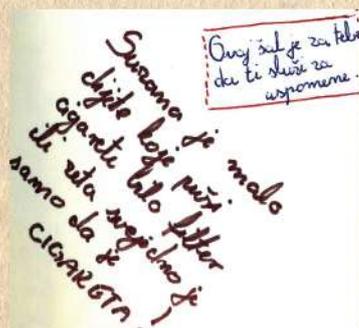
O PUŠENJU

[...] Meni je lijepo gledati kada netko puši. Vidim da u tome uživa. Volim ljude koji znaju puštati kolutove dima. Naš susjed je pravi majstor u tome. I ja ću pušiti kad odrastem. Sada nemam novaca da kupujem cigarete.

*B. K., 5. raz., Zašto se puši. Zdenac.
Šk. god. 1969./70. br.2. str. 26.*

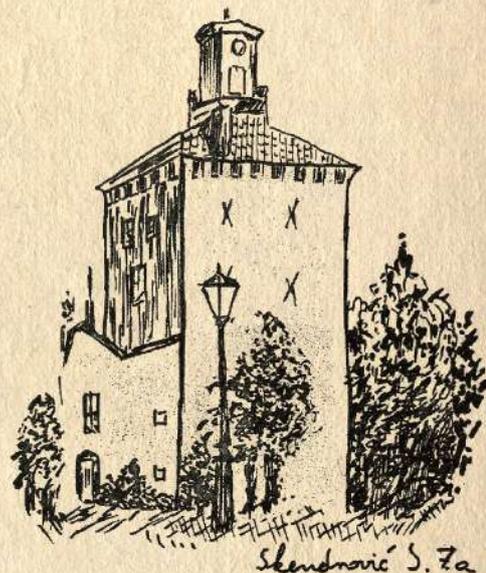
Kada bih ja bila direktorica ove škole, dopustila bih učenicima da puše jer smatram da ne puše iz zadovoljstva, nego iz objesti i zato da bi se pravili važnim pred drugima. Osim toga smatraju se hrabrima što to čine unatoč zabrane. Kada bi bilo dozvoljeno prestali bi pušiti.

V. Milovec, 8. a, Kad bi te netko postavio za direktora škole, što bi promijenio, a što ukinuo ili dodao? Zdenac. Šk. god. 1973./74. god. V/br.2. str. 31.

Iz Spomenara učenice Suzane

KULTURNA DOGADANJA

*Lotrščak (flomaster),
Snježana Skenderović. 7. a*

Dramska večer

Glumci Hrvatskog narodnog kazališta Marija Kohn i Mladen Šerment priredili su u našoj školi večer recitala. Recitiranje je bilo izvrsno ali akustika slaba. Nitko se nije sjetio postaviti mikrofone.

*Josip Tarabić, 8. c,
Odlomci iz dnevnika. Zdenac. Šk.
god. 1973./74. god. V/br.2. str. 27.*

Trka oslobođenja grada Zagreba

Svibanj, 1974. god. održana je Trka oslobođenja grada Zagreba na kojoj su sudjelovala pionirske i omladinske momčadi osnovnih škola, srednjih škola i kao glavni atletičari iz naše zemlje, Praga, Londona, Moskve i Budimpešte. U konkurenciji mlađih omladinaca na 1000 metara prvo mjesto osvojila je ekipa škole u sastavu: Hadinjak, Hranić i Tarabić. Dobili su kao nagradu veliki pokal Saveza školskih sportskih društava.

Spomenica škole.

A, KNJIŽEVNI SUSRETI...

Dobro došli u Zagreb

[...] Umorni ste već i željeli biste sjesti u neku kavanu. Ta vas sreća može zapasti tek ako ste u blizini Trga Republike. U drugim dijelovima grada možete pronaći samo krčmu. Osim toga, pijući čašicu prave domaće šljivovice, moći ćete doživjeti prizore pravog domaćeg folklor.

Dakle, dobro došli u Zagreb!
Višnja Čubra, 8. b, Dobro došli u Zagreb. Zdenac. Šk. god.1970./71. god. II/br.2. str. 26.

Uredništvo i čitateljska lista ZDENAC

S velikim veseljem odabrao sam te poziviti da prijetim školi koja nosi ime našeg najvećeg likovnog umjetnika - Ivana Meštrovića. A prodaje oruga, na želost prekretka bokavka, odlažen s mjerenjem da je u školi fako slava imena, mnogo kćenica i nćenika koji se iskreno zanimaju za umjetnost u svim smislu, i posebno književnost. Siguran sam da će, upravo uz pomoć ovog odličnog lista "ZDENAC", iz škole "Ivan Meštrović" izaći bar nekoliko mojih budućih kolega - pisaca.

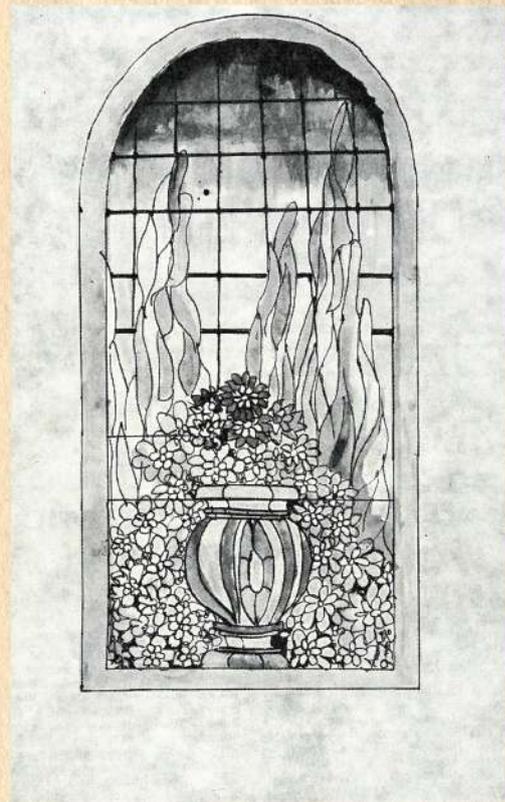
Do vidjenja i opustište na rukopisu,
Vaš
Ivan Kušan

Zagreb, 25. XI 1974.

Susret s književnikom Ivanom Kušanom

25.11. 1974. god. Klub prijatelja knjige, sekcija knjižničara, literata kao i članovi redakcije časopisa Zdenac organizirali su susret s književnikom Ivanom Kušanom na kojem je prisustvovalo 150 djece. Književnik je čitao svoje pjesme, razgovarao s učenicima, odgovarao na pitanja i potpisivao se na knjige.

Spomenica škole.

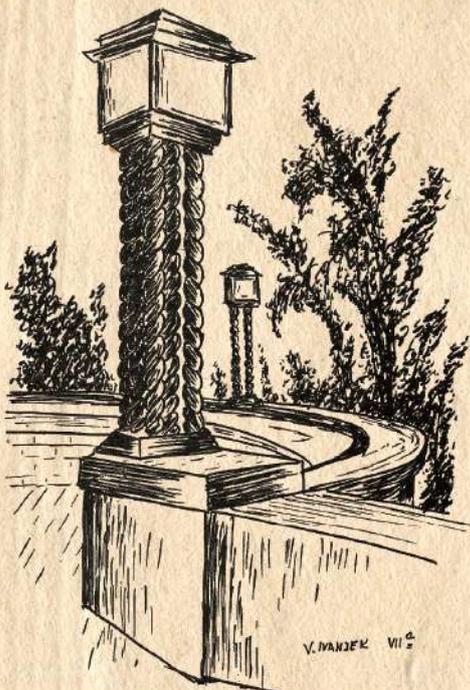
S izložbe "Secesija u Hrvatskoj" (lavirani tuš), Zoltan Novak 8. a

Maturalac

Krećemo na put koji se zove izlet... na brzinu smo se pofurili pod tuševima, bacili nešto u kljun, a zatim protegli sve četiri i utonuli u blaženi san... Na večer je u diskaču bila čaga do grla. Upoznali smo nove frendove i izmijenili adrese...

[...] Pjevali smo „Vraćam se, Zagrebe tebi“ grla su škripala kao stara škrebetaljka... Kad se sve zbroji... bila je ovo lijepa rajža...

Dubravka Kurtović, 8. c, Maturalna rajža. Zdenac. Šk. god.1974./75.god. VI/br.1. str. 29 - 30.

Strossmayerovo šetalište (flomaster), Vesna Ivanjek, 7. a

Idol tinejdžera

23.12.1976. god. Josip Ivanković idol „tinejdžera“ kantautor i poeta (ne zna se dali dječji ili tinejdžerski) priredio je koncert za omladinu škole. Odjeven luckasto, pomalo klaunovski s velikim teksaškim šeširom od kože (a možda i skaja) oduševio je omladinu. Duhoviti stihovi, dvosmisleni (erotski obojeni) i pomalo satirični privukli su pažnju, premda glasovno ovaj kantautor ne bježi od osrednjosti.

Spomenica škole.

KUTAK MODE ZA DJECU...

... I ZA ODRASLE

Zorica Maslak, 8. c

Teatar u gostima

Ožujak, 1978. god. Jedan od zaista najvećih gafova što je učinio Teatar u gostima Relja Bašića je ovaj s našom školom i građanima. Za 17.3. organizirano je gostovanje ovog Teatra, sakupilo se građanstvo, puna aula, a glumaca nema. Došao je samo glumac Ivo Serdar i tehnički rukovodilac. Ostali glumci sakupljali su se u bifeu hotela Esplanade i valjda uslijed „viskača“ zaboravili su da imaju predstavu u školi. Situaciju je nekako spasio Ivo Serdar zabavljajući građane vicevima i insertima iz svojih predstava.

Spomenica škole.

UNIVERZIJADA '87
8-19. 7. 1987. ZAGREB
JUGOSLAVIJA

Dragi
Lastane!

1979. - 1989.

Još uvijek smo pioniri ali osjećamo utjecaj Zapada koji sve više prodire do nas. Slušamo dobru *mjuz* i dalje nastupamo s kulturno-umjetničkim društvom škole.

Prve ljubavi upisujemo u spomenare i leksikone, jadamo se Lastanu i pišemo si pisma. Rastemo zajedno s naseljem, pa nas je sve više i više.

Gradi se novo naselje

12. 9. 1979. god. u 11 sati je položen kamen temeljac na prvoj zgradi budućeg naselja u Jarunu, Staglišću i Vrbanima. Gradit će se preko 6000 stanova. Govornici su tvrdili da će to biti jedno od najljepših naselja u Zagrebu. Izgradnja tih stanova bit će dovršena do 1985. god. Tako nadležni govore, ali poznavajući našu poslovnost, besparicu, neorganiziranost, trebat će čekati do 1990. god.

Spomenica škole.

Horvačanska cesta.

Izvor: Večernji list, 1986. g.

31.12.1979. god. Polagan je temeljac za dogradnju školske zgrade uoči Dana Republike, „prkos kuća“ stoji još i dalje, a ulazni dio u školu je baš na prostoru gdje se nalazi ta kuća. Zaželjeli smo se manjeg piskaranja u školi, manjeg divljanja cijena, makar znamo da je to iluzija.

Spomenica škole.

Kamen temeljac za dogradnju škole

9. 5. 1980. god. Ovo bi trebalo napisati crvenim slovima! Danas su se počeli kopati temelji za dogradnju škole, premda je kamen temeljac položen još uoči Dana Republike. Valjda gradnja neće ići dosadašnjim tempom. Gradnja velikog naselja je počela punom parom i graditelji tvrde da će prvi stanovi biti useljeni krajem ljeta 1981. Međutim, jer znamo naše "hvalisanje" u takovim prilikama, do tada neće biti. Dobro će biti ako se to dogodi još godinu kasnije, tj. 1982. g.

Spomenica škole.

Umro je drug Tito

5. 5. 1980. god. Umro je predsjednik SFRJ drug Josip Broz Tito. Svi smo se okamenili. Gledamo se i nitko ne može progovoriti ni jednu riječ. Muk je potrajao desetak sekundi. zar je to moguće? Izgledamo kao šokirani, a onda razgovor... Neka ti je vječna slava, družo Tito!

Saša Egić, 8. a, Ostavio si nas u tuzi.

Svuda je odjeknula tužna vijest o smrti dragog nam učitelja. Meni je zastao dah, srce mi se stislo od tuge. on nas je toliko volio. Govorio je da je na nama budućnost zemlje ove. Obećajem da ću još marljivije raditi da se donekle odužim za sve što sam dobila.

Snježana Šprem, 2. c, Oproštaj s Titom. Zdenac. Šk. god. 1979./80. god. XI. br.2. Str. 2-6.

Stanković, 8. b

Iz albuma škole.

Iz albuma škole.

[...] Sam sam. Dosađujem se. Na TV upravo je počelo Nedjeljom popodne... Upravo je neka dobra glazba, a teta koja pjeva i u ritmu se ljulja još je bolja. Gledam je kao hipnotiziran za sve vrijeme dok pjeva... Uživam sluhom i vidom. To se isplati gledati... Zatvorim oči i zaspim. Ne znam kako dugo sam spavao kad me moji probude: „Pa tebi je televizor otvoren, a ti spavaš!“ Povicakala je mama. Prekinuli su me iz divnog sna. Sanjao sam o lijepim tetama i u snu uživao. Bilo mi je žao što su me probudili, ali nisam im htio izdati što sam sanjao jer bi me dobro ismijali. Oh, kakav divan san!

Ivica Kurtović, 8. c, Nedjeljom popodne. Zdenac. Šk. god. 1979./80. god. XI. br.1., str. 7.

Engleski jezik je izborni predmet

9. mjesec 1980. god. Od stranih jezika obavezno se uči francuski i njemački dok je engleski fakultativan... Strani jezik prema Zakonu o odgoju i obrazovanju uči se po izboru od strane učenika (zapravo roditelja). Ali nitko ne želi učiti ruski i francuski. Svi bi oni učili njemački i engleski. Ovaj potonji većina.

Spomenica škole.

Sa priredbe priredene u čast novih pionira.

svečano pionirsko obećanje

DANAS, KADA POSTAJEM PIONIR
DAJEM ČASNU PIONIRSKU RIJEČ:

DA ĆU MARLJIVO UČITI I RADITI
I BITI DOBAR DRUG.

DA ĆU VOLJETI NAŠU SAMOUPRAVNU DOMOVINU
SOCIJALISTIČKU FEDERATIVNU REPUBLIKU
JUGOSLAVIJU.

DA ĆU RAZVIJATI BRATSTVO I JEDINSTVO
I IDEJE ZA KOJE SE BORIO TITO.

DA ĆU CIJENITI SVE LJUDE SVIJETA
KOJI ŽELE SLOBODU I MIR!

Primanje u Savez pionira

29.II.1980. god. Dan Republike. Učenici naše škole dolaze na proslavu. Pred školom sve vrvi... Gledam ove prvoškolce. Izlaze razred po razred na pozornicu s pionirskom zastavom. Stupaju uz zvuke koračnice. Polazu zakletvu... Roditelji ovih mališana uživaju u svojoj djeci. Najradije bi zaplakali od sreće... Svi su radosni... Poslije programa ples. To je priča za nas. To smo najviše čekali.

Jadranka Pleško, 8. b, Dan Republike i primanje u Savez pionira. Zdenac. Šk. god. 1979./80. god. XI. br.1., str. 7.

Spomen!!!

Ovaj profesor me je volio ti se sjeti mene i školske galame!

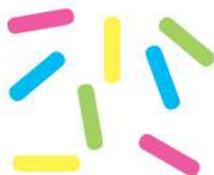
Iz spomenara.
Kada bude i je la kruha i salame ti se sjeti mene i školske galame!

Ljubav i knjiga su dve lepe stvari, ali zbog ljubavi se često knjiga zanemari.

Iz albuma škole.

Telefoni kojima smo razgovarali iz odvojenih soba, sva djeca su ih imala.

Ostavljaš me

Na jednom izletu školskom
Upoznali smo se.
No, izlet traje samo jedan dan
I naša sreća trajat će kratko.
Rastali smo se uz čvrsto obećanje
Da naša ljubav nije tog dana završena.
I obećanja se držimo.
Stalno se dopisujemo.

Sanja Dasović, 8. a, Zdenac.
Šk. god. 1979./80. god. XI. br.1., str. 28.

ČISTAČ CIPLEA

Čistač cipela, Danijel Škerjanc, 5. b

D. Škerjanc
V. B.

Čistač ulice, Danijel Škerjanc, 5. b

Puno jedinica na kraju 1. polugodišta

16.1.1981. god. Završili smo redovnu nastavu. Uspjeh uobičajen na kraju 1. polugodišta. Puno negativnih ocjena. Nastavnici to „opravdavaju“ da kriterij mora biti stroži jer bi učenici prestali ozbiljnije raditi, kad bi znali da će uspjeh biti pozitivan i sa manje rada.

Spomenica škole.

Privatni album

Obavezne školske papuče.

Danijel Škerjanc, 5. b

Role

Svaka druga subota radna

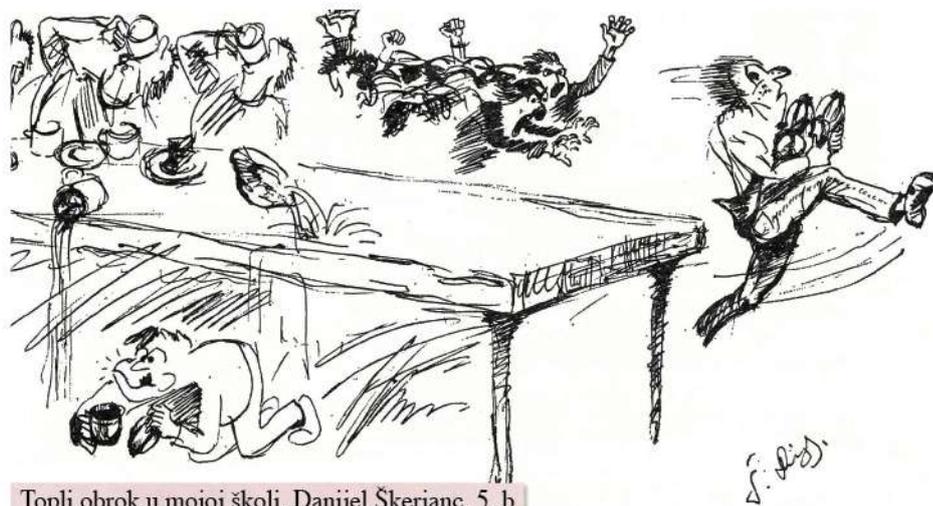
Rujan, šk. god. 1981./82. Nastava će se i u ovoj godini izvoditi u dvije smjene u petodnevnom radnom tjednu. Niži razredi će imati svaku subotu slobodnu, dok će viši imati svaku drugu subotu slobodnu. U te slobodne dane organizirati će se rekreacija i slobodne aktivnosti.

Spomenica škole.

Obnovljena škola

1981./82. šk. god. Konačno je dovršena dogradnja škole. Dobili smo 6 učionica, jednu veliku radionicu sa isto tako velikim skladištem, foto-laboratorij, kabinet za domaćinstvo, modernu kuhinju i još ljepšu dvoranu koja će služiti i kao restoran. Sve je to moderno opremljeno. Podovi su u dvorani i hodnicima od mramora. Isto tako i u starom dijelu su hodnici i atrij dobili pod od mramornih ploča. Napravljena je velika garderoba za učenike. Narodna odbrana, odnosno ONO, dobila je svoj kabinet. Uopće, stanje se uvelike poboljšalo. Ulazni atrij u školu je povećan, a također je škola dobila i novu nadstrešnicu, koja može u slučaju kiše primiti više od 800 učenika.

Spomenica škole.

Topli obrok u mojoj školi, Danijel Škerjanc, 5. b

Uvode se proljetni praznici

Travanj, 1981. god. Proljetni praznici u školi su jedna novina. Prema mišljenju zdravstvenih radnika, a dijelom i pedagoga oni su neophodno potrebni učenicima radi psihičke relaksacije. Za vrijeme tih ferija škola je dužna organizirati rekreaciju. To je i učinila. Međutim odaziv je slab, učenici nerado dolaze, nešto više dođu na igralište i u dvoranu, ali to je vrlo mali broj, pa ni na filmske predstave ne dolazi njih puno-svega tridesetak. Uostalom najveći broj učenika odlazi na selo. A za ovih 20-30 učenika preskupo je angažirati 2-6 osoba. Pogotovo u jeku borbe za tkz. rekreaciju.

Spomenica škole.

9. Od života, pa do groba, najljepše je đачko doba. . .

Pobjednici u nogometu

10.6.1981. god. Završen je nogometni turnir „Mladost“ 82. Naša škola je ponovo pobjednik, a našim nogometašima je ovo jedanaesta pobjeda, čak je momčad škole bila bolja od momčadi NK Borac u kojoj uzgred rečeno su opet učenici osmih razreda ove škole.

Spomenica škole.

Sportska natjecanja na Dan škole, 1986. god. Iz albuma škole.

Radna zajednica šk. god. 1981./82. Iz školskog albuma.

Sadnja stabala i „Ruže za druga Tita“

12.4.1982. god. Organizirali smo sadnju stabala oko škole i uređenje unutrašnjeg dvorišta. Zasađeno je 10 stabala i 40 ruža u sklopu akcije „Ruže za druga Tita“.

Spomenica škole.

Potruga za nastavničkim kadrom

Šk. god. 1982./83. Interesantno je da nedostaje u cijelom gradu nastavnika razredne nastave, pa je prava jagma za njima. Tako je u našoj školi prvi dan nastave u 1. a razredu bila nastavnica primljena na natječaju, a već sutradan je otišla jer je prihvatila radno mjesto u blizini stanovanja pa smo zaposlili absolventa.

Spomenica škole.

Da budem iskrena, nije mi do sveta, već do jednog dečka iz razreda peta.

Nova škola

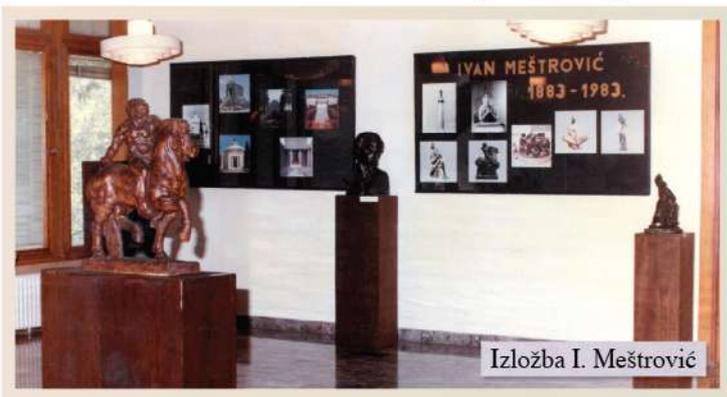
26.4.1983. god. Veliku stambenu izgradnju na području naše M.Z. prate i povećanje broja stanovnika i time i učenika. Zbog toga se moralo pričati ka izgradnji nove škole, te je danas, uz prigodni program i govor predsjednika M.Z., postavljen kamen temeljac. Kamen temeljac položili su učenici VI razreda. Škola bi trebala biti gotova do kraja ove godine (nepopravljivi optimisti govore do rujna mjeseca).

Spomenica škole.

Godišnjica rođenja Ivana Meštrovića

Lipanj, 1983. god. Ove godine se slavi 100 godišnjica rođenja velikog hrvatskog kipara Ivana Meštrovića, čije ime nosi ova škola. Tu godišnjicu će škola proslaviti u sklopu Dana škole i Mjesne zajednice 10. lipnja. Za ovu godišnjicu provedena je izložba odljeva i originalnih radova Ivana Meštrovića uz pomoć Glipoteke grada Zagreba. Nekoliko originalnih djela i crteža posudio je školi inženjer R.H. za tu izložbu.

Spomenica škole.

Izložba I. Meštrović

Privatni album.

Prvo računalo commodore, 1981. g.

Kulturna i sportska društva u školi

22.8.1983. god. Velike promjene su se dogodile tijekom ljetnih raspusta. Prijavio se velik broj novoupisanih te će se morati formirati nova odjeljenja i uzimati još jedan broj nastavnika. Škola će morati raditi djelomično i u trećoj smjeni. Na školi djeluju 3 društva: KUD sa 11 sekcija: dramska, recitatorska, literarna, folklor i ples, likovna, orkestri melodi-ka, tamburaški orkestar i dva pjevačka zbora; mali i veliki. Športsko društvo sa 7 sekcija: rukomet, košarka, laka atletika, nogomet, stolni tenis, šah i karate; KMT „Tehničar“ sa 2 sekcije: foto i modelatorska. Samostalne sekcije odnosno klubovi: klub štediša (Pčelica) i klub prijatelja knjige. Pored toga na školi djeluju sljedeće organizacije: Pionirska, Omladinska, PCK, Savez izviđača i Muzička omladina. Literarci i knjižničari upriličili su susret učenika s književnikom Zlatkom Kriličem. Takove susrete svake godine čak i nekoliko puta organizira Klub prijatelja knjige koji djeluje u školi, a voditelj savjetnik je knjižničar škole.

Spomenica škole.

Tamburaški zbor. Iz albuma škole.

Iz albuma škole.

Iz albuma škole.

Omladinske akcije

Lipanj, 1983. god. Što se tiče društveno korisnog rada njemu je posvećena dovoljna pažnja pa je provedeno dosta akcija. Omladinci su djelovali u dvije akcije: „Uljepšajmo naše naselje“, a PCK i Pionirska organizacija organizirala je nekoliko akcija sakupljanja starog papira. Posebno su učestvovali u akciji koju organizira Crveni križ Grada, odnosno Republike u sakupljanju materijalnih dobara.

Spomenica škole.

Stanujem u blizini Save. Svake godine dolaze omladinci iz svih republika na radove oko uređena rijeka Save da se ne dogodi opet izlivanje Save iz korita i velike poplave... Jedva čekam da i ja porastem pa da postanem omladinac i radim na nekim radnim akcijama.

Miljenko Vešligaj, 6. b, ORA „Sava“ mijenja izgled Jarunskih jezera. Zdenac. Šk. god. 1979./80. god. XI. br.2. Str. 16.

TEMA BROJA: NAŠIH PRVIH 50 GODINA

LEKSIKON		
BROJ TELEFONA	KOLJI SI RAZRECI	IMAS LI SIMPU
7/	79	Da
7/	79	Ne
7/	79	Da
7/	79	Da
7/	9	DA
7/	95	Da
7/	79	DS
7/	79	DA
7/	79	Ne
7/	↑ 90	Da
7/	79	Da
7/	79	Da
7/	69	Da
7/	79	Da
7/	80	A-ha

Svirao je tamburaški zbor, pjevao mali zbor,

Učenica Marija Bule, 1988. god.

iz privatnog albuma.

Nagrada bicikl

26.3.1988. god. Na općinskom natjecanju iz prometne kulture „Što znam i kako se ponašam u prometu“ osvojili smo drugo mjesto. Nagrada, bicikl!

Spomenica škole.

Priradbom za Dan dječje radosti ujedno i završetak 1. polugodišta obilježili smo koje je ovoga puta uslijedio nešto ranije, zbog univerzijade.

Književni susreti

1987. god. Susret s književnika Ratka Zvrka s učenicima 2. razreda te susret s književnikom Dankom Oblakom za učenike 7. razreda. U okviru redovitih susreta s književnicima koji pišu za djecu naši su gosti bili Stanislav Femenić za učenike 3. razreda i Anđelka Martić u čijem društvu su bili učenici četvrtih razreda.

Spomenica škole.

Čaku noć
bube te jele cijelu
noć i moje ti daj
UPOMOĆ

Iz spomenara.

Kula donem pe-
ri zube da te
dečki bolje ljube.

Kad posli-
knjize su
ostli dečki
kupl novu.

benjo B.

Kad dobiješ jedan
baš u lektire odi
mami pa zubi

KROMPIRE!

Ponekad mi na pamet padne
da škola mi se dopadne.
Ali, nije to zbog škole,
već zbog onih što se vole.

4.3.1988. godine, putopisac Željko Malnar održao je uspješno i veoma posjećeno predavanje (za građanstvo i učenike) o Salomonskim otocima.

Spomenica škole.

Poznata voditeljica Helga Vlahović, vodi program na obilježavanju 20-te obljetnice škole. Fotoalbum škole.

1. raz. šk. god. 1988./89. Primanje u pionire, učiteljica Sandra Tilić

Škola je primila Nagradu Grada Zagreba

8.4.1988. god. Škola je primila najznačajnije priznanje u 19 godina postojanja. Primili smo Nagradu Grada Zagreba za 1987. godinu.

Zašto je OŠ I. Meštrović dobila ovu nagradu? *Ukratko se može reći: zbog izvanredno dobrih rezultata u odgojno-obrazovnom radu s učenicima, vrlo razvijenih izvannastavnih aktivnosti (posebno je dobro organiziran proizvodni rad), visokog doprinosa u ostvarenju društvene samozaštite i estetsko-ekoloških uvjeta u kojima škola radi i djeluje, zbog razvijenih samoupravnih i dobrih međuljudskih odnosa, široko razvijene suradnje s drugim školama te s društveno-političkim, stručnim i radnim organizacijama.*

Još jedno priznanje stiglo je na kraju godine.

Komisija za vrednovanje estetskog uređenja škola naše općine proglasila je OŠ Ivan Meštrović najuređenijom u estetskom i higijenskom pogledu.

Spomenica škole.

43. godišnjica oslobođenja grada

Dobitnici Nagrade grada Zagreba

OSNOVNA ŠKOLA »IVAN MEŠTROVIĆ«

Nema penavljaja

OSNOVNA ŠKOLA »IVAN MEŠTROVIĆ« Zagreb, nagrađena je plaketom za izvanredne rezultate u odgojnom i obrazovnom radu s učenicima, izvannastavne aktivnosti, osobito dobro organiziran proizvodni rad, široko razvijenu suradnju, te unapređivanje ukupnih uvjeta rada i djelovanja škole.

Novi fosili nastupaju na 20-toj obljetnici škole, 1989. god. Fotoalbum škole.

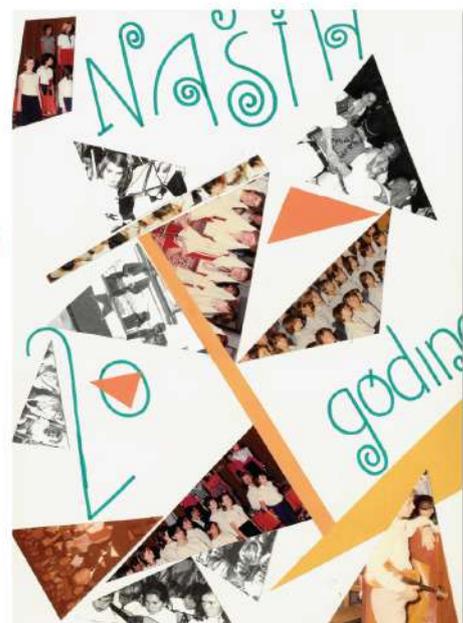
NAJUSPEŠNIJE ROK-GRUPE U 1981. GODINI

1. „AERODROM“ — Zagreb

2. „AZRA“ — Zagreb
3. „RIBLJA ČORBA“ — Beograd
4. „FILM“ — Zagreb
5. „BIJELO DUGME“ — Sarajevo
6. „ATOMSKO SKLONIŠTE“ — Pula
7. „ROK-MAŠINA“ — Beograd
8. „IDOLI“ — Beograd
9. „HAUSTOR“ — Zagreb
10. „SMAK“ — Kragujevac
11. „PARNI VALJAK“ — Zagreb
„PRLJAVO KAZALIŠTE“ — Zagreb
„DIVLJE JAGODE“ — Sarajevo
„GENERACIJA 5“ — Beograd

29. XI DAN REPUBLIKE 1987.

U prisustvu učenika, roditelja, predstavnika društveno-političkih organizacija i JNA neki novi klinci postali su pioniri. Članovi školskog KUD-a su kao i obično izveli prigodan program.

Ponos nas obavija zbog samostalnosti naše domovine, a tuga nas zavija zbog ratnog vihora. Svojim stvaralaštvom pozivamo svijet da nas prepozna i prizna. Crtamo i izlažemo svijetu patnju naše Hrvatske.

Jedinica - pa što?!

9. 1989. god. i djeca su ostala djeca: zaboravljaju napisati zadaće, prepisuju u školi tuđe, a zatim ih predaju kao svoje, a dolaze bez udžbenika. Nastavnici se ljute, učenici sliježu ramenima i svatko svoje misli. U učionicama topli radijatori. Baš je toplo u školi. Od ove školske godine (brojka kao ocjena od 1.- 4. razreda izostala je 1981. godine) ona je ponovo prisutna od 1.-8. razreda kao ocjena predmeta i općeg uspjeha. I ocjena vladanja je opet tu. Učenici se previše ne uzbuđuju iako je na sjednicama jedinica dominirala u izvještajima. Jedinica - pa što?!

Pad realocijalizma

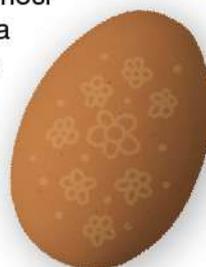
Siječanj, 1990. god. počinjemo u društvu s konvertibilnim dinarom. Sjećanja na burnu jesen su još svježija i živa, ali mi gledamo u budućnost. Srušeni Berlinski zid, pad realocijalizma u Mađarskoj, Poljskoj, Čehoslovačkoj, Istočnoj Njemačkoj, Rumunjskoj i Bugarskoj doživjeli smo kao novu nadu i vjeru da će Europa živjeti u potpunoj uzajamnosti i slozi. *Tempora mutantur* - vremena se mijenjaju.

Prvi april bez šala

Travanj, 1990. god. prvoaprilske šale zaobidohse ove godine školu, jer 1. travanj pada u nedjelju pa se đaci nisu nauživali podvaljujući nastavnicima, a i međusobno.

Proslava Uskrsa

15.4. 1990. god. cijela Jugoslavija slavi Uskrs; TV prijenosi iz Vatikana, Zagreba i Beograda crkvene obrede. Uskrs, osim crkvenih ljudi čestitaju narodu i komunisti te prvaci ostalih stranaka u Hrvatskoj.

Prvi Dan državnosti

1990. god. 30. svibnja izuzetno svečan dan. Zaseda prvi poslijeratni višestranački hrvatski Sabor. Televizija prenosi cjelokupnu sjednicu Sabora i veliku svečanost s Trga na koji zastupnici dolaze u povorci Radićevom ulicom predvođeni paradom konjanika obučenih u staro-hrvatske odore. Slavlje završava na Jarunu velikim vatrometom oko pola noći.

Trg bana Jelačića

16. listopada 1990. (rođendan bana Jelačića), U Zagreb se slila domovinska i iseljena Hrvatska. Svečanost otkrivanja vraćenog spomenika Josipu Jelačiću počinje na Trgu bana J. Jelačića u 20 sati. U veličanstvenom programu sudjeluju brojni zagrebački umjetnici. Mnoštvo se slilo na trg, a svečana tribina rezervirana je za članove Vrhovništva i brojne uzvanike. Prije svečanog i nadasve domoljubnog programa, prisutne pozdravlja gradonačelnik Boris Buzančić, a zatim slijedi povijesni govor dr. Franje Tuđmana, predsjednika Republike Hrvatske i otkrivanje spomenika u 20.50 sati.

Iz Spomenice škole.

Svibanj, 1990. god. Mjesec velikih događanja. Započeo je tradicionalnim 1. majem, nastavljen obilježavanjem 10. godišnjice Titove smrti. U Beogradu zabilježene demonstracije protiv Tita. 5. svibnja *Eurosong* u Zagrebu, tu novost nam je priskrbila zadarska grupa Riva.

Prva proslava Božića

21. prosinca 1990. god. školska djeca odlaze na blagdanski odmor. Prvi puta nakon 1945. djeca nemaju nastave od 21. prosinca do 8. siječnja. U tom vremenu slaviti ćemo u miru, radosti i veselju najljepši vjerski blagdan - Božić.

Proglašen Božićni Ustav

22. prosinca, 10 sati u Saboru je svečano proglašen Ustav Republike Hrvatske. Odluku o proglašenju Ustava pročitao je predsjednik Sabora dr. Žarko Domljan u 10.15 sati. Ustav Republike Hrvatske zovu još i Božićni.

Referendum

19. svibnja 1991. god. u Hrvatskoj proveden referendum o budućnosti Hrvatske. Prvi rezultati govore o opredijeljenosti za samostalnu Hrvatsku. Konačni rezultati govore da se preko 90% pučanstva opredijelilo za samostalnu Hrvatsku, a protiv centralističke Jugoslavije.

Iz albuma škole. 1990. god.

Dvije škole u jednoj zgradi

17. lipnja 1991. god. u našoj školi na sjednici Učiteljskog vijeća, ravnatelj škole pročitao je elaborat o osnivanju dviju škola u zgradi sadašnje i od 1. rujna one će djelovati kao dvije samostalne škole.

Iz Spomenice škole.

Kraj 1990. godine, Europa nije više ono što je bila, ni Jugoslavija nije više slična sebi. A što će od nje biti? Ako je zaplet počeo 1990. god. onda s pravom očekujemo da 1991. konačno rasplete započeto: u miru, dostojanstveno i bez krvi.

Proslava prvog Dana državnosti

Svibanj završavamo svečano. 28. svibnja, promocija hrvatske oružane sile (osobito se ističu u prelijepim kostimima pripadnici Predsjedničke garde) na stadionu u Zagrebu.

29. svibnja, svečanost u našoj školi povodom proslave Dana državnosti.

30. svibnja, slavi cijela Republika Hrvatska prvu obljetnicu Dana državnosti.

Izložbeni rad učenika.

Proglašenje neovisnosti

25. lipnja 1991. god. u 18.45 sati počinje svečana sjednica Sabora Republike Hrvatske. Nakon govora predsjednika Republike dr. Franje Tuđmana, Sabor jednoglasno proglašava službenu samostalnu Republiku Hrvatsku. Pokreće se postupak razdruživanja i aktivnosti o međunarodnom priznanju Hrvatske i udruživanja s ostalim republikama na načelu suverenosti i samostalnosti.

U 19.50 sati dr. Franjo Tuđman završava svečani govor riječima: "Živjela nam vječno samostalna i suverena Hrvatska".

U sabornici svi prisutni pjevaju "Lijepu našu". Zvukovi zagrebačkih zvona lete iznad zagrebačkih krovova. Predsjednik Sabora dr. Žarko Domljan svečano proglašava Republiku Hrvatsku u 20.00 sati riječima: „Rođena je Republika Hrvatska. Neka joj je sretan i dug život.”

Oči zastupnika su pune suza radosnica, sabornica puna veselja i nemjerljive radosti.

Ocjene učenika

8. travanj 1991. god. počinje nastava nakon Uskrsa. Od 1811 učenika 257 ih je negativno ocijenjeno i oni imaju ukupno 442 negativne ocjene. Najslabiji uspjeh imaju učenici osmih razreda. Čak ih je 27.71 % negativno ocijenjeno.

*Tempi passati!
Prošla vremena!*

*1991.
godina*

Iz Spomenice škole.

U sklonište

Početak šk. god. 1991./92. obilježen je ubijanjem i hrvatskog pučanstva koje provode srpski teroristi i okupatorska armija bombardiranjem gradova, uništavanjem naselja do temelja, izbjeglištvom. Ginu naši bivši učenici.

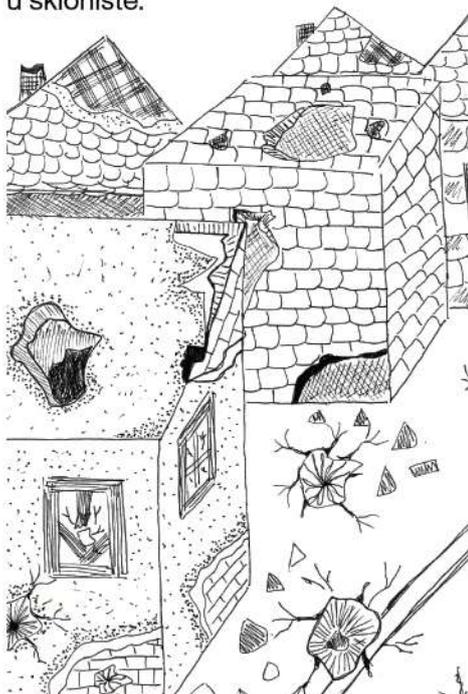
3. rujna sahranjen je Željko Bartolić (završio ovu školu 1978.god.).

5. rujna sahranjen je Marijo Vojtušek (završio ovu školu 1982. god).

Mario Vrban prošao je stravično mučenje u Kninu, ali je na sreću razmijenjen u razmjeni zarobljenika.

Godina je morala početi 2. rujna, ali je početak odgođen za 9. rujna.

Uvježbavamo djecu kako se smjestiti u sklonište.

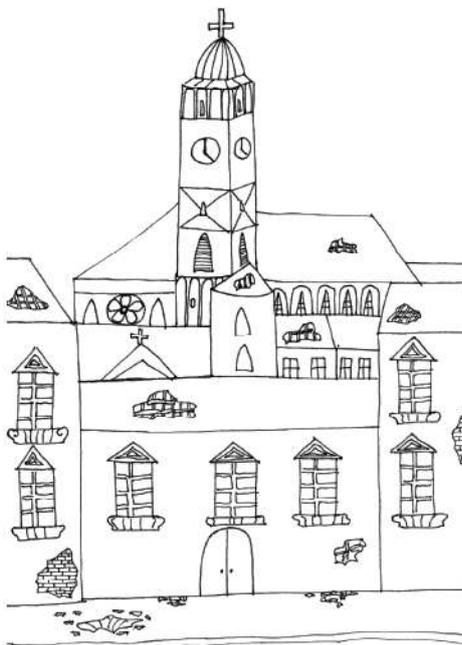

Izložbeni rad učenika.

Uzbune u Zagrebu

Ponedjeljak, 16. rujna 1991. god. u svim zagrebačkim školama prekinuta je nastava zbog velike opasnosti od bombardiranja. Napadi iz zraka od neprijateljske srpske avijacije zadesili su Zagreb noću od 17.- 18. rujna. Istog dana stradali su i dijelovi grada u blizini vojarni M. Tita i na Borongaju.

Nastava se nastavlja u srijedu 25. rujna li rat bijesni žestoko i ne nazire mu se kraj. Radimo u školi u ratnim uvjetima. Nastava počinje u 8 sati poslije podne završava u 17 sati, a sat traje 35 minuta.

Izložbeni rad učenika.

Razaranja Hrvatske

25. rujna 1991. god. hrvatski gradovi se razaraju. Vukovar je već ruševina, ali hrvatski branitelji su tu uvijek spremni odbiti agresore: četnike i srpsku armiju.

4. listopad, 1991. god. bombardiran je TV toranj na Sljemenu. Od subote

5. listopada ponovno je prekinuta nastava u zagrebačkim školama. Uoči ponoći 5. listopada predsjednik Republike dr. Franjo Tuđman obratio se hrvatskom narodu i svim gradovima Hrvatske i pozvao ih na općenarodni otpor protiv velikosrpskog okupatora i njegove agresije na jedinu nam domovinu Hrvatsku. Tijelo naše domovine krvavi tisuću rana.

Rad učenika.

Osamostaljenje

8. listopada 1991. god. Sabor Republike Hrvatske raskida sve veze sa SFRJ i donosi odluku o osamostaljenju Hrvatske. Čin osamostaljenja dogodio se u 19.45 sati. Sabor ne zasjeda zbog sigurnosnih razloga u zgradi na Radićevom trgu.

Od 5. do 14. listopada zagrebački osnovci ne idu u školu. I drugdje su djeca kod kuće. 15. listopada zagrebački osnovci se vraćaju u školske klupe. Rat je sve žešći, patnje sve veće.

Od 22. do 24. učenici naše škole sakupljaju hranu, odjeću i obuću za ugroženu djecu u Vinkovcima i njegovoj okolici. Odaziv je uspješan. Prikupljena je pomoć.

Prekid nastave

7. studenog 1991. god. u 22 hrvatska grada bila je zračna uzbuna pa je 8. studenog u osnovnim i srednjim školama prekinuta nastava.

12. studenog nastavljamo s radom u školi. Koliko dugo ne znamo jer rat se unatoč stalnim potpisivanjima primirja nastavlja. I u našoj školi je mnogo prognanih učenika. Trenutno ih je 56.

Pad Vukovara

15. studenog 1991. god. Iako su snage srbo vojske i četnici u utorak 18. studenoga ušle u Vukovar, Hrvatska to ne smatra porazom. Vukovar je ostao za povijest fenomen hrabrosti. Stotinjak njegovih branitelja i petnaestak tisuća civila (djece, žena i starih) te bolnica na čelu s dr. Vesnom Bosanac, upisani su u povijest otpora izdržljivosti, ljubavi za sve ljude, za svoj grad i za domovinu u cijelom svijetu.

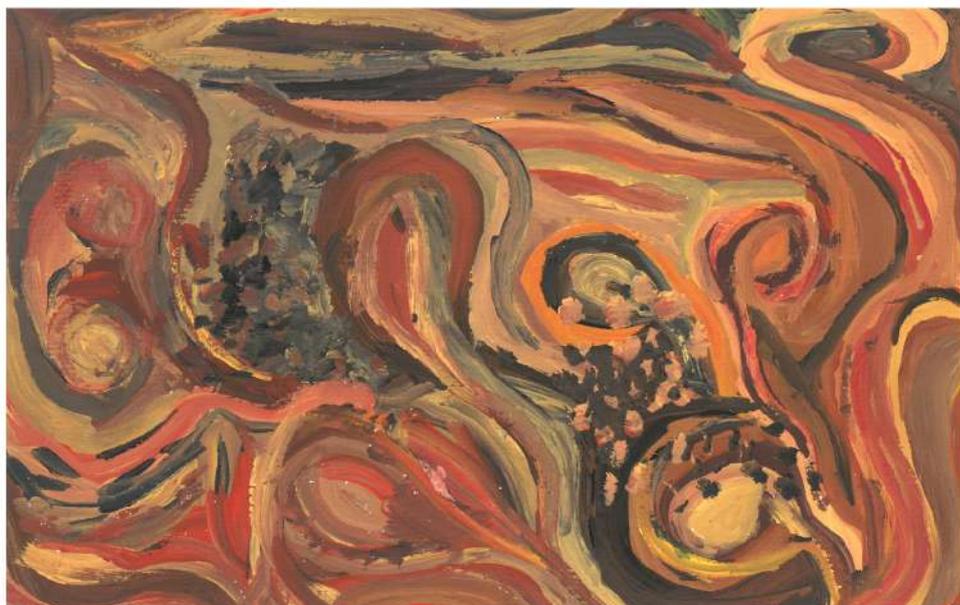
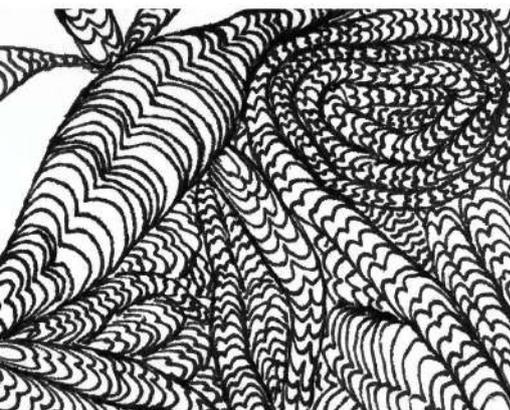

EXPOSITION
de
DESSINS D'ENFANTS

du 7 au 13 octobre 1992
Cinéma Sélect Salle Petresco
10 Av de la Division Leclerc
ANTONY
ouvert tous les jours de 15h à 19h
samedi et dimanche
de 10h à 12h et de 14h à 19h

DE TOUT COEUR
POUR LES ENFANTS MALADES ET BLESSES
DE CROATIE

Plakat za izložbu. Dječje crteže za ovu izložbu izabrala je Ivica Šestanović, likovni pedagog. Odabrane dječje radove izradili su učenici V. i VI. razreda naše škole.

Rad učenika.

Prva proslava blagdana Sv. Nikole

6. prosinca 1991. god. blagdan Sv. Nikole u školi je prvi put svečano proslavljen. To će sigurno postati tradicija. Sv. Nikola je na prigodnoj priredbi učenicima od 1. - 4. razreda podijelio darove.

Proslava Božića

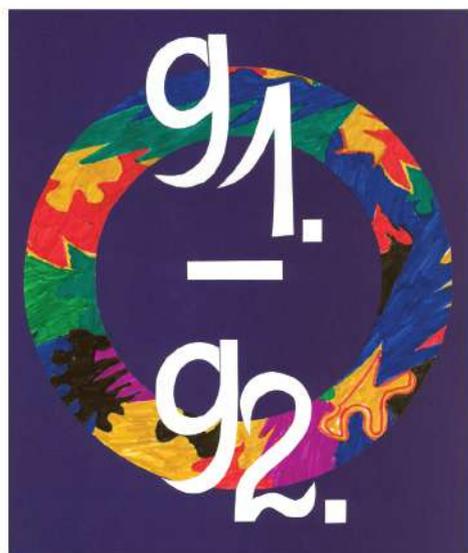
20. prosinca 1991. god. u školi smo svečano završili prvo obrazovno razdoblje priredbom Božić u hrvatskom domu. Odlazimo na blagdanski odmor do 7. siječnja.

Međunarodno priznanje Hrvatske

15. siječnja 1992. god. uslijedilo je dugo očekivano priznanje Hrvatske neovisnosti; Hrvatska je na karti Europe samostalna, nezavisna država; ostvaren je stoljetni hrvatski san. Bože, koliko sreće u svakom hrvatskom srcu. U 17 sati zvonila su sva hrvatska zvona, a crkve su okupile stotine tisuća vjernika na molitvu Bogu koji je ovaj dan izlilo obilje svoje ljubavi na ovaj sitni komadić zemlje.

Godišnjica smrti Ivana Meštrovića

24. siječnja 1992. god. u 18 sati u školi obilježavamo 30. godišnjicu smrti Ivana Meštrovića. Na svečanom okupu pored učenika naše škole nastupa Učiteljski zbor Ivan Filipović. U školi je na koncertu nazočan dr. Mato Meštrović, sin Ivana Meštrovića.

Iz Spomenice škole.

Blagoslov školskog prostora

12. veljače 1992. god. u 18 sati biskup Juraj Jezerinac nakon nadahnuće propovjedi blagoslovio je školski prostor, učenike i učitelje škole Alojzija Stepinca i na taj način obilježili smo i godišnjicu kardinalove smrti.

Rad učenika.

Iz albuma škole. 1992. god.

Provala u školi

9. ožujak 1992. god. Kad smo u ponedjeljak ujutro došli u školu, dočekalo nas je iznenađenje: nepoznati lopovi provalili su u školu, porazbijali tajništvo, u računovodstvo i ravnateljevu sobu. Osim što su porazbijali stvari, odnijeli su kolor TV, radio-kazetofon, elektronski pisaci stroj i napravili nered u ponekom kabinetu i učionici. Inspektori MUP-a su izvršili uviđaj i otišli. Nastava je počela sa zakašnjenjem.

28. travnja, dramska grupa sudjeluje na smotri mladih Trešnjevke s recitalom Tri soneta za domovinu.

Iz Spomenice škole.

Hvala ti, Sveti Oče!

10. i 11. rujna 1994. god. Hrvatski narod i Hrvatska doživjeli su milijunski posjet: apostol mira i ljubavi, Sveti Otac Ivan Pavao II dolazi u Hrvatsku. Poljubio je sveto hrvatsko tlo na zagrebačkom aerodromu Pleso u 17,30, a na putu do katedrale pozdravljalo ga je pola milijuna ljudi., Na hipodromu je u 10.30, u nedjelju počelo euharistijsko slavlje koje je predvodio Sv. Otac na hrvatskom jeziku. Milijun hodočasnika pratilo je u smirenosti i duhovnoj otvorenosti svaku Papinu riječ. Odlazak je veličanstven kao i svaki trenutak njegova boravka; opet je uz put kojim se Sv. Otac kreće preko pola milijuna ljudi.

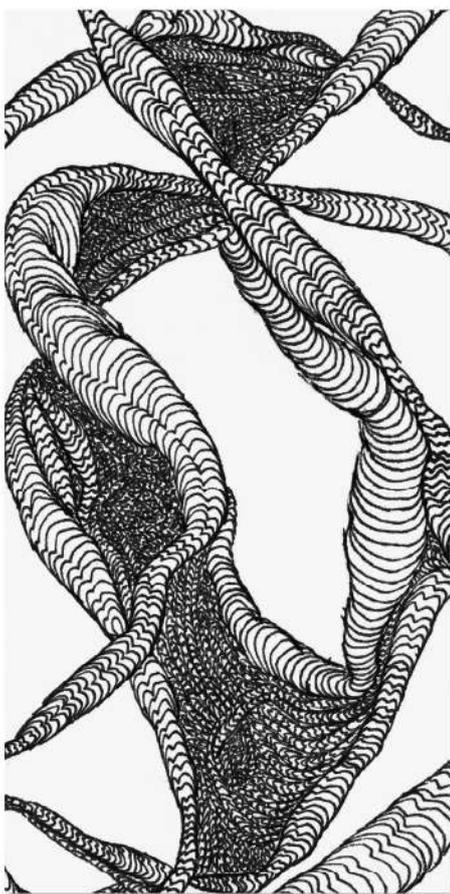
Rad učenika.

Martinje u školi

11. studeni 1993.god. I mi u školi smo krstili mošt i pili mlado vino. Skupili smo se poslije nastave u 19.00 sati. Stol u zbornici već su vrijedne ruke uresile. Na bijelom stolnjaku cvijeće, vrč s vinom, bogati pladnjevi; grozdovi i naranče, sir, paštete, kruh, slanci, slatki kolači, a među kolačima raskošna orehnjača. Svi smo veseli. Mladi učitelj povijesti, Milivoj M. prebire po žicama gitare, u ruci učiteljice glazbene kulture je hrvatska pjesmarica. Glazba s gitare i iz naših grla slaže skladne i vesele melodije. Domjenak u slavu mladog vina završava oko 22 sata.

Oluja

Rujan 1995. god. Dugo, toplo, žarko ljeto, ljeto za sjećanje i povijest, ljeto hrvatske "Oluje" u kojoj su snage hrvatske vojske i policije u akciji od 4. do 7. kolovoza oslobodile područje koji su Srbi okupirali i na kojem su povodili teror nad Hrvatima od 1990. godine.

Rad učenika.

Alojzije Stepinac blaženi

8. svibnja 1998. god. u Krašiću je proslavljena 100. obljetnica rođenja Sluge Božjega Alojzija Stepinca. Na središnjem je trgu nakon svečane mise, otkriven spomenik A. Stepinca, a nadbiskup zagrebački Josip Bozanić je obznanio da će nas 2. listopada po drugi put posjetiti papa Ivan Pavao II i tom prigodom u Mariji Bistrici proglasiti Alojzija Stepinca blaženim.

Zapisi su iz Spomenice škole.

U novo tisućljeće ulazimo brzim tempom da budemo ukorak s novim tehnologijama. Povezujemo se globalno i vidljivi smo na *web-u*. Ushićeni smo jer smo pokrenuli naše *Meštre*. Stvaramo i dalje...

Na ideju o pokretanju školskog lista došli smo početkom ovog polugodišta. Na policama školske knjižnice otkrili smo stare brojeve *Zdenca*... Osjećaj ponosa i ushićenje u potpunosti nas je obuzelo jer opet pokrećemo školski list. Danas, a više od 30 godina poslije, naš obnovljeni list zove se *Meštri*...

Meštri. God. br. 1, 2006. str.4.

Novi ravnatelj

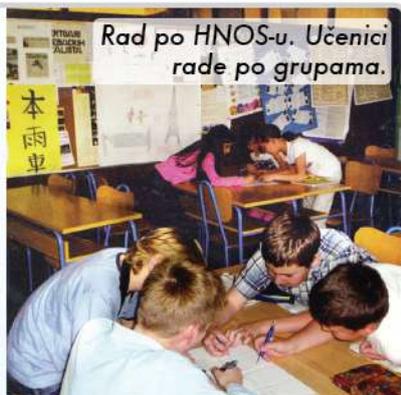
Dosadašnji profesor povijesti i zemljopisa Milivoj Magerl preuzeo je dužnost ravnatelja. Na Profilovom natječaju za najbolju školsku *web* stranicu, naša škola je osvojila drugo mjesto, a nagrada je bila *web* kamera.

Školske kronike. Meštri. God. br. 1, 2006. str.4.

Škola po mjeri učenika

HNOS- Hrvatski nacionalni obrazovni standard. Promjena će biti mnogo, donijet će nam bolje znanje u nastavku obrazovanja.

Meštri. God. br. 1, 2006. str.11.

Meštrovići zauvijek

ANDANTE CANTABILE

tekst: Ivano Tulić - Grokša
uglazbilu: Katarina Kalajčić-Golac

1. U Za-gre-bu me-tro-po-lij Hr-va-tske cij-e-le
Gdje se dje-ca sta-ino, sta-ino ve-se-le, smjes-ti-la se na-ša ško-la
Šta-ra, i-me-na po-zna-log ki-pa-ra, u raz-re-di-ma svi-ma
Ma-lo nas je al nas i-ma ni-smo-uvijek naj-bo-lij al za-u-vijek-smo Me-štro-vići
za-u-vijek-smo Me-štro-vići

2. Kad u školu uđete
prijatelje brzo nadete,
od učenika sve živite,
kreda se polako miri.
Dosađno nam nije,
kad nas Sunce grije,
Nećemo se hvatiti,
u svemu ćemo uspjeti.

Školska
himna

Pijesak s Ovčare i voda iz Dunava u OŠ I. Meštrovića

U povodu 15. obljetnice pada Vukovara Osnovna škola Ivana Meštrovića organizirala je Dane sjećanja na Domovinski rat. Ideja o Danima sjećanja, ravnatelju škole, Milivoju Magerlu, sinula je nakon što su 7. i 8. razredi bili na terenskoj nastavi u Vukovaru. Od tada su u predvorju škole posebno mjesto zauzeli voda iz Dunava i pijesak s Ovčare. – Sjećamo se svih

palih za našu domovinu, pogotovo naših učenika Željka Bartolića i Marija Vojtušeka – kaže Milivoj Magerl, koji se i sam borio kod Hrvatske Kostajnice, gdje je i zarobljen '91. U logoru na Manjači proveo je dva mjeseca. Dani sjećanja završili su uz spot "Banijska ratna praskozorja" snimateља Gordana Lederera i pričama Siniše Glavaševića, ratnog reportera iz Vukovara.

Izrezak o priredbi iz Večernjeg lista.

U našoj školi, povodom 15. obljetnice pada Vukovara, organizirani su dani sjećanja na Domovinski rat.

Školske kronike, Meštri. God. br. 2, 2007. str.4.

Sat povijesti

Pogledam na sat i vidim – minuta do zvona. Dignem pogled prema Kristini, a njoj zjenice raširene i uprte u nešto daleko. Brojim sekunde i nadam se da će trajati vječno, još 10, 9, 8, 7... ZVRRR! Srce mi počne ubrzano kucati. Kupim knjige iz engleskog i trčim na 6. sat, sat povijesti. Prije ulaska u učionicu osjetim želju za bježanjem.

Duboko udahnem i pokušam urazumjeti samu sebe: ipak sam učila, zar ne?

Učenica 7. b, Lice je tvoje knjiga otvorena. Meštri. God. br. 1, 2006. str.19.

Prije par dana ispred južne strane naše škole organizirana je sadnja borova. Nekoliko godina rasli su u teglama, a tada im je postalo tijesno i tražili su novi dom. Moj razred ih je dobio na poklon. Za sadnju treba kopati duboke rupe, a to su učinili učenici osmog razreda.

Učenik 2. b, Događanja u školi. Meštri. God. br. 3, 2008. str.4.

Obnovljena je školska dvorana. U središtu škole uređen je mali botaničko-zoološki kutak.

Manje sviramo, pjevamo i plešemo, a više se igramo i družimo virtualno. Pišemo kraticama, osjećamo *emotikonima*, pokazujemo se *selfjima* i borimo se *lajkovima*. Aplikacije nam život znače. Mi smo nova Z i Iphone generacija!

Obnova i događanja u školi

Ove su školske godine započeli dugo očekivani radovi na krovu naše škole. Započeli su početkom prosinca 2012., a trajali su nešto duže od predviđenog jer su se odvijali baš za vrijeme velikog snijega koji je zapadao u Zagrebu ove zime. Osim novoga krova naša je stara ljepotica dobila i novu boju, a obnovljeni su i zidovi i strop u blagovaonici. Našu školu ove školske godine pohađa 321 učenik 164 u razrednoj, a 157 u predmetnoj nastavi.

👍 **Vijesti iz škole. Meštri. br. 7. 2013.god. str.3.**

Vijeće roditelja naše škole, nakon dugogodišnjih molbi učenika, pokrenulo je akciju nabavljanja ormarića za učenike... Učenici su zadovoljni što su dobili ormariće i mišljenja su da je ovo važan korak za školu.

👍 😊 **Učenica, 5. a, Konačno ormarići. Meštri. Br. 8. 2014. god. str. 13.**

Uredili smo prostor između učionice likovne kulture i psihologinjinne sobe – zavjese na prozorima te nekoliko šarenih stolova i taburea pomogli su da to postane prostor u kojem učenici redovito i rado borave tijekom malih odmora. Uspješno smo proveli projekt „Obojimo školu“...

Postavili smo novi natpis na ulazu i tako je naša škola dobila prepoznatljiv vizualni identitet... Uredili smo eko-kutak na ulazu u školu. Poboļjšali smo i web stranicu škole i ona je sada redovito ažurirana.

👍 😊 **Školske kronike. Meštri. Br. 9. Šk. god. 2014./2015. str.3-6.**

Od početka šk. god. 2013./14. ponovo smo jedna škola jer OŠ Alojzije Stepinac odlazi u svoju novu školsku zgradu. Meštri. Br. 8, 2014. str. 2.

Književni susret

U srijedu, 21. travnja 2010. u našoj je školi gostovao književnik Miro Gavran. S njime su se u maloj dvorani družili učenici predmetne nastave. Nakon književnikova uvodnog predstavljanja i čitanja nekoliko ulomaka iz romana, uslijedila su brojna učenička pitanja. Druženje smo završili s potpisanim knjigama i najljepšom autorovom porukom: Čitajte jer su sretniji ljudi koji vole čitati!

👍 😊 **Mrežna stranica škole.**

Kompjutorske igrice

Moj prvi susret s računalnim igricama dogodio se dok sam još bio maleni dječak. Gledao sam brata kako igra i sve više od njega učio. Odrastajući igrao sam sve teže i teže igrice i tako sam bio spreman za igru "Starcraft". To je strateška igrice, što znači da slični igri rata. Može se igrati samostalno ili se uključuje više igrača. Tada se igra putem interneta. Više volim igrati putem interneta jer tako odmah vidim i zaključujem kakav sam igrač...

👍 😊 **Učenik, 8. a, Moja najdraža računalna igrice. Meštri. Br. 6, svibanj, 2012. str. 65.**

Minecraft je jedna od omiljenih igrice naših učenika.

👍 😊 **Učenik, 8. a, Računalne i društvene igre. Meštri. Br. 7, 2013. str. 65.**

👍 😊 ❤️

BFF

Đačko doba

„Od kolijevke pa do groba najljepše je đačko doba.“ Rečenica koju je svako dijete čulo stotinjak puta. E pa, ljudi dragi, imam novost za vas. NIJE najljepše. Osobito osmi razred. Uza sve domaće zadaće i izvannastavne aktivnosti, moramo biti aktivni u crkvi. Današnji tinejdžeri muku muče sa stresom, nesanicom i čestim promjenama raspoloženja. Kao da smo kakve trudnice. Fizičko i psihičko zlostavljanje postali su dio svakodnevice. To vam je kao „topla“ dobrodošlica u Zagreb. Biti ocjenjivan prema tome kako si odjeven, s kime se družiš, kako izgledaš i što slušaš. Svaka tvoja mana je uvećana i ismijavan si ako nisi kao ostali. I sad ti izvoli uživati u tome...

👍 😊

Učenica, 8. b, Zar su ovo bezbrižni dani?! Meštri. Br. 7, 2013. str. 54.

Mogli bismo uvesti e-imenike jer tada učenici ne bi nosili dnevnike. U nekim učionicama mogli bismo zamijeniti klupe novima.

E-imenici bi onemogućili skrivanje ocjena od roditelja.

Učenice, 5. b, Imate li prijedlog što poboljšati u školi. Meštri. Br. 8, 2014. str. 21.

Muke osmaša

Upisi! U koju ću školu? Hoće li me primiti u onu koju želim ili ću morati na druge upisne rokove? To su trenutna razmišljanja nas osmaša. Odabir srednje škole među važnijim je odlukama u životu, a nije se lako odlučiti.

Učenik, 8. b, Meštri. Br. 6, svibanj 2012. str. 61.

Zašto moramo pisati domaće zadaće? Što dobivamo time? To su pitanja koja muče većinu učenika. Pisanje domaće zadaće za većinu djece posljednja je na popisu stvari koju bi željeli raditi...

Učenica, 8. a, Meštri. Br. 6, svibanj 2012. str. 62.

Mladi danas

Današnji, moderni svijet postavljen je tako da ističe materijalno u prvi plan. Uspješnost pojedinca i društva cijeni se uglavnom kroz bogatstvo i novac. Mediji nas bombardiraju vijestima o bogatima i slavnima, razni TV spektakli poput Big Brothera iskorištavaju ljudske slabosti i rade od ljudi budale, a sve radi bogate novčane nagrade. Mladi ljudi sve to upijaju i kopiraju pa dizajnerska odjeća, skupi mobiteli i nakit postaju njihova glavna želja u životu i spremni su na sve da to dobiju...

Važnije je da mladi shvate da su npr., udobnost i kvaliteta tenisica daleko ispred njihove cijene od tisuću kuna...

Učenik, 8. b – predsjednik Vijeća učenika. Zašto su mladi materijalistički usmjereni? Meštri. Br. 7, 2013. str. 63.

Zašto mladi puše?

Zašto sve više mladih pije i puši? Zar je to neophodno da bismo se uklopili? Tko nam nameće tu potrebu, a tko nam omogućuje da istu provedemo u djelo? Svatko se želi uklopiti, nitko ne želi biti „outsajder“. Ništa novo – tako je bilo, tako će i biti... Dobro odgojena djeca s vlastitim čvrstim stavom neće nikad ni uzeti cigaretu...

Učenica, 8. b. Reci ne ovisnostima. Meštri. Br. 7, 2013. str. 63.

Sport

Među učenicima koji se bave sportom dječaci zauzimaju od 62 do 90%, a djevojčice najčešće manje – od 18 do 78%. Najčešći sport među dječacima je košarka, a slijedi je nogomet. Među djevojčicama najrašireniji je ples, a slijede ga tenis i odbojka.

Iz naše je škole poniklo mnoštvo danas priznatih sportaša i time se uvijek ponosimo te ih rado ističemo budućim generacijama. Tako se možemo pohvaliti da su ovdje znanja i vještine stjecali brojni osvajači mladih kadetskih, kadetskih, juniorskih i seniorskih olimpijaca.

To su: Ivana Brkljačić, bacačica kladiva - sudionica Olimpijskih igara u Ateni, Luca Ivanković i Ema Salopek, košarkaške reprezentativke, Ivan Capan, plivač – osvajač zlatne medalje na Olimpijskim igrama mladih.

Reprezentativci su bili ili još uvijek su i: Mario Kralj, košarkaš, Borna Vegar, vaterpolist, Kristina Vilk, atletičarka, Matej Herega, veslač, Edina Rahimovski, atletičarka, Nataša Kolić, skakačica u vodu. Odlične sportske rezultate postizali su i: Ilija Čuić u tenisu, Ana Čačić u odbojci, Ivan Brkljačić u atletici, Marko Kučko u atletici i tenisu, Ivan Pavunc u atletici, Hrvoje Capan u plivanju, Tomislav Pižeta u košarci, Ivan Pižeta u taekwandou, Željko Masić u nogometu...

Tema broja - Sportovi. Meštri. Br. 7, 2013. str. 17-18.

Pravi smo Meštri od riječi. Naši uspjesi su sve veći: na državna natjecanja odlaze naši đaci, u košarci smo apsolutni prvaci.

Dramska skupina, Meštri. Br. 10. Šk. god. 2015./2016. str. 53.

Terenska nastava

Učenici misle da bi terenske nastave trebale biti još malo češće jer im se više sviđa učiti vani nego u učionici. Zanimljiv im je taj oblik nastave jer je drugačiji od uobičajene nog sedenja u školskim klupama.

Učenica, 6. a, Što o terenskim nastavama kažu? Meštri. Br. 9. Šk. god. 2014./2015. str. 7.

Do sada sam posjetio 16 zemalja, u Europi, Aziji i Sjevernoj Americi.

Učenik, 7. c. Putoholičari. Meštri. Br. 9. Šk. god. 2014./2015. str. 17.

Svidjelo mi se što smo bili s prijateljima i jer je bilo puno partija. Vozili smo se brodom do Vrbnika na otoku Krku i uz obalu do Klenovice – panoramska vožnja.

Učenik, 4. a, Dojmovi o Školi u prirodi. Meštri. Br. 9. Šk. god. 2014./2015. str. 11.

Nabava tableta

Trebala bi se provesti nabava tableta jer bi preko takvih tehnoloških naprava bilo lakše sudjelovati u nastavi, sve što nam nije jasno bilo bi prikazano i objašnjeno... Gradivo bi bilo lakše za shvatiti jer bi sve mogli uočiti vizualno, što je mnogo korisnije od zapisivanja nekih pustih podataka u bilježnice.

Učenik, 7. c, Zašto treba uvesti više tehnologije u nastavu stranih jezika? Meštri. Br. 9. Šk. god. 2014./2015. str. 28.

Jarun

Jarun, kvart koji je još ne tako davno bio prepunjen poljima, danas je moja svakodnevica. Uređenje Jaruna započelo je kada je Zagreb izabran za domaćina Univerzijade 1987.g. uređeno je jezero te su izgrađeni mnogi sportski objekti. S izgradnjom tako ogromnog sportskog kompleksa povećala se i potražnja za stanovanjem u ovom dijelu grada, pa je tako započela masovna gradnja stambenih zgrada i uređenje kvartova u okolici Jaruna...

Odjednom kraj mene prođe starija žena s vrećicom umjesto kape na glavi i cekerom u ruci. Vidim je skoro svaki put kad prolazim ovim putem. Uvijek ima istu, već otrcanu, žutu jaknu i užasno me podsjeća na navodnog duha iz romana Duh u močvari...

Učenica. 8. a, Jedno zimsko jutro u mom kvartu. Meštri. Br. 7, 2013. str. 61.

Uvođenje uniformi

Trebaju li se uvesti uniforme u naše škole? Mišljenja su podijeljena. Za uvođenje školskih uniformi najviše se zalažu roditelji i učitelji. Smatraju da bi se tako smanjilo zlostavljanje jer učenici ne bi gledali odjeću osobe.

Učenica, 8. a, Meštri. Br. 9. Šk. god. 2014./2015. str. 73.

Spajanjem škola povećao se broj učenika što i nije novost jer smo još osamdesetoj (prije izgradnje OS Bartola Kašića) imali puno razreda (od a do j). Sada radimo u dvije smjene, a onda smo imali i međusmjenu. Došlo je puno novih, mladih učitelja što je dobrodošlo osvježenje! Naravno, učenicima je možda bilo malo teže priviknuti se na nova lica. Mi, stariji, pozdravili smo nove snage zajedno guramo naprijed već od prošlog rujna.

Gordana Stiplošek-Barić, učiteljica RN, Kakve je promjene donijelo spajanje škola. Meštri. Br. 8, 2014. str. 22.

Aplikacije

Glave su nam pognute više nego ikad prije. Toliko pognute da ne vidimo jedni druge. Svaka ruka grčevito drži svoj „virtualni svijet“ na dlanu. Sve informacije svijeta na jednom mjestu!

Toliko toga imamo, a opet nemamo. Ljudi u tramvajima više ne razgovaraju. Ne tako davno, mogao si se i nasmijati na neku šalu koju si čuo pet sjedala iza sebe. Toga više nema. Slika je sablasna; svaki drugi putnik u ruci drži svoj „pametni telefon“.

Od tehnologije ne možemo i ne trebamo pobjeći, ali trebamo bježati od njenih negativnih utjecaja i polako početi skidati okove koji su nam zarobili misli, ruke i osjećaj za drugoga.

Učenice, 6. a, Meštri. Br. 9. Šk. god. 2014./2015. str. 79.

Društveni mediji

Društveni mediji su danas najraširenija vrsta medija. Služe za prenošenje informacija, poruka, sadržaja... Ljudi ih koriste kako bi kontaktirali sa svojim prijateljima, obitelji...

Neki od najpoznatijih medij su Facebook, Instagram, Gmail, Twitter, You Tube, Flickr, Pinterest, Google, Google +, Yahoo, Tumblr...

Učenik, 5. c, Meštri. br. 10. Šk. god. 2015./2016. str. 6.

20. godišnjica Oluje

Izložbom učeničkih radova i mi smo se pridružili obilježavanju 20. godišnjice vojno-redarstvene operacije Oluja koja je jedan od simbola Domovinskog rata i najpoznatija operacija hrvatske vojske...

U našoj školi predavanje o Domovinskom ratu s posebnim naglaskom na Oluju održao je M. B.

Školske kronike. Meštri. Br. 10. Šk. god. 2015./2016. str. 6.

Rad učenice

YouTuberi

U novije vrijeme sve popularnije postalo je snimanje vlastitih videa. Takvi se videi nakon uređivanja objavljuju na *You Tube-u*... Mnogo se učenika naše škole u posljednje dvije-tri godine odlučilo upustiti u nimalo laku avanturu snimanja, uređivanja i objavljivanja videa. Djeca već u drugom razredu snimaju videe. Porast broja *subscribiera* nije određen, no nekim atreba mjesec dana da sakupe njih 100, drugi u isto vrijeme skupe 1000 *subscribiera*. Naravno da u početku nitko ne može imati savršen kanal, ali mnogo je *YouTubera* snimanjem videa sa savjetima odlučilo pomoći onima koji se počinju baviti tim hobbijem. Dječaci se u videima više bave raznovrsnim igrama (*Minecraft*), djevojčice češće snimaju *DIY, beauty, lifesyle ili fashion videe*... Veliku zapreku u poboljšanju kanala čine *hejteri* koji jednostavno moraju kritizirati video koji netko objavi...

Kada *YouTuber* stekne određenu popularnost, može odlučiti održati *mMeetup* (okupljanje fanova s *YouTubero*m)... Među *YouTuberima* je često snimanje vlogova. najčešće je to kad idu na neko mjesto koje bi bilo zanimljivo gledateljima. To može biti putovanje, vlog s *BTF-a*... Kako bi *YouTuber* privukao što više gledatelja, može napraviti *giveaway*.

Učenica, 7. d, Meštri. br. 10. Šk. god.

2015./2016. str. 75.

Fortnite igra

Fortnite najpopularnija igrice svijeta je postala toliko zabavna da je neki igraju i do 5 sati dnevno.

U takozvanom „Battle Royale-u“ svrha je ostati zadnji i imati puno eliminacija. Sve se to sastoji od svakakvih likova, plesova, sprejeva itd. Igrači mogu birati više opcija: solo (sam) duo (2 osobe) *squad* (do 4 osobe).

Meni je igrice privlačna zbog plesova, *skinova* i *mape*. Najzabavnije mi je igrati s prijateljima tako da možemo zajedno izvršavati misije. Često igram „Creativu“ zabavno je. Jedino mi smeta vrsta komunikacije u *Fortnite-u*. Pošalji mi friend request da igramo zajedno.

Učenik, 5. raz. Šk. god. 2018./19.

Intervju s bivšim učenicom škole

Učenici, postanite začetnici renesansnog povratka starih vrijednosti!

Vitimir Ivanjek, zvan Vito, samostalni pijanist, skladatelj, orguljaš, dirigent i voditelj dječjeg zbora *Zagrebački anđeli*, u razgovoru otkriva koje vrijednosti su bile važne u njegovo školsko doba.

● **Kada ste kao đak krenuli u našu školu i kako je teklo Vaše školovanje?**

U prvi razred OŠ Ivana Meštrovića krenuo sam 1976. ili 1977. god. Kasnije sam nastavio školovanje u matematičkoj gimnaziji, usporedno sam od 5 godine pohađao Glazbenu školu „Vatroslav Lisinski“ na kojoj sam maturirao i diplomirao na *Visokoj školi za glazbu i scensku umjetnost* u Beču.

Tijekom karijere održao sam mnoštvo nastupa i nakon brojnih nagrada i priznanja danas djelujem kao samostalan umjetnik te uživam u poslu kojeg radim.

● **Kako ste zavoljeli glazbu, je li to bilo kroz školovanje? Kao učenik škole, nastupali ste na mnogim školskim priredbama...**

Što se tiče glazbe, to je nasljedni obiteljski gen. Kod kuće smo imali glasovir, budući da mi je tata profesor glazbe (harmonike) a djed, pradjed i šukundjed također bili glazbenici, odmalena sam svirao na glasoviru, kasnije i orgulje, a u školi sam svirao melodiku, pjevao u školskom zboru, bio u recitatorskoj grupi... Sudjelovao sam na mnogim natjecanjima vezanim uz glazbu i nastupao na gotovo svim školskim svečanostima i priredbama.

Nekad je bilo čast pjevati u zboru, a danas se to nekako manje cijeni, iako zborovi

ponovo počinju zauzimati važnije mjesto u slobodnim aktivnostima. Ja danas vodim nekoliko zborova, među kojima i poznati i nagrađivani dječji zbor *Zagrebački anđeli* u kojima ima preko 100 članova, a imaju 30-tak nastupa godišnje. Drago nam je da ćemo nastupati i na svečanoj priredbi za 50-tu obljetnicu „moje“ škole.

Vitin hobi je bio sakupljanje raznih predmeta, a među ostalim i kukaca

● **Kakvi su bili Vaši školski dani, kakve su uspomene iz tog doba?**

Uspomene su vrlo pozitivne, a kako sam se bavio glazbom nisam bio u nekoj sportskoj ekipi - više sam bio u ženskom društvu. Dok su dečki sudjelovali u tučnjavi i dokazivali sebi tko je jači, ja sam s curama pričao, zabavljao se, pa čak i igrao popularnu igru gumi-gumi. Dok su drugi igrali nogomet, ja sam vježbao glasovir i putovao na nastupe i natjecanja. Bilo je potrebno mnogo odricanja da postignem karijeru koju imam danas, ali vrijedilo je!

● **Kakav ste bili učenik, pretpostavljam da Vam je najdraži predmet bio glazbeni i kakvi su bili profesori u Vaše vrijeme? Kako je to bilo nekad u školi? Što se od tada promijenilo?**

Bio sam od 1.- 8. razreda odličan učenik, volio sam i druge predmete, najdraži profesor mi je bio iz hrvatskog jezika, Mijo Ilijašević, zatim sam volio matematiku kod profesorice Arijane Stiplošek i povijest koju mi je predavala prof. Dragica Busija-Hegedušić. Mi smo prema profesorima imali strahopoštovanje jer oni su bili strogi, doduše ne svi, ako je bilo problema to se je odmah izgledilo.

Nekad se znalo tko je profesor, a tko dijete tj. učenik. Nije bilo kao danas, mogla se dobiti packa koja je bila odgojna metoda. Vrijednosti su se promijenile, one se stječu u obitelji, prije si se morao puno više truditi, a današnjoj djeci je gotovo sve dano.

Prije su djeca s nastavnicima mogla otvoreno razgovarati, a znali su se i povjeravati. Tada smo se kao djeca puno družili, pričali smo i imali smo svoje hobije, a moj je bio sakupljanje raznih predmeta; olovaka, naliv-petra, znački, marki, privjesaka, a među ostalim i kukaca, koji su bili na izložbi u školi što je i zabilježeno u Spomenici. Često smo se pikulali, a igrali smo i društvene igre. Osobno volim igrati *pictionary*, *scrabble*, *risiko*, *monopoli* i *šah*, a omiljena igra mi je i *drawout*.

● **Što biste poručili današnjim učenicima?**

Poručio bih im ono što im se vjerojatno baš i neće svidjeti, a to je da budu manje na mobitelima, da se više družu, da međusobno više komuniciraju uživo, a u obitelji također kroz zajedničke društvene igre, jer život je kratak. Više pokazujte osjećaje, više se volite i pjevajte, budite djeca, nemojte pokušavati biti stariji. Nemojte kopirati nekoga, nego budite svoji i originalni. Postanite začetnici renesansnog povratka starih vrijednosti!

Razgovarala Natalija Stajić, knjižničarka

TEMA BROJA: NAŠIH PRVIH 50 GODINA

Intervju s bivšom učenicom škole, Gordanom Stiplošek-Barić, danas učiteljicom razredne nastave

Doživljaj je bio ići na rock koncert s 13 godina!

Gordana s
Marijom i
Fionom

● Pohađali ste našu školu od 1969. godine. Tada ste bili učenica, a sada ste učiteljica. Možete nam reći o razlikama učenika nekad i danas?

Mogu reći iz perspektive učiteljice; što se tiče prve generacije đaka, razredi su bili puno veći po 30-tak učenika, djeca su bila spretnija u pisanju, a i više su čitali nego danas. Nekad su bili više zainteresirani za školu, a danas škola više nije u prvom planu, ali djeca su uvijek ista; vesela, brbljava i šarmantna.

Promijenilo se sve vezano uz tehnologiju, neke stvari su nam olakšane, npr. prije smo ručno pisali pomoću *indigo* papira, putem kojeg se je mogao preslikati rukopis.

● Koliko godina radite u našoj školi?

Radim oko 33 godine uz kraći prekid, a počela sam raditi 1984. godine.

● Jesu li se učenici tada trudili dobiti bolju ocjenu?

U moje doba nije bio toliko veliki pritisak na ocjene, s odličnim je prošlo 2 – 3 učenika na polugodištu i 5 na kraju školske godine. Ocjene su se trebale zaslužiti i nisu se poklanjale.

● Jesu li učitelji tada bili stroži, a učenici poslušniji nego danas?

Učitelji su bili dosljedni i korektni, nisu bili stroži jer su ih učenici drugačije doživljavali

te su ih više poštivali, a kad bi došlo do problema, roditelji bi to odmah riješili.

● Smatrate li da je gradivo bilo teže ili lakše? Je li bilo potrebno puno više učenja?

Gradivo nije bilo teže, a ni učenicima nije bilo teško dvaput dnevno doći u školu na aktivnosti pa čak i na nastavu koja se je održavala subotom sve do 1976. god. do mojeg 8. raz. kada je nakon toga ukinuta. Ne sjećam se da sam puno učila, najdraži predmet bio mi je engleski.

Gordana na proslavi Dana škole 1989. godine

Kak se slavil purgerski rođendan i to 13-ti!!!! Tulumarka dok starci otperjaju...
Gordanin sastavak je objavljen u Zdencu:

Čagali smo kak mutavi!

Celo sam jutro bila na *aubiks*. Motala sam se po kući kak da bi nešto štela, a nisam ni znala sam kaj. Bez veze. Šipak, bez veze. Najavila sam frendovima rođendan, eto kaj je. Vreme se rolalo i do podne je bilo kak tak, ali me popodne primio pravi šiz. U golemim količinama, na časnu reč. Doći će kompići, treba se pokazati.

Dok je stara spremala klopku, birala sam roliče i uštimala grem. Starci su se dogovorili da će u samos. Meni su se oči zakresile. Čini mi se da su me pročitali jer su rekli da će iza toga u biskiš. U ostalom, čitali su me cijeli dan. Baš me briga, glavno da oni otperjaše. Zrak će biti čist. Famozno, bit ćemo sami.

Na vekeru upravo petka kad su me gosteri počeli nacrtavati. Starci su se još nešto pentrali, a onda su odmaglili. Frendovi su tu. Možemo zatvoriti gajbu. Računamo na fajrung bar do deset čuki. Sve je ispalo genijalno. U kuhinji je bio stog njupaže. Za uvod grem singa „Ne spavaj, mala moja“. Nismo valja pošandravili da bismo sada knjavali. Ploča za pet, nema što.

Kaj je za reć, je za reć. Čagali smo kak mutavi. Lampu smo prekrili narančastom

aubiks – naopak
šiz – ludilo
rolič – gramofonska ploča
uštimalavati – uštimiti, namjestiti
grem – gramofon
biskiš – bioskop, kino
samos – samoposluživanje
veker – budilica, sat
gosteri – gosti
fajrung – kraj
njupaža – hrana
pošandravili – neprimereno ponašali
Ne spavaj, mala moja – rock pjesma
Bijelog dugmeta

● Vaša mama Arijana Stiplošek je radila kao profesorica u ovoj školi? Je li ona utjecala na Vas da budete učiteljica?

Ona je radila u ovoj školi od 1969. – 1994. god. i predavala je matematiku i fiziku.

Nije utjecala na mene, prvi izbor mojeg studija je bio latinski i arheologija, a tek kasnije sam se odlučila za učiteljski poziv.

● Kako su u Zdencu objavljeni Vaši sastavci, pisani šatrovačkim purgerskim govorom? Jeste li tako govorili i u svako-dnevnom životu?

Tadašnji profesor hrvatskog jezika savjetovao me kao člana literarne grupe da u tome

salvetom i staniolom. Kak u pravom diskaču.

Mali predah za njupu. *Coca-cola* curi kak iz vaserlajtunga. Grem je stalno u pokretu. A onda iberášung. Ubacujem rolič s „Angie“. Najbolji sentiš što postoji. Famosna stvar, na časnu reč. Opet ispočetka, pa još jedanput. Onda su došli na red *Sweetovci*. Fenomenalno. Šape lepetaju, gazilice lupetaju. Šišamo svakoga. Nek se zna što je čaga. Sreća da nema ispod nas stanara. Morali bi pozvati vatrogasce u pomoć. U najboljem raspoloženju, baš kad smo počeli singati, otvorila se vrata. Hladni fenić. Kaj su već tu? Frendovi moji, otpisani smo.

Čim su stupili na prag gajbe, starci su nas počeli uštímavati za čorenje. Vidimo da izmotavanje ne koristi pa želimo iskoristiti do daske. Izišli smo van ko bajagi da jedan drugoga otrpatimo. Galamili smo u golemim količinama. Koko je folirao da je nažveglan pa se gegal s jedne strane strita na drugi. A kaj je cugnul? Običnu kokicu. Vesnina matora kopala je fasu, u stilu, dabome: „Gde si do te vure?“ Fol, najobičniji fol. Steta bi da nas farba. A kad se „moja Vesnica“ sinoć vratila kući? Kak da mi ne znamo.

Sve u svemu, bilo je perfić, časna reč. Jedanput se slavi moj trinaesti rođendan.

Gordana Stiplošek, 7. a, Školsko doba.
Zdenac. Šk. god. 1975./76. VII/br.1. str. 31.

vaserlajtung – vodovod
knjavali – spavali
sentiš – ples u paru uz laganu muziku
iberašung – iznenađenje
Angie – lagana pjesma rock grupe
Rolling Stones
nažveglati – nacugati se, napiti se
Sweet – rock sastav iz 70-tih
matora – majka, stara žena
ko bajagi – tobože
folirati, fol – izmišljati, laž
strit – eng. street – ulica
perfić – prefektno, savršeno

Koncert *Bijelog dugmeta* iz 1975. g., najpopularnije rock grupe u bivšoj Jugoslaviji, Gordana je opisala; *Tak se norilo da se cela gajba tresla!!!*

Gumbeki sviraju kak mahniiti!

Joj da ste videli kak je rulja upadala vnutra. Kak mutava. Jedan striček s mutnim cvikerom drapal je kartice. Kad smo mi pregazili rampu, tak je blenul u nas kad da smo mu frištik pohasali i samo kaj ni rekel: balavurdija. Skesil je čubu baš kak da je to štel reć...

...Gajba se napunila do plafona. Tu su i frendovi iz razreda. Kak su samo došli do lovudže? Valda su ošmirglali starce, ali imeju, bome imeju lovu i za bonkače...

...Nekaj se konačno javilo na bini. Gledim i gledim, a nemram pogoditi jel to teta ili striček. Počela se ta spodoba derati na nas da zovemo Belo dugme. Mi počeli urlati, štekati, škripati, zavijati, kukurikati. Pustili su da tak delamo neko vreme, a onda su se u vidnom polju javili Dugmići. Dok mi norimo i histerijamo, oni mirno uštímavaju sviralice... Gumbeki sviraju kak mahniiti. Papci lete uvis. Pazi onoga kaj tipkara po klaviru. Izgleda kak

Gordana u 8. razreda

šlagirani kaktus. Ali tuče kak nori. Raspalio nas, vužgel je rulju i cela se gajba počela đuskarati. Ki bi ga znal kolko je to duralo. Najenput već Gumbića nije bilo na bini...

Gordana Stiplošek, 8. a, Zdenac.
Šk. god. 1976./77.
VIII/br.1. str. 33.

Bijelo dugme Dom sportova, Zagreb, 1975.

frištik – doručak
pohasali – pojeli
balavurdija – balavci, tinejdžeri
skesiti – usiljeno se smijati
čuba – usta
lovudža – lova, novac
noriti – ludovati
vužgati – zapaliti
đuskarati – ljuljati se u ritmu, plesati
durati – trajati

govoru napišem sastavak. Da, govorili smo purgerski u svakodnevnom životu.

Danas, učenici često puta skraćuju govor, kada se komunikacija većinom odvija putem mobitela.

● U tim sastavcima vidimo da ste se dobro provodili, znali ste se zabaviti. Mislite li da su se djeca onda bolje provodila nego danas?

Prije su se zabavljali raznovrsnije. Kad bi izlazili van nije bilo mobitela da se dogovorimo već se sve prenosilo usmenim putem. Okupljali bi se kod *Bule* tj. današnje ambulante i tamo bi čekali da netko dođe, kad se skupimo svi, idemo dalje. Teško je bilo

doći do nekih stvari pa su se cijenile više, a danas je sve dostupno. Dečki i cure su više vremena provodili zajedno, pa je bio puno parova, ispunjavali su se leksikoni, pisala pisma i ljubavne poruke na papiriće s pitanjem; „Hoćeš hodat sa mnom?“ Neki parovi su ostali zajedno i kasnije se oženili. Slušala se dobra muzika, teško je bilo doći do ploča i kazeta, bio je doživljaj otići na koncert.

Imala sam samo 13. god. kada sam prvi puta sama s prijateljicama moje dobi, otišla na koncert, svirali su Bijelo Dugme u Domu sportova, 1975. god.

Kraj nas je sjedila Josipa Lisac koja nas je priupitala kada će početi, s obzirom da

smo dugo čekali početak koncerta. Bio je to jako dobar provod.

● Opišite nam neki zanimljivi školski događaj iz vremena kad ste Vi bili đak.

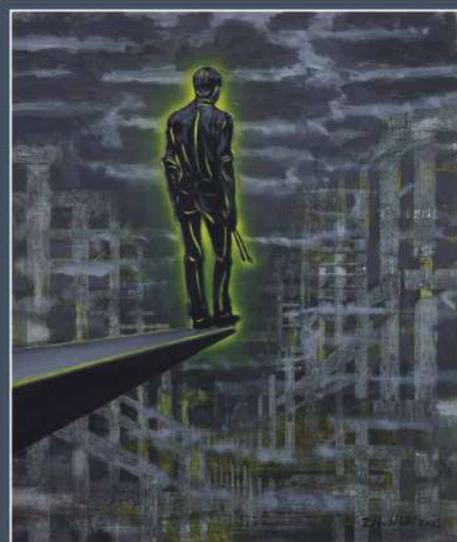
Bila sam 6. razred kada sam išla na svoje prvo putovanje vlakom s literarnom grupom, išli smo u istoimenu školu u Vrpolje s kojom smo surađivali.

Tamo smo se cijeli dan lijepo družili.

● Što biste poručili našim učenicima?

Neka više uživaju u danima školovanja, neka se više družu jer školsko doba najbrže prođe.

Razgovarale učenice 6. d raz.
Marija Lekaj i Fiona Petrović

Casper 1

Lift zima

Priviđenje

Ekskluzivan intervju s bivšim učenicom škole

Školsko doba mi je bilo najdraže razdoblje u karijeri

Poznati umjetnik, slikar i profesor na Likovnoj akademiji, Zoltan Novak, posjetio nas je u školi i podijelio s nama sjećanja na svoje školske dane. Autor je brojnih izložbi te nedavne velike samostalne izložbe u Muzeju suvremene umjetnosti. Za svoje umjetničke radove primio je brojne nagrade.

● Pohađali ste ovu školu 70-tih godina i bili ste likovni urednik u tadašnjem Školskom listu Zdenac u kojem su objavljeni Vaši radovi. Već ste odmalena pokazivali interes za crtanje, jeste li tada znali da će to biti Vaše zanimanje?

Da, od najranijeg djetinjstva, od svoje četvrte godine samo crtam. Oduvijek sam imao potrebu stvaranja nečeg novog. Želio sam da slikarstvo bude moje zanimanje, ali nisam bio siguran u to.

Najveći poticaj sam dobio upravo u ovoj školi i to od prof. likovnog Milana De Franceschija koji je prepoznao moj talent.

U školi smo crtali na satu likovnog

Fiona, Zoltan i Marija

na zadanu temu, a od radova svih učenika profesor je izabrao najbolje, to su obično bili moji crteži, koji su potom objavljeni u Zdencu.

Školsko doba mi je bilo najdraže razdoblje u karijeri.

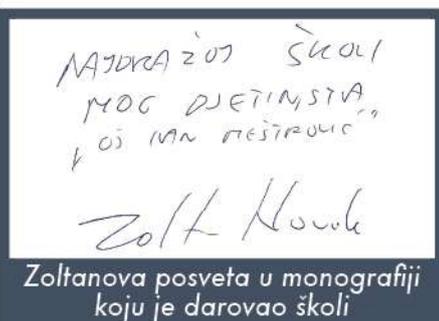
● Sjećate li se svog/je učitelja/ice, razrednika/ce?

Da, od 1.-4. razreda učiteljica mi je bila Zlata Čubrić, a kasnije razrednik Branko Molan koji je predavao tehničku kulturu.

● Kad ste bili učenik, možete li nam reći kako je tada bilo?

Nama je bilo prekrasno, dosta smo vremena provodili u igri. U školi je bilo strogo, ali bilo je dobro, škola je tada bila manja pa smo se svi poznavali, bila je prava obiteljska atmosfera. Iz susjedstva smo svi zajedno išli u školu, družili se i nas nekoliko, ostali smo najbolji prijatelji do danas.

● Tada su pretpostavljam, bila drugačija vremena, možete li nam reći kako

se je tada živjelo, što je učenicima bilo važno? Jesu li to bile ocjene?

Ocjene su nam bile važne jer su roditelji i nastavnici uvijek naglašavali da su obrazovanje i znanje najvažniji u životu. Sport nam je također bio bitan, na natjecanjima smo se borili da osvojimo prvo mjesto.

● **Kako ste se zabavljali u slobodno vrijeme izvan škole?**

Nije bilo medija kao danas, vrijeme smo provodili uz igru, sport, druženja,

izlaske... smišljali smo načine kako se zabaviti. Budući da, nije bilo sve dostupno kao danas, nije bio bogat TV program, bili smo prisiljeni smisliti svoje igre tako da smo bili i kreativni. Puno smo čitali knjige. Mislim da nije loše što danas postoji moderna tehnologija i mediji, ali ne treba pretjerivati.

● **Tko Vam je bio najdraži nastavnik? Jesu li učitelji bili zahtjevniji, stroži?**

Ne znam kako je danas, ali u moje

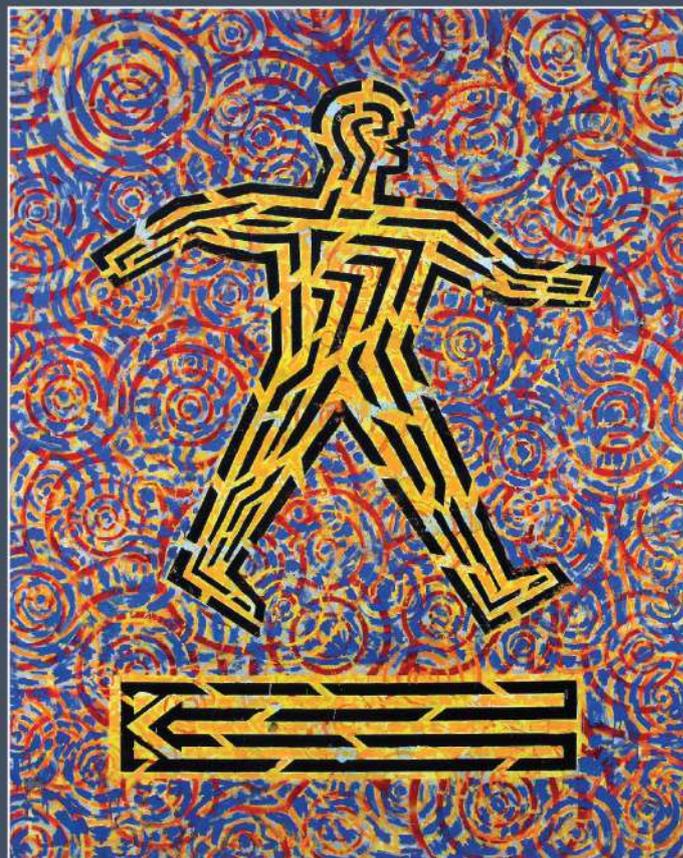
vrijeme neki su bili strogi, a neki ne. Najdraži profesor mi je bio iz likovnog, a najdraži predmet hrvatski jezik jer sam jako volio čitati knjige, to preporučam i današnjim učenicima. Čitanjem proširujete vidike. Svi umjetnici, znanstvenici i obrazovani ljudi bili su načitani.

● **Opišite nam neki zanimljivi školski događaj iz vremena kad ste Vi bili đak.**

Postoji jedan događaj koji mi se usjekao u pamćenje. Pred kraj školske >>

Šetač proljeće

Šetač ljeto

godine, nestao je imenik u školi, oko toga je bila velika strka, pozvana je policija jer se smatralo da je imenik ukraden. Nakon velike potrage, imenik je pronađen i nalazio se među ostalim stvarima koje je spremačica slučajno stavila kada je spremala prostorije.

Sjećam se naših školskih izleta na kojima smo se dobro zabavljali i zbližili s profesorima, išli smo na razne izlete, Kalnik, Sljeme... Na Sljeme smo često išli brati kestene.

● Možete li nam reći nešto o Vašoj umjetnosti? O slikarstvu?

Puno mi je sreće i zadovoljstva dala u životu, naučila me o važnosti slobode i omogućila mi da radim ono što volim. Umjetnost je komunikacija s drugima, daje mi mogućnost da kažem neke stvari i da prenesem određene poruke. Veliko mi je zadovoljstvo kad vidim da ljudi uživaju u mojim slikama.

● Nedavno ste imali izložbu u Muzeju suvremene umjetnosti? Jeste li zadovoljni posjetom?

Jako sam zadovoljan posjetom, drago mi je što je među posjetiocima bilo puno mladih ljudi, posebno mojih studenata, nadam se da će njima biti poticaj da i dalje rade. Oduševilo me kad sam vidio svoje radove izložene u tako velikom prostoru.

● Provodite li u svojem atelijeru puno vremena i koliko dnevno slikate te kako dobivate inspiraciju? Slikam kada imam vremena jer

Autoportret

ZDENAC 1

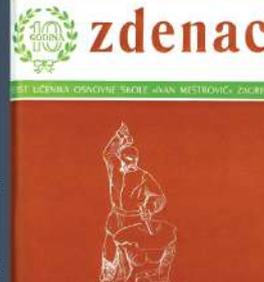
zdenac 2

zdenac 3

zdenac 4

5

Zoltanova djela na naslovnica Zdenca: 1. Plinske svjetiljke, Šk. god. 72./73.; 2. Hrvatski narodni plesovi (flomaster), Šk. god. 75./76.; 3. Borbom do pobjede, Šk. god. 76./77.; 4. Pogled u jesen, Šk. god. 78./79.; 5. Pred galerijom Meštrović, Šk. god. 78./79.

Šetač jesen

Šetač zima

pola dana provodim na Akademiji likovnih umjetnosti gdje predajem slikarstvo, a ostalu polovicu vremena sam u svom ateljeu. Inspiraciju crpim iz svakodnevnog života. Sve može biti inspiracija kad ste intelektualno i emocionalno otvoreni za stvari oko sebe. Inspirativna misao ili ideja može biti iz knjige koju pročitam, filma kojeg pogledam ili od slikara kojeg volim.

● **Imate li omiljenog slikara koji Vam je poseban?**

U svakom životnom razdoblju izdvojio bih nekog slikara čiji rad mi se sviđao: Rembrandt, Vincent van Gogh, Picasso i naš Josip Račić koji je rođen u blizini, u naselju Horvati.

● **Što mislite o djelima Leonarda da Vincija?**

Divim se djelima slavnog da Vincija, cijenim ga ne samo kao slikara, već i kao renesansnog čovjeka. Dao nam je u nasljeđe velik broj izuma i slika koje su bezvremenske. Bio je genij, stvarao je puno i bio znatiželjan.

● **Što karakterizira Vaše slikarstvo? Slikate li po narudžbi?**

Toranj 2

Toranj 3

Suvremena umjetnost, postmoderno slikarstvo, glavna tema mojih slika je čovjek i odnosi među ljudima.

Ne slikam po narudžbi već slobodnim stilom jer slikarstvo mi je hobi, a živim od svojeg rada, a to je prvenstveno moj pedagoški rad na Akademiji.

● **Što biste poručili našim učenicima?**

Želim im da odvoje svoje vrijeme za čitanje jer ono razvija kreativnost, obogaćuje rječnik... kroz knjigu živite više života, proživljavajte likove u omiljenim romanima.

Uvijek naglašavam svojim studentima da budu odgovorni i poštenu, to bih poručio i učenicima svoje bivše škole.

*Razgovarale učenice 6. d razreda
Marija Lekaj i Fiona Petrović*

Fiona Petrović, Marija Lekaj i Dominik Vuković ▲

Intervju s bivšim učenicom škole

Crtanje sam zavolio tek u 8. razredu

Mladi ilustrator, Dominik Vuković, našu školu je završio 2005. god. i nakon završene Akademije likovnih umjetnosti, bavi se ilustracijom. Nedavna izložba o kojoj se dosta pisalo u medijima, *Hahari i žabe*, govori o autorovom djetinjstvu, a mi smo razgovarali o tome kako mu je bilo u školskim danima.

● **Jeste li odmalena pokazivali interes za crtanje? Kad ste otkrili što želite biti?**

Ne, odmalena. Volio sam crtati u nižim razredima kao i svi dječaci u toj dobi te nisam previše na to obraćao pažnju. Tek u 8. razredu me mama podsjetila da imam senzibilitet za likovno izražavanje. Sve do tada nisam znao što želim biti, a tada sam odlučio da želim upisati Školu primijenjene umjetnosti i dizajna ali je bio problem što nisam imao dovoljno dobre ocjene koje nose određene bodove za upis.

Čak sam imao i trojku iz likovnog, to je zato jer sam često na satovima bio dekoncentriran pa nisam dobro crtao. U Primijenjenoj se malo po malo, u meni razvio interes za slikanje, tu sam se preporodio i u pot-

punosti sam se pronašao, kao da sam krenuo od nule. Dobio sam podršku za ono što želim raditi.

Dominik je ilustrirao 15-tak knjiga od kojih nekoliko slikovnica.

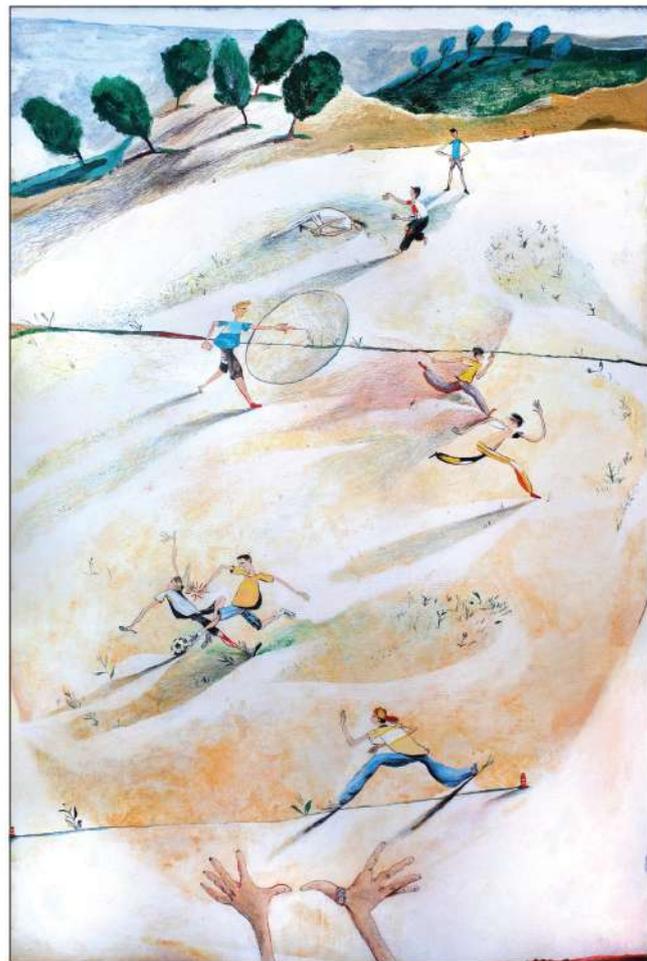
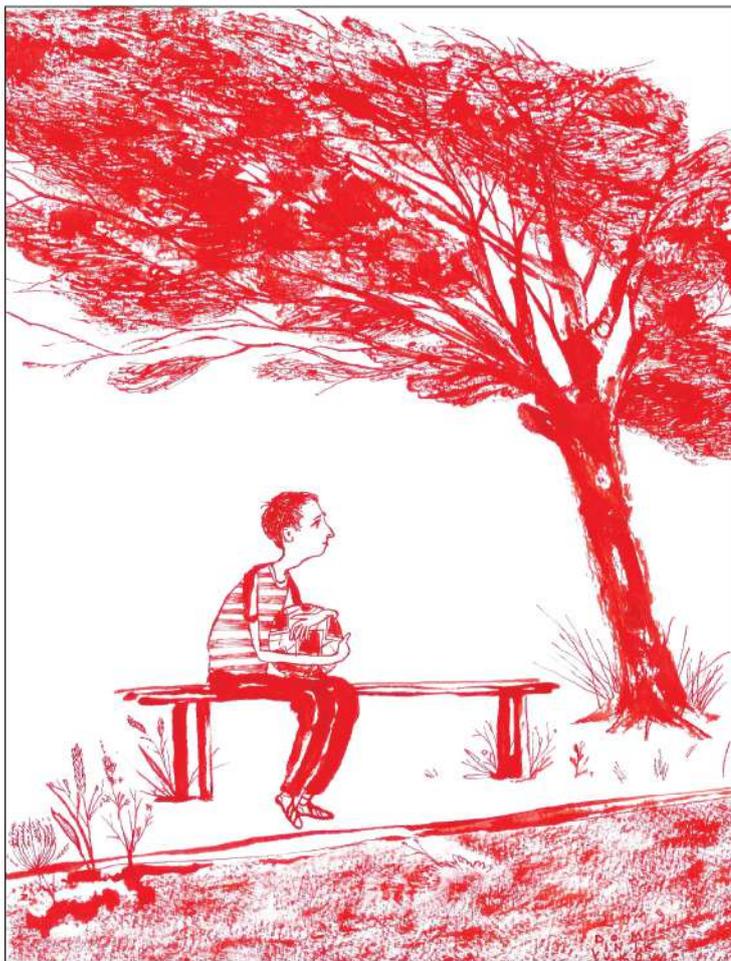
● **Tko Vam je bio učitelj/ica u našoj školi?**

U nižim razredima učiteljice su mi bile Ivanka Ljubičić i Vesna Dolenc, obje pamtim kao dobre i pozitivne osobe, a kasnije mi je razrednica bila Ljerka Kirin iz tehničkog odgoja.

● **Jesu li tada bili strogi profesori?**

Kroz osnovno školovanje sam bio dosta nemaran učenik sve do 8. razreda kad sam shvatio, ako se želim upisati u Primijenjenu, moram početi imati bolje ocjene, dobio sam motivaciju da se pokrenem i podigao sam prosjek 9 predmeta. Učitelji su mi izlazili u susret, tako da mi se nisu činili tako strogi.

● **Smatrate li da je tada gradivo bilo teže ili lakše?**

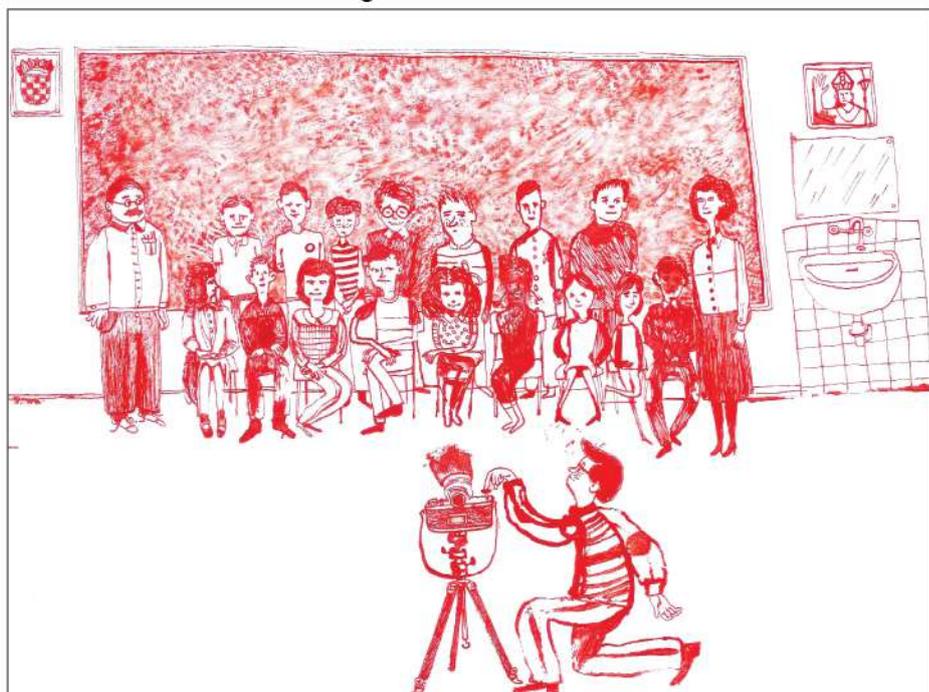
▲ Nogomet

▼ Razredna fotka

Ne bih rekao da je gradivo bilo teže ali nije bilo opterećenja za većim ocjenama. Ja sam prolazio s dobrim uspjehom sve do 8. razreda, a danas je veći pritisak jer se moraju imati odlične ocjene i to stvara problem, utrka za brojevima. Učenici samo razmišljaju kako imati bolje ocjene, a trebali bi imati slobodan um. Zato često učenici više štrebaju.

● **Opišite nam neki zanimljivi školski događaj iz vremena kad ste Vi bili đak.**

U osnovnoj školi mi nije bilo lako jer nisam bio definiran u kojem smjeru želim ići, tek kad sam došao u Primijenjenu sam se pronašao. Sjećam se kako mi je profesorica iz hrvatskog spasila život. Kako nisam bio odličan učenik, nisam imao dovoljan broj bodova za upis u željenu školu, a bitan faktor su ocjene. Zamolio sam prof. Gordanu Ljubas da me ispita kako bih podigao ocjenu, pokazivao sam joj svoje crteže, vidjela je moj žar za Primijenjenom, iako nije trebala, pružila mi je priliku da odgovaram i ispravim ocjenu. Da

nije to učinila, ja ne bi imao dovoljan broj bodova za upis i možda ne bi bio ovo što sam danas.

● **Možete nam nešto reći o Vašim crtežima?**

Dobar crtež nije virtuozan i ne mora biti realan u prikazivanju stvarnosti. Dobar crtež je napravljen

autentično, može biti i nevjesto ali ako ima samouvjerenost. Za slikara je važno da bude uvijek aktivan, jer vještine s kojima se ne baviš, iščeznu. Može se živjeti od slikarstva, sve nosi svoje prednosti i mane.

● **Imali ste izložbu u Laubi neo-bičnog naziva *Hahari i žabe o kojoj*** >>

▲ Hahari i žabe

se pisalo u medijima, ona predstavlja dijelove Vašeg djetinjstva, hahari su dječaci, fakini, a žabe su dio Jarunskih jezera. Kako ste se zabavljali tada u školskim danima i je li bilo bitno drugačije nego danas?

Ne znam kako je danas, mogu samo reći za svoju generaciju da smo puno vremena provodili vani, družili se po Jarunu koji je tada bio neizgrađen, trčali smo stazama do jezera ili se vozili biciklima...

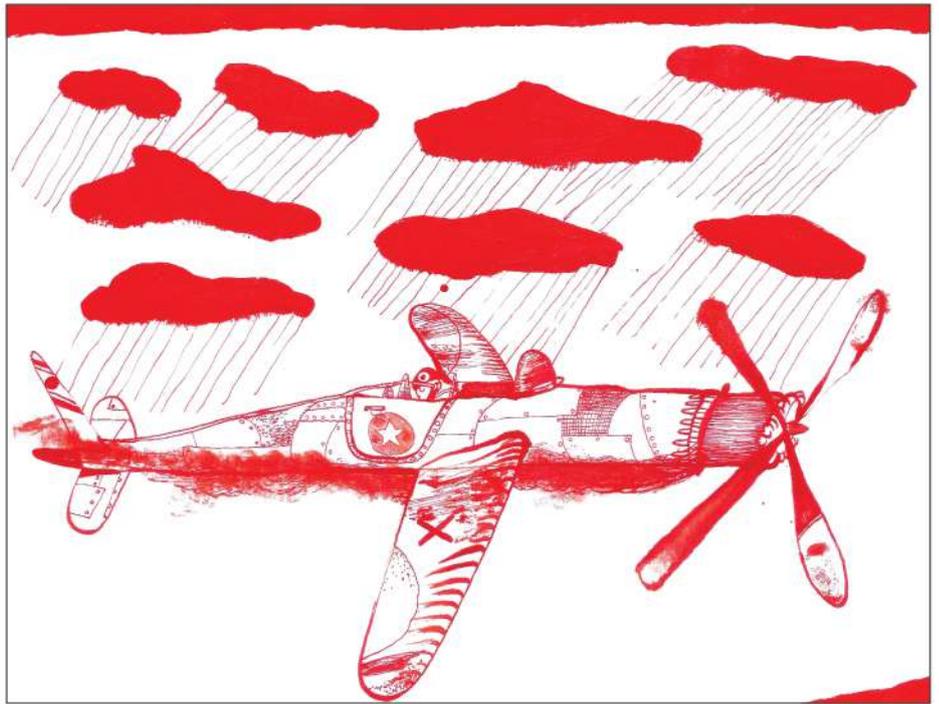
Cijelo školsko igralište je bilo puno klinaca, igrali smo nogomet ili bismo sjedili na klupicama.

Mi smo bili prva generacija koja je dobila mobitele, bili su veliki, bez interneta i služili su samo za pozive i sms-ove. Nova tehnologija ima utjecaja ali mislim da temeljna razlika nije velika jer djeca će uvijek biti djeca i imaju jednake potencijale da ostvare ono što žele.

Kakve su mlađe generacije, odgovorni su stariji, oni bi trebali biti primjer mladima. Bitno je da se ne uspoređujemo jedni s drugima jer svaka generacija je drugačija i nije nužno da je jedna bolja od druge.

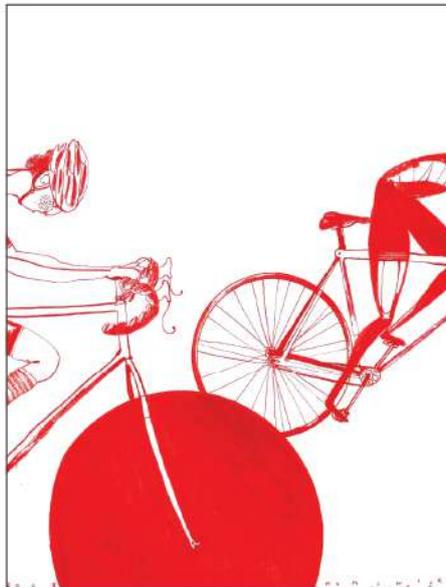
● **Vaš mentor na Akademiji je bio Svjetlan Junaković, poznati autor i ilustrator mnogih knjiga i slikovnica, na koji način Vi ilustrirate knjige?**

Dobijem rukopis knjige koju pročitam i slobodan sam izraziti se vlastitim stilom, uvijek ponudim više

▲ Pilot

Teleskop ▼

▲ Biciklisti

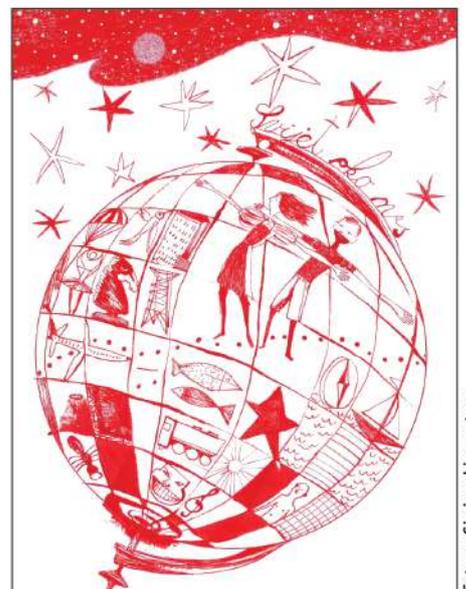
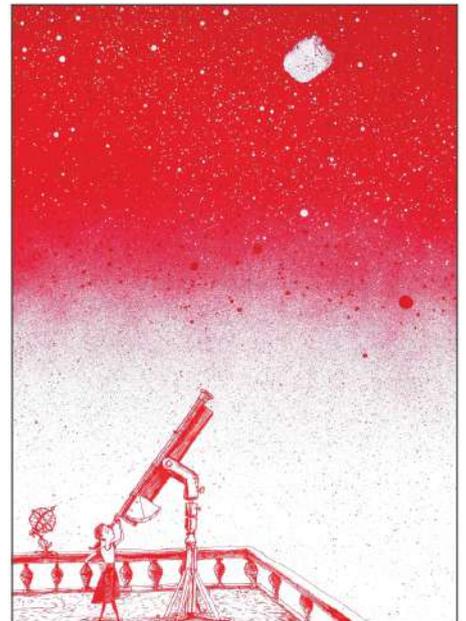
varijanti jer klijenti vole mogućnost izbora. Do sada sam ilustrirao sveukupno 15-tak knjiga od kojih nekoliko slikovnica.

● **Što biste poručili našim učenicima?**

Poručio bih djeci da crtaju neopterećeno i da budu takvi u komunikaciji s vršnjacima.

Starija generacija može usmjeriti mlade da budu originalni. Poručio bih učenicima da se ne uspoređuju s drugima, da grade prava prijateljstva i sve ostale klišeje vezane uz dobre stvari.

Razgovarale učenice 6. d razreda, Marija Lekaj i Fiona Petrović

Svijet oko nas ▲

Učenje talijanskog jezika kroz zabavu

Novost u ovoj školskoj godini je nova izvannastavna aktivnost u za učenike trećih razreda. Pojedini učenici 3.b i 3.a raz. pohađaju Talijansku igraonicu koju vodi učiteljica razredne nastave Tereza Gustin.

Što su sve naučili izvest će na talijanskom jeziku na priredbi prilikom obilježavanja 50. obljetnice škole.

TALIJANSKI

JE ZAKON!

Jako mi se sviđa talijanski jezik jer volim različite jezike, a najviše zato jer je to ljubavni jezik!

Marta Vukelić, 3. b

Na Talijanskoj igraonici je toliko zabavno da bih htjela da traje duže. Sviđa mi se kako učimo u igri i zabavi, a to potvrđuje naslov radionice. Mislim da je to učiteljica smislila za 5+!

Ona nam pomaže učiti talijanski jezik s ljubavlju i voljom, a mi joj trebamo lijepo uzvratiti i potruditi se olakšati joj njezin rad.

Iris Jurišić, 3. a

Imaš pravo na kvalitetno obrazovanje. Tvoje ti obrazovanje treba pomoći u korištenju i razvijanju vlastitih darovitosti i sposobnosti.

Posjet Maloj kući dječjih prava Ureda pravobraniteljice za djecu

25. siječnja 2019. godine 7. a razred posjetio je Malu kuću dječjih prava Ureda pravobraniteljice za djecu u sklopu školskog projekta Stop nasilju u školi. Što su o posjetu rekle učenice Lana Špirelj i Monika Meglič:

zaigrali smo jednu igru. Tamo smo se lijepo zabavili, a i svatko je dobio svoju Konvenciju o dječjim pravima. Odigrali smo jedan kviz kako bi se prisjetili što smo naučili o našim pravima te je tako završio naš posjet Uredu pravobraniteljice.

Lana Špirelja, 7. a

➤ Na početku smo se svi predstavili i napisali svoja imena na naljepnice koje smo si kasnije zaljepili na majice. Tada je pravobraniteljica znala naša imena, a i mi nje-no. Nakon malog uvoda u pravobraniteljstvo i učenja o pravima, ali i o dužnostima

➤ Mislim da smo svi ponešto naučili. Igrali smo jednu igru koja je također bila jako kreativna i zanimljiva. Mislim da je igra svima privukla pažnju i da smo svi iz nje puno naučili.

Monika Meglič, 7. a

Meštri na LiDraNu i Pričofestu

Na ovogodišnjoj Smotri literarnog, dramsko-scenskog i novinarskog stvaralaštva „LiDraNo 2019.“ naši učenici ostvarili su zapažene nastupe i prezentirali snagu riječi, bilo kroz monolog ili pisani tekst te su postigli sljedeće rezultate.

Za državnu razinu predložen je rad učenice Ive Gojanović, 8. a razred i prošlogodišnji Školski list Meštri.

Za županijsku razinu predložen je nastup učenice Fione Petrović, 6. d.

Ostali učenici koji su svojim radovima sudjelovali na općinskoj razini su: Sofia Božičević, 2. d, Kiara Bilać, 5. c, Lucija Matić, 5. d, Karlo Greguraš, 6. a, Ante Pavlinović, 6. d, Ivana Križančić, 8. a.

Kad odrastem bić ću voditeljica

Razgovarali smo s svestranom učenicom koja je i ujedno naša novinarka Fionom Petrović koja je na LiDraNu izvela monolog *Volim zimu*, iz zbirke priča *Hoću i ja* autorice Sanje Pilić.

Fiona je hrabro stala na „daske koje život znače“ u Satiričkom kazalištu Kerempuh te tako stekla novo iskustvo u scenskim nastupima. Nastupila je i na festivalu pripovijedanja bajki i priča *Pričofest* na kojem je izvela Andersenovu priču *Kraljevna na zmu graška*.

● Kakav je osjećaj nastupati pred publikom? Imaš li tremu?

➤ Volim nastupati pred publikom. To je divan osjećaj jer gledateljima možeš ispričati i glumom prenijeti nešto što im želiš reći ili pokazati. Obično nemam tremu. Od malih nogu na-

stupam i sviram pa sam već naviknuta.

● Nisi imala tremu ni u *Kerempuhu*? Ipak je to poznato kazalište.

➤ Ne, nisam. Dobro, možda malu, ali samo zato što sam na toj pozornici prvi put nastupila, nadam se ne i zadnji.

● Monoloz i dijalozi?

➤ Monoloz, lakše je pripremiti samostalan nastup nego s nekim. Bar za sad. Mislim da više mogu pokazati nekim dobrim monologom. Već spremam monolog s profesoricom Kristinom Dilicom za iduću godinu.

● Vidiš li se u glumačkom svijetu kad odrasteš?

➤ Ne vjerujem da ću biti glumica, prije voditeljica. I to bi mi bio samo hobi.

Želimo ti puno uspjeha u radu i ostvarenje životnih snova u budućoj karijeri.

Razgovarala Marija Lekaj, 6. d razred

Obilježavanje Dana ružičastih majica 2019. god.

Dan kada će zlostavljači shvatiti da su pogriješili

Dana, 27.2.2019.godine u školi smo obilježili Dan ružičastih majica. To je Nacionalni dan borbe protiv vršnjačkog nasilja, koji se obilježava zadnju srijedu u mjesecu veljači. Taj dan obilježava se širom svijeta. Sve je počelo 2007. godine u Kanadi gdje je jedan učenik zlostavljan u lokalnoj školi jer je obukao ružičastu majicu. Na taj dan prisjećamo se svih onih koji su bili žrtve zlih osoba, da nekako prenesemo našu dobru poruku drugima, tako da i oni obuku ružičaste majice i prošire ju dalje. Što više njih prestane biti nasilno i grubo prema drugima, to znači da su nas čuli i odlučili biti udruženi s nama.

Danas smo svi u školi obukli ružičaste majice kako bi pokazali da smo i mi protiv vršnjačkog nasilja. Odlučili smo otpjevati pjesmu Ne rugaj se! kako bi glasno izrazili da smo protiv zlostavljanja.

Stali smo na široke stepenice u hodniku škole, a kako nas je previše, neki su se smjestili kod ograde na prvom katu i ispred stuba. Morali su nas stišavati zvukom zviždaljke jer nas je bilo puno i bili smo glasni i ružičasti. Bilo je to u 12.20 sati, čekali smo 5 minuta da se svi okupe, onda je započela pjesma, učitelji su snimali, a mi pjevali. Bili su i neki roditelji, a završilo je u 12.35 jer smo prije imali i probu.

Na kraju smo svi zapljeskali i pozdravili se mahanjem, nakon toga smo otišli u razred pa onda kući, a kada je završilo, stepenice su mi izgledale prazno.

Taj dan je bio meni svečan, zanimljiv i lijep događaj.

Nadam se da će zlostavljači shvatiti da su pogriješili i da će prestati biti grubo i nasilni.

Iris Jurišić, 3. a

NE RUGAJ SE

JA SAM KRATKOVIDNI KLINAC
MALI ŠTREBER KAŽE SVAK
IMAM PRIŠTIĆE PO NOSU
SMJEH VAŠ TJERA ME U MRAK
KAO PRIJATELJ, KAO DRUG
POSLUŠAJ NA ČAS

MOJA ODJEĆA JE STARA
NJU NOSIO JE BRAT
ALI IZGLLED ČEŠTO VARA
NIT SAM LAŽAC NITI TAT
KAO PRIJATELJ, KAO DRUG
POSLUŠAJ NA ČAS

NE RUGAJ SE, JER BOLI ME
POKUŠAJ JEDNOM REĆI NE!
UĐI SAD U BOLJI SVIJET
KRILA ŠIRI JER DUG JE LET
NE RUGAJ SE

KAD NA UGLU POKRAJ PARKA
MOLIM NOVČIĆ ILI DVA
VI PROLAZITE NIJEMO
ŠTO JE GLAD ZNAM SAMO JA
TI IMAŠ DOM I LJUBAV
MENI OSMIJEH DAJ

NE RUGAJ SE, JER BOLI ME
POKUŠAJ JEDNOM REĆI NE!
UĐI SAD U BOLJI SVIJET
KRILA ŠIRI JER DUG JE LET
NE RUGAJ SE

• hrvatska verzija UNICEF-ove pjesme

Zajednički umjetnički rad

Obilježili smo - Dan šarenih čarapa

U posebnom razrednom odjelu bilo je šareno i veselo

U našoj školi je bio poseban i ve-seo dan – obilježili smo Svjetski dan osoba sa sindromom Down, 21. ožujka 2019. Toga dana svi oblačimo šarene različite čarapice kako bismo pokazali podršku našim prijateljima.

Ove školske godine nastavu u našoj školi pohađa 6 učenika sa sindro-

mom Down, od čega 5 se školuje u posebnom razrednom odjelu. Ove godine smo omogućili djeci iz drugih razreda da dođu u posebni razredni odjel i kroz zajednički rad u radionicama i igri upoznaju svoje prijatelje i tako prihvate različitost.

Nacrtali smo sliku koju smo vidjeli tek drugi dan

Radionice su bile likovnog tipa, a osmišljene su tako da je svaki razred kroz grupni rad napravio dio posla, te su svi učenici tek sljedeći dan na zajedničkom fotografiranju mogli vidjeti konačan rezultat. Kroz rad smo pokušali ukazati da je svaki pojedinac važan dio cjeline, važan kotačić cijelog stroja društva koji se ne bi pokretao bez svakog svog dijela.

Iako nam je dan bio ispunjen mnogim novim licima, većom bukom no inače te još i suradnjom u zajedničkom radu s drugim učenicima, na kraju dana svi smo bili ispunjeni i sretni. Učenici posebnog razrednog

Učenici posebnog razrednog odjela

odjela pokazali su se kao izvrsni domaćini koji su svoje prijatelje dočekali ne samo radosnim licima, nego i kek-sićima, grickalicama i bombonima.

U zajedničkom druženju, otkrili smo sličnosti

U zajedničkom druženju svatko je mogao nešto naučiti. Posebno važna čini se spontanost naših učenika sa sindromom Down, koji će pristupiti svakome, bez razlika, porazgovarati, podružiti se, pa ako im se svidite, dobit ćete i zagrljaj. Ako njih pitate što smo to danas obilježavali, reći će vam „Dan šarenih čarapa“. Eto, oni su sasvim dobro uočili u čemu je bila sličnost i povezanost svih taj dan, ne mareći za razlike. Možda bismo se i mi trebali češće okrenuti sličnostima, a razlike ostaviti za neku drugu priliku.

Barbara Vnućec, učiteljica edukatorica posebnog razrednog odjela

Učenici posebnog razrednog odjela

Najviše mi se sviđelo putovanje brodom na otok Krk. U Vrbniku smo vidjeli najužu ulicu na svijetu i njihov vrt. Nakon razgledavanja grada svi su se četvrti razredi slikali ispred mora.

Leon Antolić, 4. a

Jako mi se sviđio izlet brodom. Bilo mi je jako zanimljivo slušati o Vrbniku i Crikvenici. Bilo mi je također jako zanimljivo na radionicama. Za maškare sam bila mornar. U sobi smo se često kartali Uno. Sve u svemu, bilo mi je jako lijepo.

Lota Jakubin, 4. a

U Crikvenici je bilo zabavno, bio je odličan smještaj u hostel i putovanje brodom. Studentice su nas puno toga naučile, npr. o biljkama. Bila sam tužna kada smo se vraćali u Zagreb, jer sam se jako zabavila u Novom Vinodolskom

Gloria Petrović, 4. a

Sviđjela mi se vožnja brodom na otok Krk i Crikvenicu. Želio bih pohvaliti kuharice i studentice. Nije mi se sviđjelo rano dizanje ujutro.

Leon Mišak, 4. a

Izlet četvrtaša u Novi Vinodolski 4. 3. - 8. 3. 2019. god.

Bilo mi je jako lijepo.

Super sam se zabavio. Najljepša mi je bila vožnja brodom do Krka i Crikvenice. Posebno mi se sviđjelo kada smo posjetili Astronomski centar u Rijeci. Tamo smo gledali film o tome kako je nastao svemir. Jako mi se sviđjelo što smo navečer imali maškare, Super talent, natjecanje u plesu i ostalo. Sviđjela mi se hrana i radionice sa studenticama. Posebno sam uživao u šetnjama uz more.

Leon Ravlić, 4. a

Škola u prirodi

U Novom Vinodolskom bilo je lijepo jako, tamo bi uživao svatko.

Brodom smo na Krk išli i njegove razne znamenitosti obišli.

U Crikvenici je bilo sjajno. Na plaži smo se igrali, i suvenire za obitelj birali.

U školi u prirodi dosta smo naučili, a nismo se puno pomučili.

Lucija Zanki Mužević, 4. b

Twrdava Nehaj

U ponedjeljak, oko 9:45 sati krenuli smo u Novi Vinodolski. Busom smo se vozili oko sat-dva dok nismo stali pored neke tvrđave. Bila je to tvrđava Nehaj. Izgledala je kao iz bajke. Bila je prekrasna. Imala je odličan pogled na more i grad ispod nje. Unutra su bili izloženi razni predmeti, što stariji, antički, što noviji. Ta tvrđava je bila kao nekakav muzej. Animator nam je objasnio većinu o povijesti tvrđave, na primjer, pod čijom je upravom bila i kada je sagrađena. Svima nam se sviđjela, ta moglo bi se reći, prezentacija. Ostali smo zapanjeni kada smo saznali koliko je tvrđava stara i koliko je toga prošla kroz povijest. I tako je vrijeme brzo prošlo i krenuli smo u Novi Vinodolski.

Lovro Selak, 4. b

Meni je bilo super što smo se vozili brodom. Posjetili smo Vrbnik na otoku Krku. Vidio sam galebove. Imali smo tri radionice i sve su mi bile zanimljive. Na plaži smo crtali otočić San Marino. Fino smo jeli svaki dan.

Karlo Petak, 4. a

Novi Vinodolski

U ponedjeljak na more krenuli smo mi no prvo smo tvrđavu Nehaj posjetili. S krova utvrde pogled na more puca vidi se sve, eno galeb ribu kljuca.

Još malo busom smo putovali moj prijatelj i ja pjesmu smo kovali. Ispred hostela sada smo došli svi u svoje sobe odmah su pošli.

U blagovaoni fin ručak nas je čekao od slasti njam, njam sam rekao. Nakon ručka malo smo odmarali neki su crtali, a neki spavali.

Poslije odmora na igru smo izašli van, bio je baš prekrasan dan. Po šljunčanoj šetnici u hostel smo se vraćali Na bol u nogama, pažnju nismo obraćali.

U mekani krevet sam zaronio i u dubok san utonuo.

U ŠUP –u mi je bilo predivno. Najviše ću ga pamtiiti po nezgodama, slomljenom prstu, povraćanjima, šivanju ... Najljepši je bio izlet brodom na Krk. Pogled s broda je bio prekrasan. Vidjeli smo Vrbnik (uvijek sam htjela posjetiti Krk), prošli kroz Klančić, hranili golubove u Crikvenici. Svaki dan sam se sladila sladoledom i vrućom čokoladom. Ostajali smo dokasna budni i odlično se zabavljali. Posjetili smo Muzej grada Novog Vinodolskog gdje mi je najviše u sjećanju ostao sačuvani prst jednog stanovnika Novog Vinodolskog koji je živio u Americi. S prijateljicama sam se prijavila na Talent show. Po meni, koreografija je bila odlična, ali nažalost, nismo dobile nikakvu nagradu. Učiteljica je rekla da možemo koreografiju izvesti na razrednoj priredbi. Jedva čekam! Sve u svemu, bilo je prekrasno i ostala su lijepa sjećanja...

Hana Kovačević, 4. a

Hostel u Novom Vinodolskom je lijep. Kreveti su bili udobni. Sviđali su mi se suveniri, a najdraži suvenir je jojo lopta. Najviše mi se sviđalo kada smo razgledavali Muzej grada Novog Vinodolskog.

Goran Šimić Miljatović, 4. a

U Novom Vinodolskom mi se sviđalo kad smo išli brodom do Krka i Crikvenice. Nije mi se sviđalo što nismo imali puno vremena biti u sobama hostela.

Ema Serdar, 4. a

Učenci u posjetu Rudniku Zrinski

Meštri i meštrovica na Sljemenu

Ove godine, avanturu Škole u prirodi, povelu su novi trećaši OŠ Ivana Meštrovića. Njihove marljive učiteljice, pratiteljice, voditeljice i čuvarice, učiteljice Vesna Dolenc, Tereza Gustin, Mia Franković te Suzana Buntić, krenule su u ispisivanje i stvaranje novih uspomena u srcima svojih učenika. Podršku, potporu, hrabrosti

i prijateljstvo, pružale su im učiteljice u pratnji, Iva Vinter i Maja Rojnica.

U ponedjeljak 26. studenog 2018. krenuli su na svoju prvu višednevnu školsku pustolovinu, Školu u prirodi na Sljemenu.

Osmjesi na licu, radost u srcu, zajedničko druženje ostavili su neizbrisiv trag u njihovom sjećanju.

Soba s pogledom na Sljeme

U ponedjeljak, kad smo krenuli na Sljeme svi smo bili uzbuđeni i veseli. Vozili smo se oko sat vremena, a kada smo stigli bila sam sretna kao i svi ostali. Uzeli smo svoje kofere i smjestili se na najviši kat gdje su bile naše sobe. Dečki su bili u sobi broj 210, a curama je na vratima pisao broj 214 i cure su dobile sobu s najljepšim pogledom. Kad sam vidjela taj pogled kroz prozor, oduševila sam se.

Svaki dan smo negdje išli, prvi dan smo posjetili Rudnik Zrinski gdje mi je bilo najbolje jer sam prvi puta bila u rudniku i naučila sam puno toga o rudama.

Drugi smo dan proveli igrajući se na velikoj livadi. Treći dan, u srijedu bili smo u kapelici sv. Jakova, a u četvrtak smo išli do skijališta gdje je bio umjetni snijeg. Popeli smo se do tornja,

Ispred kapelice sv. Jakova

a svaku večer smo se lijepo zabavljali. U Domu Crvenog križa proveli smo ukupno pet dana.

Mama, tata, brat i sestra su mi jako falili, ali najviše mama. Vraćajući se kući jedva sam čekala doći doma i zagrliti svoju obitelj.

Ana Marija Antić, 3. b

Posjet skijalištu

Mrvice su isjecci iz života

Književnica uz koju najokorjeliji nečitai zavole čitanje

U školi nas je posjetila Sanja Pilić, osvojniji nas otvorenošu i spontanošu, šalila se s nama, a na kraju susreta padali su zajednički *selfiji*. Učenici 5. raz. postavljali su niz pitanja.

● **Kako ste se počeli baviti pisanjem?**

➤ Pisanje mi je u genima, dolazim iz obitelji u kojoj su žene bile književnice. Moja mama je bila poznata književnica za djecu Sunčana Škrinjaric, također i moja prabaka, zvala se Zofka Kveder i borila se za ženska prava. U početku se nisam namjeravala baviti pisanjem jer me je zanimala fotografija, a danas se u mojoj obitelji svi bave filmom ili fotografijom, jer i ta umjetnička crta nam je u obitelji. Krenula sam s pisanjem za dječji časopis *Radost* pa su me zvali da pišem za druge časopise i tako je počelo. Dosta kasno sam objavila prvu knjigu, s 34 godine, a napisala sam oko 30 knjiga za djecu isto toliko i slikovnica. Prema mnogim mojim romanima izvode se kazališne predstave, nedavno je bila 100-ta izvedba predstave *Mrvice iz dnevnog boravka*.

● **Mi smo imali za lektiru *Mrvice iz dnevnog boravka*, zašto se taj roman tako**

zove kad se mrvice nigdje ne spominju?

➤ Riječ mrvice je u prenesenom značenju, to su ustvari mali isjecci iz života. Mrvice imamo u dnevnom boravku kad jedemo pa padaju na pod, dnevni boravak je svugdje, u vrtiću, u školi... Nisam htjela koristiti naslov *Isjecci iz dnevnog boravka*, pa sam stavila mrvice jer mislim na mrvice, sličice iz nečijeg života.

● **Imaju li *Mrvice*... veze sa stvarnim životom? Postoje li ti likovi u stvarnosti?**

➤ U biti nema posebne veze sa stvarnim životom, osim u detaljima. Volim izmišljati imena, Džozo je moj prijatelj koji je bio hipi. Često koristim kod likova smiješna imena kao npr. Pero, Štefek, Štefica... Inače, osobe iz djetinjstva znaju me inspirirati za pisanje.

● **Kako nastaju priče?**

➤ Kad pišem priče, onda malo legnem i pišem u krevetu. Ako sam dobro raspoložena nastane vesela priča.

● **Koliko Vam treba vremena za priču?**

➤ Ne puno, nekoliko sati za priču, a za roman, naravno, duže.

● **Koju bi svoju knjigu izdvojili kao posebnu?**

➤ Ne bih nijednu, sve su mi drage, svaka pronalazi svog čitatelja, Posljednji roman

Pošalji mi poruku nagrađen je sa značajnim nagradama, *Grigor Vitez* i *Mali princ*. Čitateljima u petim razredima preporučujem romane. Volim pisati za djevojčice jer one više čitaju, a dečki vole pustolovne stvari.

● **Kako pronalazite temu za pisanje i je li pisanje teško?**

➤ Prije sam pronalazila teme iz svog života, zatim iz života djece, pa svojih unuka. Pisci malo uzmu iz stvarnosti, a onda dosta toga izmisle. Nije teško pisati za djecu ali treba imati inspiraciju.

● **Je li bilo trenutaka kad ste željeli odustati?**

➤ Ne, nije bilo takvih trenutaka.

● **Osim mnogih nagrada, dobili ste Večernjakovu nagradu za kratku priču, kako ste se tada osjećali?**

➤ Lijepo je kad dobiješ nagradu za svoj rad, osobito me veseli kad je nagrada konkretna, u novčanom iznosu.

● **Kako se osjećate kad vidite da učenici rado čitaju Vaše knjige?**

➤ Veselo i ponosno. Najviše me razveseli kad mi mame pošalju poruku na Fejsu da njihov klinac koji nije volio čitati je zavolio čitanje zahvaljujući mojim knjigama.

Lutkarska predstava za učenike prvih razreda

Smijali smo se uz *Šale, trice, zvrndalice* Jadranke Čunčić-Bandov!

Početkom prosinca 2018. god. bilo je veselo jer smo ugostili lutkaricu i dječju književnicu Jadranku Čunčić-Bandov koja nam je izvela predstavu iz svoje knjige *Šale, trice, zvrndalice*.

Lutke su ručno izrađene od prirodnih i uporabnih materijala kao što su spužva, kuhača, tikva u obliku životinja te pričaju i svojim komičnim komentarima nasmijavaju djecu.

Posebnost u ovom igrokazu je interaktivnost jer djeca mogu dobrovoljno sudjelovati u predstavi maskirajući se u slona ili bubamaru što im se je jako sviđjelo.

Umjetnicu Jadranku pozdravili smo s velikom pljeskom jer nam je veselim igrokazom uljepšala dan.

Povod za književni susret s Jasminkom Tihi-Stepanić bila je nastava lektire za učenike 8. b razreda u studenom 2018. godine. Učenici su pokazali veliki interes za knjigu *Moja neprijateljica Ana* i za tematiku anoreksije među mladima te je u drugom polugodištu, u mjesecu siječnju 2019. godine održan ponovni susret za učenike 8. a i 8. c razreda.

Učenici 8. a i 8. c razreda

Lektira s književnicom Jasminkom Tihi-Stepanić

Život je taj koji me potiče na pisanje

Na prijedlog prof. Kristine Dilice, 8. b razred odabrao je za lektiru roman *Moja neprijateljica Ana*. Tema romana nam je svima bila zanimljiva i s veseljem smo dočekali mjesec studeni. Posebno nas je razveselilo kad nam je profesorica najavila dolazak autorice romana, Jasminke Tihi-Stepanić, u našu školu.

Razgovor, kao i sama lektira, ostavio je na nas jak dojam, potaknuo nas je na razmišljanje i prihvaćanje onakvih kakvih jesmo.

Zaključili smo da ne smijemo biti robovi modnih industrija i *You Tube influencera*, jer pravi prijatelji će nas voljeti zbog naše osobnosti, dobrote i spremnosti da pomognemo drugome, a ne zbog izgleda ili veličine odjeće koju nosimo.

● **Kako ste došli na ideju za pisanje o ovoj temi?**

➤ Problem anoreksije je jako velik ali o tome se ne govori. Počinje kao psihički problem, a kasnije se odražava i na tjelesno. Tema u

mom romanu je životna te je poticaj iz stvarnog života jer istina je da takvi ljudi postoje, a ostalo je fikcija.

● **Lik Ele, kako ste si ga zamislili?**

➤ Cure koje zapadaju u anoreksiju su jako inteligentne i pametne... to je život. Lik je morao imati neki cilj, a to je da bude manekenka. Likovi se moraju međusobno razlikovati.

● **U knjizi, *Moja neprijateljica Ana*, koji Vam je dio bio najteži za pisanje?**

➤ Nije mi bio ništa posebno teško za pisanje. Proučila sam blogove o anoreksiji, vidjela svjedočanstva onih koji žele biti ništa.

● **Koja Vam je najdraža knjiga, a koja najteža za pisanje?**

➤ Teško mi je reći koja bi mi knjiga bila najdraža, ali knjiga *Ljeto na jezeru Čiču* mi je kao autoru bilo teško pisati.

● **Znamo da predajete u osnovnoj školi Hrvatski jezik, zanima nas dajete li svojim učenicima u da čitaju Vaše knjige?**

➤ Da. Obožavaju ih čitati.

● **Što Vas motivira da pišete?**

➤ Život! Život je taj koji me potiče da pišem. Moraš biti uronjen u život.

Nika Butigan, 8. b

Učenici 8. b s književnicom Jasminkom -Tihi Stepanić

Književni susret za učenike prvih razreda

Duhoviti pričokazi autorice Željke Horvat-Vukelja

U ponedjeljak, 18.2.2019. god. učenike prvih razreda posjetila je najpoznatija književnica za djecu Željka Horvat-Vukelja povodom izlaska njezine slikovnice *Zelene slikopriče* koju učenici koriste za izbornu lektiru. Autorica je i ostalih slikovnica od kojih su mnoge obavezna lektira *Hrabrica*, *Balončica*, *Petra uči plivati*, *Slikopriče*, *Leteći glasovir*.

Druženje s književnicom bilo je posebno zanimljivo jer je koristila različite rekvizite i predmete kako bi djeci što bolje dočarala priču tako da priča postaje mali igrokaz-pričokaz u kojem su sudjelovali i sami prvašići. Svaka njezina priča je istovremeno zabavna, smiješna i poučna.

**Art
lektira**

Susret kraljevića i lastavića

Kako bi razbili jednoličnost u sivim zimskim danima mjeseca veljače, na satu Hrvatskog jezika u 6. c i 6. d razredu, održan je neobičan i potpuno drugačiji način obrade lektire Sretni kraljević autora Oscara Wildea. Interpretacija ovog obveznog lektirnog djela izražena je kroz art terapiju.

Razbili smo sivilo veljače spektrom boja

Art terapija kao vrsta psihoterapije zapravo je produžetak naše psihe, onoga što se krije u nesvjesnom dijelu, bilo da se radi o likovnom izričaju, pisanom tekstu, glumi, pjevanju ili kombinaciji više medija. Neke od specifičnosti ekspresivnih medija su samoizražavanje, aktivna participacija, imaginacija te povezanost uma i tijela.

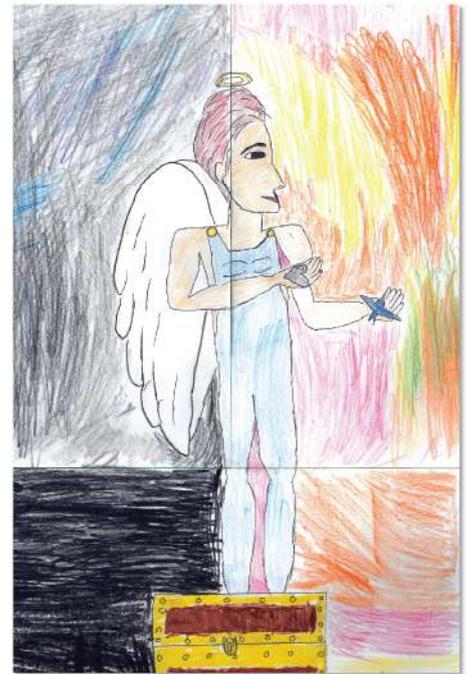
Suradnja profesorice hrvatskog jezika Kristine Dilice i rehabilitatorice Matee Đaković imao je za cilj učenicama približiti malo drukčiji način izražavanja, dati im priliku da urone u svijet boja, kako bi riječi,

emocije i doživljaje koje su proživjeli čitajući lektiru pokušali pretočiti u vlastitu ekspresiju. Pokazali smo im način kako se je jednostavno povezati sa svojim emocijama te izraziti kroz koloristički izraz.

Učenci su imali priliku pokušati nešto novo, bez ikakvih „moranja“, te su tako mogli izaći iz svoje komfor zone, a to je cilj art terapije. Omogućiti sigurnu okolinu u kojoj je sve dozvoljeno, u kojoj se može eksperimentirati i ulaziti u uloge koje možda inače nikada ne bismo iskusili.

Kristina Dilica, prof. hrvatskog jezika

Matea Đaković, mag. edukacijske rehabilitacije

Kraljević i lastavić u raj

Izrazili smo svoje osjećaje prema knjizi

Imali smo drugačiji sat lektire od uobičajenog. Uz pomoć profesorice Kristine i rehabilitatorice Matee okušali smo se art terapiji.

Podijeljeni u grupe, kroz crtanje i bojanje izrazili smo svoje osjećaje prema knjizi.

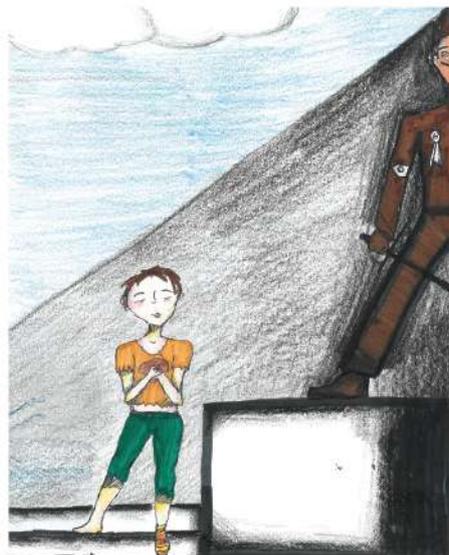
Za rad smo mogli koristiti tempere, šljokice, vodene boje, kolaž, flomiće, markere i ostalo što god smo htjeli. Radovi su sadržavali različite poruke. Te poruke su bile od onih očitijih pa do onih malo dubljih, skrivena značenja.

Art terapija se svima svidjela jer nisu morali prenijeti osjećaje pismeno nego je svatko radio kako se osjećao. Takva terapija je svima puno pomogla jer su isprobali nešto novo te se nadamo da ćemo i ubuduće raditi više art terapiju u lektiri.

Ina Gabrić, 6. d

Kraljević daruje svoje dragulje siromašnima

Gradonačelnik uklanja kraljevićev kip, a lastavić umire

Lektire iz
vrećice

Sat lektire ponekad može biti dosadan, da bi ga učinili zanimljivim primijenili smo ideju iz knjige *Kreativni pristup lektiri* autorice Marine Gabelice te učenike upoznali s lektirom iz vrećice.

Kreativni pristup lektiri u 3. b razredu

U siječnju smo čitali lekturu *Vlak u snijegu* Mato Lovrak i vlakova igračaka. Učenici su dobili zadatke čija su rješenja pisali na kartonske vrećice koje su ukrašavali crtežima te su ih ispunili predmetima vezanim uz dječji roman.

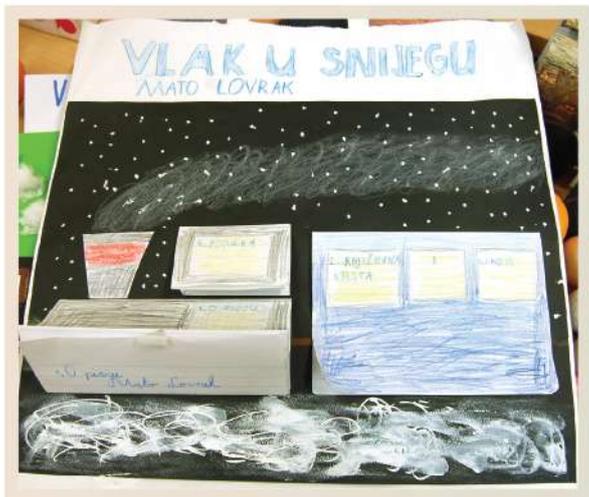
Unutra su se našli razni zanimljivi predmeti od hrane do igračaka; bilo je tu čokolada, naranči, kobasica pa zviždaljki, šalova,

Svi su usmeno prezentirali svoje lektire iz vrećice. Bili su jako uzbuđeni i željno su iščekivali red kad će predstaviti svoj rad.

Tijekom sata vladala je vesela i ugodna atmosfera, a na kraju su učenici poželjeli da sljedeća lektira bude opet lektira iz vrećice.

učiteljica Tereza Gustin

Kako zavolj

Često čujemo: Ne volim čitati lektiru! Knjiga mi nije zanimljiva... Ove školske godine učenici 6. a i 6. b razreda imali su priliku čitati i interpretirati lektirne knjige na drugačiji način nego dosad.

Profesorica nam je dala slobodu da knjige predstavimo na način koji je nama najbolji. Važno je da govorimo o nekom problemu iz knjige, da karakteriziramo likove, da znamo prepričati djelo (sažeto, s promijenjenim gledištem ili stvaralački).

Čitali smo tako u siječnju i veljači knjige *Poljubit ću je uskoro, možda* Šime Storića i *Psima ulaz zabranjen* Melite Rundek. Predstavljali smo ih pomoću raznih kreativnih plakata, društvenih igara, ppt prezentacija, kvizova, novina, oslikanih majica s porukama iz knjige...

Posebno se istaknula papirnata vrećica ukrašena citatima o korisnosti čitanja iz knjige *Psima ulaz zabranjen*. U njoj se

Lektira o djeci s posebnim potrebama u 6. c i d razredu

Naš razred malo drugačije obrađuje lektiru, a to je na zabavan i kreativan način.

Mjesec prosinac uglavnom posvećujemo knjigama koje pišu o djeci i ljudima s posebnim potrebama. Mi smo ga posvetili sljedećim knjigama: *Moja kišna djevojčica* autorice pod pseudonimom Davina i *Forrest Gump* autora Winstona Grooma po kojem je snimljen istoimeni film.

Izlagali smo svoje dojmove na poseban način. Donijeli smo na sat Hrvatskog jezika kartonsku vrećicu koju smo ukrasili i napunili stvarima koje nas asociraju na knjigu koju smo pročitali. Na jednoj strani smo nacrtali naslovnice, a na poleđini

druge strane napisali smo svoje dojmove, karakterizaciju likova, kratak sadržaj... Na bočnim stranama vrećice napisali smo svoje misli, rečenice koje su nama bile važne.

Knjiga *Moja kišna djevojčica* mi se jako svidjela zato što kroz priču možemo doživjeti kako mama i kćer prolaze kroz sve prepreke, uspone i padove u životu.

Posebno mi se sviđa to što kiša predstavlja bolesti koje su kao kiša bile stalno tu, a kišobran zapravo predstavlja majku koja ju je pokušala zaštititi od svega toga.

Knjigu svakako preporučujem i za slobodno čitanje.

Marija Lekaj, 6. d

Iz pogovora autorice knjige:

„Naša Princeza, naša kći koju smo posvojili, ima Aspergerov sindrom, poremećaj iz autističnog spektra. Društvo na nas, takve roditelje, gleda kao na neke heroje – imamo dijete koje nije naše biološko i još s posebnim potrebama – pa to je za dvostruko žaljenje. Treba puno snage za borbu protiv takva stava.

... Sreća je isto kad u gluho doba noći ušetaju dvije hladne nožice u tvoj krevet, a ti se praviš da si se do sita naspavao i da si baš žarko zaželio u to gluho doba noći promatrati zvjezdano nebo. Ukratko, nama je naša Princeza sva ljubav i sreća ovog svijeta!“

mama Davina

Plakat
lektire

eti čitanje

krilo desetak predmeta pomoću kojih je prepričana radnja.

Svaki učenik nastojao je prikazati svoju razinu kreativnosti i mašte te zadiviti i profesoricu i druge učenike.

U mom razredu organizirali smo panel-diskusiju o problemu čitanja lektira gdje nam je gošća bila školska knjižničarka, a drugi sudionici bili su likovi iz knjige. Bilo je zanimljivo gledati učenike koji preuzimaju druge uloge i govore o problemu iz tuđega gledišta.

Ovakvim radom na satima lektire zadovoljni su gotovo svi učenici. Uživamo putujući na *petu stranu svijeta*, stranu priča, slika i glazbe.

Svi radovi izloženi su u učionici hrvatskog jezika II. Zainteresirane pozivamo da ih pogledaju i uživaju u čaroliji kojom su začarani.

Emma Kovačević, 6. a

Psima ulaz zabranjen, fotografirao Teo Vračić, 8. c. Fotografija je sudjelovala u nagradnom natječaju Poveži književno djelo i fotografiju

Poštovana gospođo Rundek,

Vaš roman „Psima ulaz zabranjen“ potaknuo me da Vam napišem ovo pismo. Nakon čitanja knjige zanimaju me odgovori na neka pitanja, a htio bih Vam dati svoje osobno mišljenje o djelu.

Prvo što me zanima kako je ova knjiga nastala? Moje drugo pitanje je koliko je vremena potrebno za napisati ovakav roman, a da bude istovremeno razumljiv i upečatljiv? Moje treće pitanje je što Vas je motiviralo da stvorite ove likove? Nadam se što je moguće opširnijim odgovorima jer pitanja smatram vrlo bitnima za naučiti kako napisati kvalitetan roman.

Roman mi se jako svidio jer je lagan za čitanje, jako je zanimljiv i jer se isprepleću elementi stvarnog i fantastičnog. Pohvaljujem Vašu kreativnost. Zanimljiva je tema romana gdje Vi potičete ljubav prema knjigama i čitanju jer ćemo uz čitanje steći nova znanja i razviti maštu. Drago mi je da ste kroz cijelu priču kao jednog od glavnih likova stavili psa (Toma Sawyera). Svi likovi su zanimljivi. Mama, tata, Tomica, bakica, direktor knjižnice, knjižničarka, policajci, veliki Pisac, svi oni imaju pozitivne osobine, a negativne žele mijenjati makar prolaskom kroz tajanstveni prolaz. Svi likovi utječu

jedan na drugog i postaju bolji. Najviše mi se svidio glavni lik ovog romana Tomica iz razloga što ga se ne uzdiže u nebesa, jer je slobodnog duha i jer je pomalo buntovan, a to pokazuje činjenica da ne voli raditi ono što se mora. Kod Tomice mi se isto tako svidjela ljubav prema psima i želja da ima psa. Tu sam se mogao poistovijetiti s njim jer sam i ja želio psa prije nekoliko godina. Vrlo je važan i spomenik Piscu kojeg Vi oživljavate i pretvarate u stvaran lik koji je mudar i koji Tomici pomaže da izađe na pravi put te da postane pisac. Lik koji mi se svidio je i direktor knjižnice koji je zavolio pse, ali i zato što potiče ljude da čitaju i zato što marljivo radi svoj posao. Bakica mi se svidjela jer je stalno u čudu nakon čudnovatih djela velikog Pisca. Tomičini roditelji su dobri prema njemu, ali mu tata nije dozvolio da ima psa pa je otišao od kuće. Kad se vratio kući, on i tata su se pomirili, a Tom Sawyer je ostao kod Tomice.

Na kraju je Pisac rekao bakici da su svi oni (bakica, mama, tata, Tomica, policajci, knjižničarka, gospodin direktor...) izmišljeni i da su svi oni plod njegove mašte. To mi se jako svidjelo.

Vaš čitatelj Marko Kovačević, 6. a

Natjecanje iz Astronomije

50 godina od spuštanja na Mjesec, 50 godina od osnutka škole

Naša škola tradicionalno, već dugi niz godina postaje mjesto okupljanja mladih zaljubljenika u astronomiju.

Od 1994. god., uz jedan kraći prekid, u školi se održava Županijsko natjecanje iz astronomije za učenike koji jednom godišnje posjete našu školu kako bi pokazali svoje znanje, družili se sa drugim astro-entuzijastima i zabavili. Na ovogodišnjem natjecanju su sudjelovali učenici od 5. razreda osnovne škole do 4. razreda srednje škole koji se bave proučavanjem svemira na izvannastavnim aktivnostima u svojoj ili nekoj od susjednih škola ili udruga.

I ove godine smo među natjecateljima pronašli nekoliko naših bivših učenika koji su u novim školama, sada kao zreli srednjoškolci, nastavili

pohađati nastavu astronomije. Za njih astronomija postaje astrofizika koja nudi novi pogled na misterije i ljepote koje se nalaze u svemiru, a o kojima su slušali na nastavi astronomije u našoj školi.

Astronomi, kakvi jesu, često imaju glavu u oblacima da bi što bolje vidjeli zvijezde. A naša škola, kao i svake godine, dočekala je ove mlade astronome raširenih ruku i oslikanih zidova. Kako bi se naši gosti osjećali što ugodnije, radovi naših naj-

manjih ukrasili su hodnike, pa su se tako na zidovima mogle naći maglice, planeti, vanzemaljci, rakete i druge nevjerojatne slike stvorene maštom naših učenika. Njihov trud, znatiželja i kreativnost pokazatelj su zanimljive generacije budućih astronoma.

Voditelj natjecanja, prof. Igor Naglić

Neptun
Kradi ga boja plava, u dubokom ledu spava. U sunčevom sustavu najudaljeniji je planet, astronautima za istraživanje pravi je magnet. Uran ko da mu je klon, Neptun zove se on.

Lucija Zanki Mužević, 4. b

Svi crteži su radovi učenika

SVEMIR

Na putu do svemira Zemlja je svirala, raketa se dirala.

Stizao je mrak, pokazao se zvjezdin trag. Društvo veselo tamo se nalazilo. Od kometa do planeta, a i do zvijezde koja šeta.

A jedan dječak, Zemljin nećak se upitao: „Gdje zvijezde se gnijezde i zašto planeti ne padaju kao kometi?“

Još puno pitanja pitao se on, al' nije dobio odgovor. Dok netko nije rekao:

„Na pitanja ta odgovara i zna Astronomija!“

Kiara Bilać, 5. d

Mjesec

Svi znamo kako Mjesec izgleda, ali što radi? Možda privlači zvijezde svojim sjajem, a možda se samo igra s njima. Mnogi misli da je Mjesec bijel. Ako zatvore oči, bit će zlatan i osjenčan srebrnom bojom. Mjesec najviše slični na puževu kućicu. Zato što je noć duga i jer je Mjesec okrugao, zaključio sam da se Mjesec dogovara sa Suncem.

Leon Antolić, 4. a

1. a OŠ Ivana Meštrovića, Zagreb, 11./2018.

1. b, OŠ Ivana Meštrovića, šk. god. 2018./19.

1.c raz. OŠ Ivana Meštrovića, 2018./19. šk. god.

1.d raz. OŠ Ivana Meštrovića, šk. god. 2018./19.

8. a raz. OŠ Ivana Meštrovića, šk. god. 2018./19.

David Balešević – Milo Dijete osmoga a, obožavatelj matematičkih zadaća.

Leon Banjac – Hvata signale noću, hvata ih i danju, nikad previše gela za našega Banju.

Denis Binaj – Taubek je pekaroč njegoč, Đinaj služi se dometcima -čić i -čoč.

Zoa Božić – Zica ostavlja profesore bez komentara, osim pameti ima i likovnoga dara.

David Butina – I na zemlji i u zraku, Butko će riješiti zadaću svaku.

Maja Čupić – Maja progurava metaržilet, muka joj nije ni jedan predmet.

Tara Duralija – Tara vrišti: „Šime, jesi u Ze-ge?“ ali za Goricu sprema prtljage.

Iva Gojanović – Iva je iz Šibenika došla, nema natjecanja na koje nije prošla.

Noa Hotko – Nica izbacuje fore svaki dan, voli zagrebački njam njam njam.

Roko Ivanković – Čobili svoje ovce čuva, umjesto po matematici, po košarci se muva.

Nataša Juras – Nata gimnastiku obara, i za engleski ima dara.

Marija Jureša – Klarinet ko Kalamarko svira, Marija u glazbenom uvijek briljira.

Marko Kardum – Kardum Bošnjko je pravi, evo čvrga raste mu na glavi.

Viktor Kranjec – Viksić ping pong reketom barata, matka mu lako ide, zna ju na tri kvadrata.

Ana Lazar – Ana čitala lektire sve u punini, položila zavjet šutnje u davnini.

Gregor Marangunić – U raspravama dobar – pomogla debata, izgovore tražit – tu je tata-mata.

Maks Novak – Naš Mikser filozof je pravi, tehnički u sedam čeških dvoraca boravi.

Lovro Obrdalj – Librica sada izmjenjuje hudice dvije, njemu se budućnost jedinom smije.

Mari Peček – Mari na jazz danceu je do kasno, al onda joj ništa nije jasno.

Petra Prskalo – Petra predsjednica bolja od Kolinde, voditeljica osmoga a – legende.

Jakov Škarec – Modrić Škarecu našem ni do glave, ne zna što će od sve te slave.

Tomo Uroić – Timicu tražimo po hodnicima svima, satovi ne mogu početi ako on nije na njima.

Miran Useini – Naš je Tebra za bube opasnost, slučajan odabir na GEI njegova neminovnost.

Ana Vojnović – Šalić već sprema Ana, vidi se „zna“ reakcije butana.

Razrednica Gordana Ljubas – I šećer na kraju, najbolja na školi, znamo da nas naša Ljubas voli.

Leon Bešen - gejmer je pravi, a u usporedbi s njim svi izgledaju ko mravi.

Marko Propadalo - visok do plafona u jednome koraku od Zagreba do Stona.

Kristijan Mijić-Tunjić - za matišu glava je prava, al' moram ti priznat rukopis mu je strava.

Nika Butigan - prijateljica je prava, od Zogaja i Leona ju boli glava.

Andrej Bizjak - crtati voli, ali to mu je teško dok mora sjedit u školi.

Vito Jurin - tih je, inspiracija učenika svih je.

Marko Vuković - na njega se nikad ne žale, a zgibove radi ko iz šale.

Marija Puljak - crta bez problema, ali povijest joj nevolje sprema.

Eva Marija Grgić - košarkašica kakve nema za utakmicu se sprema.

Ivana Vuković - ples voli, ali osim toga je i odlična u školi.

Ema Zidar - najbolja učenica u školi, zlatne retrivere najviše voli.

Dora Švajghart - uvijek dobra i radosna, a u sviranju klavira je izvrsna.

Ana Maljković - u crtanju nema mana i glumi svakog dana.

Fran Šintić - učenik je naš i svojim smijehom tjera nas u plač.

Marko Vukelić - talent kakvog nema on je u zbornici glava tema.

Matej Ćosić - nogomet najviše voli na kraju godine peticu moli.

Anteo Roko Lukić - engleski mu nije jača strana u nogometu nema mana.

Nino Maravić - po ocjenama nije baš jak, al' po snazi ga zna svak.

Marija Kelemen - slatka mala za crtanje ima dara, u pingaču je bolja jer pobijediti mora.

Ana Panjkota - matematika je svuda prati ali ona nikako da to shvati.

Laura Goloubok - ona je naša šminerska cura i na glavi pletenice fura.

Valentino Zogaj - naš predsjednik je bio, razredne probleme bi riješio kad god je htio.

Leo Kozjak-Lesički - snaga mu je jača strana, a zadaci iz matematike glavna hrana.

8. c OŠ Ivana Meštrovića, Zagreb, 11./2018.

Leo Andranka – kričave tenisice nosi, puno brine o kosi.

Lea Arambašić – prava umjetnička duša, na satu uvijek sluša.

Emma Čurla – za burek se para nema, ali zato uvijek ima parfema.

Luka Ćorić – učenik je pravi, sve formule ima u glavi.

Josip Ćurić – Jojo ponedjeljak ne voli i zbog toga ga često nema u školi.

Fran Ćutić – često na nastavu kasni, fizika i matematika nisu mu jasni.

Katja Đevenica – jazz pleše glatko, u školi ju voli svatko.

Lucija Ivačić – biologiju rastura, uvijek nas mijana cura.

Luka Jurišić – Jura sjedi i šuti, uvijek misli o buhtli.

Nikolina Kardum – uvijek testove dijeli, svojim nas smijehom razveseli.

Karlo Klauški – svaki dan pali najgledaniji stream, pozvan je u FazeClan tim.

Ivana Križančić – ništa tako glasno nije kao kad se Ivana smije.

Vito Ljubotina – gaming voli, miran i tih u školi.

Josip Martić – BMX vozi po danu i po

noći, nada se da će u srednjoj prijamni proći.

Petra Matejčić – geografija i veslanje glavna su joj tema, kad svira violinu ne hvata ju trema.

Ivan Mikulić – Mika sportaš je pravi, svaki dan novu foru izvali.

Lana Radić – Radić je naša sportašica niska, svi umremo od njenog vriska.

Petar Segedi – plesanje i pjevanje voli, uporan je u školi.

Lucija Sever – Sever najviše voli Gogu, uvijek ju obori s nogu.

Dora Surla – odbojku igra kao od šale, profesori ju često hvale.

Ana Tonžetić – odvjetnica 8. c, niže samo petice.

Roko Trebotić – crtanje mu je jača strana, škola mu je najveća rana.

Maja Višnjik – crtati voli i uživa u školi.

Teo Vračić – nizak je za svoju vrstu, tehnički ima u malom prstu.

Stjepan Zaić – na Zaića se svaki profesor ljuti, a on nikako da zašuti.

Raska – hvali nas kad smo vrijedni, kemija i biologija predmeti su njeni, ponekad nam pamet soli, ali svoje cekače ipak najviše voli.

Genijalna prijateljica

Jednog dana rodila se ljama po imenu Hana. Njezini roditelji nisu ju htjeli pa su ju odveli u Pariz, grad svjetala. Ostavili su ju na pragu jedne pariške kuće. A u toj kući rodila se mala djevojčica po imenu Mirijam.

Netko je pozvonio, majka djeteta otvorila je vrata i odjednom čuje potih glasić male ljame. Odmah ju je uzela u naručje i odvela u kuću. Mirijamin otac dopustio je da živi s njima. Prošlo je već sedam godina od posvojenja Hane. Mirijam je već krenula u školu i svaki dan bi jahala Hanu do škole. One su bile nerazdvojne, ništa ih na svijetu nije moglo razdvojiti. Mirijamina prva riječ bila je Hana, a druga ljama. I svaki dan su gledale zajedno Eiffelov toranj na izlasku Sunca. A Hana je najviše voljela kada ju je Mirijam kupala, češkala, češljala, radila frizure, šamponirala, kada su se igrale, zabavljale, tukle s jasticima i još mnogo toga, ali uglavnom Hana je sve voljela raditi s Mirijam. Da nema Mirijam tko bi se s njom veselio, družio, igrao, zabavljao...? Nitko na svijetu ne bi to mogao kao što to radi Mirijam. Nitko!

N-I-T-K-O! Ma baš nitko! Tako je isto i s Mirijam, stvarno su povezane.

Specijalitet kineske kuhinje

Ali jedne noći neki Kinezi s velikim apetitom provalili su u kuću i oteli ljamu Hanu i nju su planirali poslužiti kao glavno jelo na novogodišnjoj proslavi. Na pariško jutro, kao da je sve bilo uredu, mala obitelj je doručkovala obilan obrok. No nešto nije bilo u redu, ali što? Mirijam se zabrinula. Znala je da Hana voli spavati do podneva, ali je svejedno provjerila u Haninu sobu. I što je vidjela? Vidjela je razbacanu sobu, nepoznate papiriće, čudnu kartu s kineskim slovima.

Priča kojom su učenice Kiara Bilać i Nola Ladišić iz 5. d razreda sudjelovale na LiDraNu

No dobro je bilo što Mirijam kad odraste želi biti detektiv i proučava Sherlocka Holmesa. Ona je u školi učila kineski i u tome je bila vrlo dobra. Zato joj je bilo lako otkriti da na onim papirićima pišu recepti za ljame; npr. ljama s krumpirima i ljutim začinima, juha od ljame, palačinke od ljame s čokoladom i cimetom ili torta s ljaminim ušima i još puno toga. A ona karta zapravo nije uopće bila karta već katalog i putokaz za hotel i restoran.

Mirijam je bilo sve jasnije i napokon joj se mutna slika u glavi razjasnila. Izašla je iz sobe i počela trčati niz stepenice. Vikala je i dozivala svoje roditelje, ali se sjetila da oboje rade od jutra do mraka. Vide se samo ujutro u pet sati i na vikend. Ona je otrčala u svoju sobu i tražila je svu svoju ušteđevinu. Imala je trideset kasica, dvanaest sefova i dobra skrovišta za skrivanje novca. Imala je velik džeparac jer je svaki dan u školi dobivala minimalno pedeset petica; uvijek je bila poslušna, pravedna i naravno je bila jedna od deset najboljih djevojčica u cijeloj Francuskoj.

Kada je pribrojala sve svoje novce, na kraju je imala milijun franaka. Odmah je pripremila ruksak i u njega stavila svjetiljku, neku toplu rezervnu odjeću i ono što kinezi ne podnose, a to je mlijeko. To nije još istraženo, ali ga je svejedno uzela za svaki slučaj. Ponijela je i čaj lotosovog cvijeta. Sve je spremila i izašla je iz kuće, zaključala vrata, uzela bicikl. Pojurila kao vjetar do zračne luke. Onda je uzela karte za let u Kinu, a dvije za let u Pariz.

Stigla je u Kinu u dvadeset tri sata na Staru godinu. Uzela je iz ruksaka katalog i počela pratiti put do hotela i restorana, a

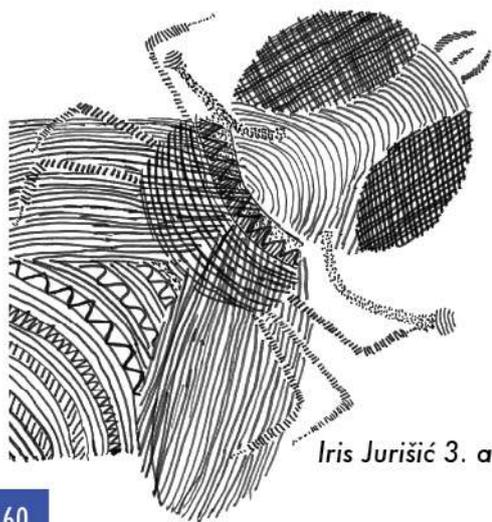
jadnu Hanu su cijelo vrijeme šopali i kuhari se nisu mogli dogovoriti na koji će način prepremiti ljamu. I napokon su se odlučili za ljamu na bolognese način i tortu od ljaminih ušiju s preljevom od čokolade, vanilije i jagode s ušeceranim jagodama i cimetom.

Mirijam žurnim koracima hoda po ulicama te traži hotel i restoran. Pitala je mnogo ljudi, ali zapravo nitko nije znao gdje se to mjesto točno nalazi jer je taj restoran samo za posebne goste. Mirijam je razmišljala u sebi: „Što ako su je već ispekli i poslužili na tanjuru, jao meni to bi bilo užasno!“ Počela je trčati. Hana ih je molila i preklinjala da ju puste na životu, a Mirijam je napokon našla taj hotel.

Pustolovine Hane i Mirijam

Izvadila je iz ruksaka mlijeko, lotosov čaj, praznu bočicu i neku odjeću. U bočicu je stavila mlijeko i čaj pa je sve dobro promučkala, odjeću je navukla na sebe te je izgledala kao kineska dostavljačica hrane. Onda se ušuljala u hotel na stražnja vrata i pokušala je naći kuhinju. Našla je poslugu, čak najpoznatijeg kuhara u cijeloj Kini, a on se zvo Chin Cheng Jang. Ali nije našla kuhinju pa je pratila Chin Cheng Janga. Pronašla je mnoge prostorijske prateći ga, ali kuhinji nije bilo ni traga. Napokon je vidjela kuhinju, ali kuhar nije išao u nju već negdje drugdje. Mirijam ga je svejedno pratila. Odveo ju je do knjižnice. Mirijam se zapitala: „Zašto bi kuhar išao u knjižnicu?“

Kuhar je počeo vaditi knjige, a kada je izvadio jednu crnu knjigu, otvorio se jedan prolaz koji je vodio u mrak. Doveo ju je u jednu čudnu prostoriju s pilama, sjekirama, noževima, ogromnim škarama, velikim i malim loncima i spravama za mučenje. Kuhar je počeo dodavati sastojke u jedan lonac. Tada je Mirijam čula nečiji glas. Približavala se tom zvuku i otkrila je

Iris Jurišić 3. a

Ključ koji otvara sva vrata

U jednom malom engleskom gradiću postojala je legenda koja je govorila o skrivenom ključu. Taj je ključ otključavao jedna vrata. Kada biste prošli kroz ta vrata, ušli biste u prostoriju koja bijaše puno neotkrivenih tajni.

Ubojstvo u dvorcu

U tome gradiću već se neko vrijeme čuju strašni zvukovi iz dvorca u kojemu žive knez Anthony i kneginja Megan. Kao da netko razmješta namještaj u ranu zoru. O tome su jednoga dana u školi pričala dva dječaka, Joseph i Luke. Zato su jedne večeri

Kriminalistička priča

otišli pogledati što se to čuje. Opet su čuli čudne zvukove, ali ovaj se put začuo i vrisak. Dječaci su se prepali i odmah pobjegli.

Lukeov djed bio je stari umirovljeni detektiv. Nije postojao slučaj koji on nije znao riješiti. Zato su dječaci njega zatražili pomoć. Lukeov djed Keith znao je da ta priča ne sluti na dobro. Zato im je odlučio pomoći. Nekoliko su dana djed i dva dječaka promatrali u šumi pokraj dvorca što se događa. Tijekom dana u dvorcu se nije događalo ništa čudno, ali su se preko noći i dalje čuli zvukovi. Keith i dječaci odlučili su malo pretražiti dvo-

da taj glas zapravo pripada njezinoj ljamu. Dotrčala je do nje i snažno ju zagrlila. Objasnila je Hani da je za deset minuta ponoć te da ju žele poslužiti kada počne odbrojavanje, zato moraju što prije izaći iz ovog hotela. Hana je htjela početi trčati, ali je shvatila da su joj stavili lance. Mirijam ih je pokušala skinuti ukosnicom. No netko je dolazio, a to je bio kuhar koji je napravio bolognese i tortu. Samo je u sve to morao dodati još ljamu i poseban sastojak, a to je bio lotosov čaj. Mirijam se nije stigla sakriti pa ju je kuhar upitao: „Dostavljačice, jesi li donijela čaj lotosovog cvijeta?”. Kuhar ju je zamijenio s drugom dostavljačicom. Mirijam je dala svoj čaj od mlijeka i lotosa. Kuhar je taj napitak stavio u tortu i bolognese. Pripremio je noževu, ali prije nego što je Hanu razrezao na pola, kušao je jela. Čim je kušao bilo mu je zlo i zabolio ga je trbuh.

Bila je minuta do ponoći, Mirijam je uspjela osloboditi Hanu. Mirijam je skočila na nju i zajahala ju. Kuhar ih je htio uloviti, ali nije uspio pa je to naredio posluži, ali i oni nisu uspjeli. Ljudi su počeli odbrojavati, a kuhar je naredio i zaštitarima da ih ulove. Oni su ih lovili skroz do zračne luke. Mirijam je brzo dala karte za Pariz pa su krenule prema avionu. Zaštitari su ih dalje lovili, a one su u zadnji tren ušle u avion, a zaštitari su ostali u zračnoj luci.

Kada su Hana i Mirijam došle doma, mama i tata su bili s policijom. Mirijamin otac je rekao policiji da može ići, a mama je Hani i Mirijam rekla da su se zabrinuli za njih. Hana i Mirijam su od početka do kraja ispričale što se dogodilo. Mama je na to rekla da je važno da su obje dobro i prije nego što ide bilo gdje mora reći roditeljima da se ne brinu. Sve je bilo kao prije. Kad je Mirijam odrasla, putovala je svijetom sa svojom vjernom prijateljicom Hanom.

Nikolina Kardum 8. c

Lorena Tomić 6. c

Radovi učenika 1. d

Ovim radom je učenica Lucija Matić iz 5. c razreda sudjelovala na LiDraNu

Moja domovina

Ja ju gledam,
Ja ju volim,
Za njezinu čistoću molim.

Kad dan svane
I sunce plane,
Ja vidim sve njene lijepe dane.

Kad mjesec dođe,
Svak u krevet pođe.

Kad ljetostiče,
Djeca se plaži bliže.

Na jesen dolaze svakakve boje
koje jeseni dobro stoje.

Zimi snjegović se pravi,
Ali koliko god hladno bilo
Led se ne stvori na Dunavu i Dravi.

Cvijeće cvate,
Trava raste,
Kući su se vratile laste.

Uz sve ljepote koje mi pruža,
Moja domovina je ljepša nego ruža.

rac. Naime, Keith je prije puno godina često dolazio u ovaj dvorac i zato je poznao sve stražnje ulaze i tajne prolaze. Odlučili su otići vidjeti što se to događa u podrumu. Ono što je vidio, iznenadilo ga je. Obješeno tijelo mrtvoga kneza Anthonya.

Djed i dječaci odmah su pozvali policiju i ispričali im što se događa u zadnje vrijeme. Policija je zatražila da im Keith pomogne u ovom slučaju. Rado je pristao. Par puta je razgovarao sa sluškinjom. Ona mu je rekla da se knez u zadnje vrijeme ponašao čudno, a kneginja uplašeno. Keith je razgovarao s kneževom rodbinom.

U svojoj karijeri imao je puno teških slučajeva, ali ovaj mu je do sada stvorio najviše pro-

blema. Slučajeve je rješavao sjedeći u svojoj fotelji, gledajući kroz prozor i pijući topli čaj. I... odjednom mu je sve bilo jasno kada mu je njegova žena za večeru donijela puricu. Stari mudrac dobro je poznao kneza i znao je da svake nedjelje za ručak jede puricu. No sluškinja mu je rekla da ove nedjelje nije, već je jeo lješnjake na koje je knez inače alergičan.

Ključ tajne prostorije

Sjedeći dan Keith je okupio sve ljude u dvorcu i započeo govoriti: „Glavni krivac za sve što se događa u zadnje vrijeme je knežev brat bliznac Louis. On se predstavljao kao knez u zadnjih

par tjedana. Jedino je Anthonyeva žena Megan znala za ključ koji otvara tajnu prostoriju. Louis je za njega saznao preko Megan koja mu je bila ljubavnica. Ali ni ona nije znala gdje taj ključ stoji.

U prostoriji, koju je otvarao taj ključ, nalazilo se blago i pismo. U pismu je pisalo da je Louis ubio njihovog oca. To pismo je Anthony htio predati policiji pa ga je Louis ubio i pravio se da je Anthony sve dok se nije saznalo za ubojstvo.

„Kako ste saznali, detektive?” upita Megan. „Pa bilo je jednostavno. I ja sam kao mali slušao legende koje su mi roditelji pričali”, ponosno odgovori stari mudrac.

Paola Bunjevac, 7. d

Zajednička fotografija dvadeseteročlane grupe putnika iz Hrvatske

Palme ukrašavaju sliku grada

Tel Aviv - čudesno mjesto spokoja

Tel Aviv je osnovan 1909. godine kao židovsko predgrađe drevnoj sredozemnoj luci Jaffi (danas Jafa) s kojom se spojio 1950. Do početka 21. stoljeća Tel Aviv se razvio u veliko ekonomsko i kulturno središte. Danas je drugi najveći grad Izraela, najliberalniji grad u izrazito konzervativnoj sredini i jedan od najprijateljskijih gradova na svijetu.

Aerodrom je izgledao poput muzeja. Kako li tek izgledaju pravi muzeji? Avion koji je prevezio našu dvadeseteročlanu Čiovo-Sopot grupu sletio je oko četiri sata ujutro. Nisam razumjela živahnost i brbljanje nekih ljudi tako rano. Nebo je bilo crno i bilo je neugodno toplo za noć.

Ceste Tel Aviva su crne, a oko njih krpice trave. Masivno drveće palmi ukrašava sliku grada koja podsjeća na slike Los Angelesa iz holivudskih filmova. Sve zgrade su boje pijeska i visoko se pružaju u ranojutarnje nebo. Inače, sve kuće i zgrade u Izraelu su od kamena jer nemaju dovoljno drva, a kamena ima na sve strane. Zato sve zgrade imaju izgled kao da se uzdižu iz pješčanih obala. Imale su još i neke upitne ukrasne, no ja nisam osuđivala.

Žestoko more

Već na aerodromu odlučili smo otići nešto pojesti na plaži. Ne znam kome je ta ideja pala na pamet, no bila je napola uspješna. Gotovo ni jedan restoran ni kafić nije radio u ranu zoru. Osim jednog lokala, a ni oni nisu

još posluživali hranu. Popila sam limunadu i gledala roditelje kako se kupaju u moru.

More je bilo zastrašujuće, nemirno i žestoko, a crne zastave virile su iza valova. Vidjelo se da ipak ne znače puno jer su bile prekrivene školjkama i ostalim tvarima koje je ostavilo dugo vrijeme u vodi.

Sama obala je od oštih stijena u koje su valovi nemilosrdno udarali. U daljini se ne naziru otoci. Najbliži otok od tog mjesta bio bi Cipar. Ako bi vas odnijela struja, nema nikakve obale koja bi vas zaustavila osim umjetnih kamenih brana uz dužinu obale (koje ne pokrivaju svaki izlaz u slobodno more, ima čak i velikih rupa između njih). Brat mi je ovo istaknuo, a stresla me i sama pomisao na to što bi se dogodilo.

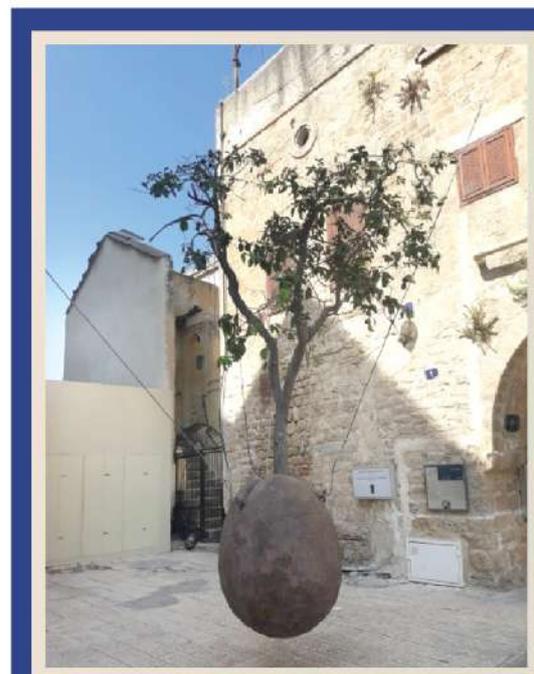
Naravno to nije zaustavilo našu grupu. Na kraju smo u sigurnosti lokala ostali samo brat i ja.

Skulpture naranče

Nakon odmaranja na plaži pokupio nas je Fadi, naš vodič. Krio se iza veselog osmijeha, prijateljski raspoložen. Poveo nas je do starog grada

Tel Aviv na hebrejskom znači brdo proljeća.

Jaffe, izraelskog Primoštena prekrivena žučkastim filterom. Fadi nam je rekao da još samo umjetnici, slikari i glazbenici, žive u Jaffi. Vjerovala sam mu. Prastare kamene zgrade i žuti podovi u kontrastu sa svježim zelenilom palmi bili su savršena slika. Fadi nas je doveo do skulpture Rona Morina. Prikazivala je veliku sjemenku koja je žicama bila podignuta u zrak, a iz te sjemenke raslo je drveće

Skulptura Rona Morina u Jaffi

Igre u pijesku na plaži Tel Aviva

Tel Aviv nije mjesto s obiljem znamenitosti, nema bogatu povijest ni svjetski glas. Ipak, u Tel Avivu osje tiš neki mir, spokoj kada samo sjediš na pijesku i gledaš kako sunce polako nestaje u zbrci boja. Um ti se smiri. Nema stresa, nema bezvrijednih misli, nema briga. Samo ti, more, pijesak pod nogama i zalazeće sunce.

Masada u pijesku

naranče. Ako ste se ikad zapitali otkud dolazi ime Jaffa keksima, to je zbog plantaža naranača po kojima je Jaffa bila poznata. Danas su ta stabla zamijenila ulice Tel Aviva.

Druga skulptura koju nam je Fadi pokazao prikazivala je različite scene iz Biblije. Podsjetila me na kamenje iz Stonehengea.

Stakleni neboderi

Visoki neboderi u daljini rasparali su nebo, a bistra plava voda sudarala se s ostrim stijenjem obale. Zgrade su bile boje pijeska pa se činilo da se plaža pruža u nebo i stvara nebesko more.

Na Mostu želja čuli smo legendu: ako prohodaš most, položiš ruku na

svoj horoskopski znak i pogledaš prema moru, želja će ti se ostvariti. Drvene daske mosta škripale su pod nogama, a moj brončani ovan bio je prevruć za dodir.

Kako smo se približavali centru, sve je više otpadala urbana fasada nebodera i hipster lokala te smo mogli vidjeti siromašno lice koje Tel Aviv skriva od turista. Putujući prema Nazaretu, s moje lijeve strane promicale su ruševine, požarišta, ljudi koji sjede na ulicama. Svrnuvši pogled nadesno, u daljini sam ugledala blještave staklene nebodere.

U Tel Aviv smo se vratili i zadnji dan obilaska Izraela. Imali smo još 10 sati prije kretanja na aerodrom. Muškarci naše grupe igrali su nogomet na pijesku, a žene i mlađa djeca ostali su na plastičnim stolicama u pijesku. Pijeskom sam pokušala zakopati noge svoga brata. Nažalost, previše se micao. Taj dan ostalo mi je puno pijeska u cipelama (a nekako i u hlačama).

Tata i njegovo društvo još u Hrvatskoj dogovorili su se da u Izraelu moraju odigrati nogomet. Stvarno su pronašli neki teren i tamo igrali u hrvatskim dresovima. Valjda je još uvijek trajala euforija Svjetskoga prvenstva.

Tin, sin tatina prijatelja i ja napravili smo povijesno vjernu masadu u pijesku. Inspirirala nas je masada koju smo vidjeli nekoliko dana prije. Čak smo imali i rimske legije. Naviknutoj na kamene plaže Lijepe Naše to je bio prvi put da sam nešto gradila u pijesku.

Naša četveročlana obitelj odvojila se oko devet sati da bismo otišli pojesti neku „pravu“ večeru. Pronašli smo neki hipsterski lokal i svatko je pojeo ono što mu se najviše sviđalo. Ja sam naručila tjesteninu s gljivama i još svakakvim povrćem. Bilo je osvježavajuće nakon tjedan dana samo falafela i švarma, teških začina i obilja humusa. U Tel Avivu ima puno takvih modernih restorančića, no ostatak Izraela nije ni blizu takav.

Tel Aviv, mjesto mira, plaže i sunca

Ipak, došlo je i vrijeme odlaska. Pozdravili smo se s Tinom i njegovom obitelji (oni su ostali još jednu noć u Tel Avivu) i zaputili se prema aerodromu. Bila je ponoć i već sam bila umorna.

Tel Aviv nije mjesto s obiljem znamenitosti, nema bogatu povijest ni svjetski glas. Ipak, u Tel Avivu osje tiš neki mir, spokoj kada samo sjediš na pijesku i gledaš kako sunce polako nestaje u zbrci boja. Um ti se smiri. Nema stresa, nema bezvrijednih misli, nema briga. Samo ti, more, pijesak pod nogama i zalazeće sunce.

Nedostajat će mi pješčane plaže, stakleni neboderi i nemirno more, ali avanturistica koja čuči u meni čeka neka još čudasnija mjesta.

Iva Gojanović, 8. a

Neobičan ukras na zgradi

Hipsterski lokal u Tel Avivu

Županijsko povjerenstvo za prosudbu novinarskog stvaralaštva predložilo je Ivinu reportažu za Državnu smotru LiDraNo 2019. godine.

On September 28th, we celebrated EUROPEAN DAY OF LANGUAGES

Students had an opportunity to take part in Speak Date and practise their speaking skills.

Students were given various topics which they had to discuss about. After a while, they would switch their places and talk to other students, as well.

Also, students had a chance to learn bits of Spanish, Italian, French, Russian and even Albanian.

● During Speak Date, the best part was talking to other pupils in English. It was fun!

Ina Gabrić, 6. d

● Oh, I remember Speak Date very well and it was great!

We spoke to each other in English, tried to speak in other languages and played some games, too.

I felt very good, excited and I thought 'I know how to speak English!'

I also learnt some words in French and Russian.

Fiona Petrović, 6. d

Marija & Jeronim teaching us Albanian

● We talked about our favourite things. We learnt French and we played many interesting games. It was great and I will come again.

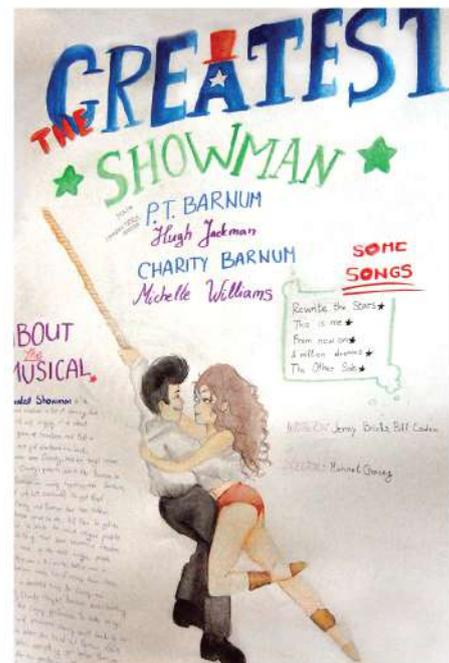
Petra Švajghart, 6. d

● I liked the Speak Date. It was so funny!

Vega Hohnjec, 6. d

● Jeronim and I talked in Albanian language. We talked about everyday situations. I liked Speak Date a lot because it was a new experience for me.

Marija Lekaj, 6. d

Plakat Marije Puljak, 8. b

Plakat učence 8. b

Hippo semi-finals

We met at 7 am in front of the railway station. We went through it and came to platform 2. We arrived to Vrbovec by train and we went to Križevci by bus. We walked about 20 minutes until we reached high school "Ivan Seljanec".

At 10.30 am Hippo 1 and 3 groups started writing their tests.

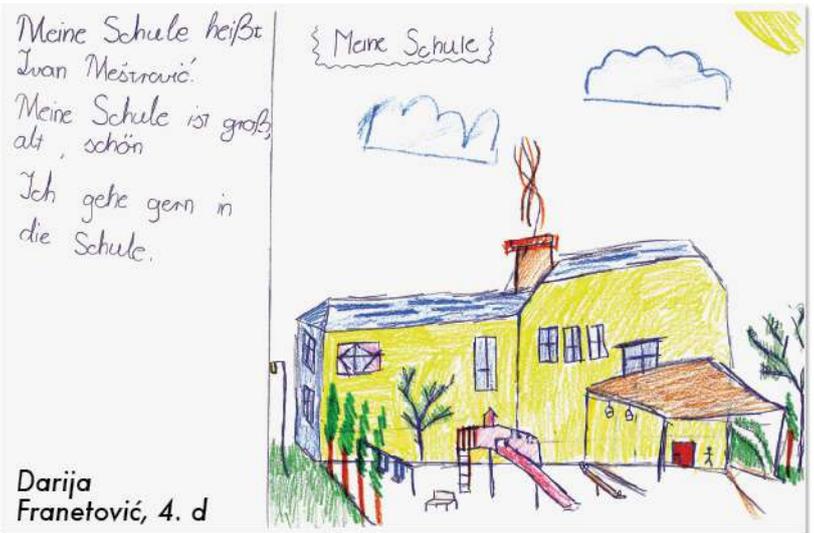
At the same time hippo 2 group (that's us) was walking around the centre of Križevci with their teachers.

At 1.30 pm we came back and started writing our tests.

After that, all of us went together to the train station on foot. There we found someone's phone on the bench. We contacted the owner and she was in Zagreb! One of our teachers brought the phone back. We left Križevci at 4 pm and we went to our homes.

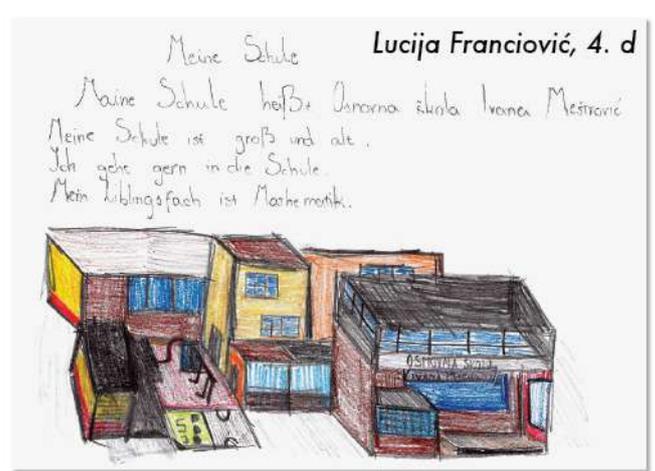
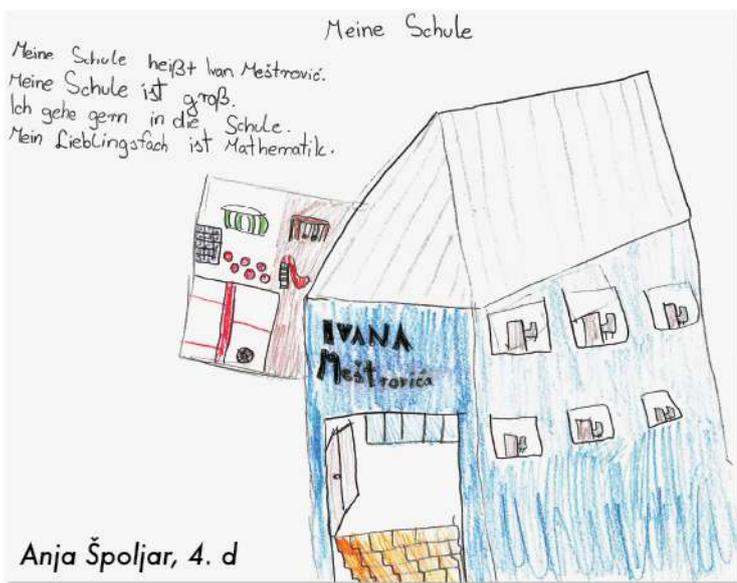
We were happy because we did a great job.

Ema Kovačević 6. a

Meine Schule

4. razredi, 1. godina učenja njemačkog jezika

Rezultati učenika na školskim natjecanjima u sportu

Učenici naše škole i ove godine su sudjelovali u nizu natjecanja pod organizacijom ŠSSGZ, ali s tom razlikom da su ove godine stvarno ostvarili veličanstvene rezultate, dvije sportske ekipe uhvatile brončane medalje, a da je bilo malo više sportske sreće mogli smo i do više medalja. Krenimo redom:

● **ODBOJKA** (7. i 8. r. učenice) - iznimno jaka ekipa, prošla kvalifikacije, ali ispali u 2. krugu zbog bolesti igračica.

➤ **Igrale:** Bunjevac, Križančić, Surla, Špoljar, Jaguš, I. Jurišić, M. Jurišić.

● **KOŠARKA** (7. i 8. r. učenici) - ispali u 3. krugu natjecanja kao 3. u grupi od kasnijih prvaka grada OŠA. Stepinca.

➤ **Igrali:** Balešević, Ivanković, Držanić, Andrić, Cigrovski, Šuto, Surla, Brkan.

● **BADMINTON** (5.-8. r. učenice) 5. mjesto,

ispali u četvrt-finalu od OŠ G. Krkleca koja je uzela srebro i plasirala se na Državno u dramatičnoj završnici 3:2.

➤ **Igrale:** A. Pranić, Pranić, Zara Mileusnić

● **RUKOMET** (5. i 6. r. učenice) 3. mjesto i brončana medalja!!!

➤ **Igrale:** Hohnjec, Jelavić, Lebar, Ostojić, Škarpa, Dobrić, Martić, Nikolić, Gabrić, Vujić.

● **ODBOJKA** (5. i 6. r. učenici) 3. mjesto i brončana medalja!!!

➤ **Igrali:** Šuto, Surla, Dominković, Ivačić,

Đevenica, Vojnović, Tomasović, Pavlović i Gabrić

● **KOŠARKA** (5. i 6. r. učenici) 5. mjesto, ispali u četvrtfinalu sa samo jednim porazom, nesretno.

➤ **Igrali:** Šuto, Surla, Car, Ivačić, Bešker, Oslaković, Dujmović, Hrgović, Đevenica, Popović, Dean.

● **KROS SN** (5. r.) Nujić -18. mjesto, Dominković - 38., mjesto Kusaković - 39.

Voditelj: Hrvoje Đurak, prof.

Sportska ekipa OŠ Ivana Meštrovića i voditelj Hrvoje Đurak

Vikendom u sportske dvorane

U našoj se školi ovaj program provodi tijekom tjedna i subotom. Sudjeluju učenici od 1. do 8. razreda uz vodstvo profesorice kineziologije Branke Biondić. Na dosadašnjim natjecanjima ostvarili smo dobre rezultate, a najbolje u ovoj školskoj godini, a to su: 1. mjesto u nogometu u kategoriji 5. i 6. raz., također u košarci 1. mjesto u kategoriji 7. i 8. raz.

U završnom natjecanju koje će biti krajem svibnja, učenici će sudjelovati u graničaru u kategoriji 3. i 4. raz. Želimo im da postignu najbolje rezultate!

Zagrebački proljetni polumaraton

Naša Linda osvojila 3. mjesto

U mjesecu ožujku 2019. god. natjecala se u utrci na 5 km učenica 4.d raz. Linda Nujić kao redovita polaznica programa *Vikendom u sportske dvorane*.

Linda je postigla vrijeme 0:26 min. te osvojila 3. mjesto u kategoriji juniorke (2000.god. i mlađe), te je ukupno došla na cilj kao 17. žena. Bravo Linda! Naša škola je ponosna na tebe!

Rukometašice brončane!

U nizu sjajnih rezultata naših učenika treba posebno izdvojiti veliki uspjeh naših rukometašica i osvojeno 3. mjesto uvjerljivom pobjedom protiv izabrane ekipe OŠ Ljubljana. Nakon uvjerljivih pobjeda u kvalifikacijama i grupi, djevojke su polufinalnu utakmicu igrale protiv moćne OŠ Luka prema kojoj su pružile jak otpor unatoč fizičkoj dominaciji protivnika. Atraktivnom igrom u borbi za 3. mjesto brzo

su se povratile i uvjerljivo savladale tradicionalnu rukometnu školu OŠ Ljubljana. Učenice je iz utakmice u utakmicu vodila trenerica Anita Pavlinić.

Za školu su igrale: Ema Jelavić, Ana Lebar, Marcela Martić, Laura Ostojić, Lucija Nikolić, Lana Dobrić, Nika Gabrić, Inja Vujić, Vega Hohnjec i Nika Škarpa.

BRAVO za naše cure!

Voditeljica i trenerica: Branka Biondić, prof.

Učiteljsko vijeće ove je školske godine proglasilo za učenike generacije Valentina Zogaja iz 8. b razreda i Luciju Sever iz 8. c razreda.

U školi se nauči biti kulturni i ostaju samo pozitivne uspomene

● **Jeste li se iznenadili kad ste saznali da ste kad ste najosmaši?**

Valentino: Jesam. Već sam skoro otišao kući, kad me razrednica pozvala i priopćila veselu vijest. Znao sam da sam predložen, ali nisam očekivao da ću biti izabran.

Lucija: Pretpostavljala sam da sam kandidat, ali nisam bila sigurna, tako da sam ugodno iznenađena.

● **Je ste li imali sve odlične ocjene od 5. do 8. razreda?**

Valentino: Da, od 5. do 8. razreda sam imao sve odlične ocjene, osim u 5. razredu kad mi je zaključena ocjena 4 iz tehničkog.

Lucija: Da, od 5. do 8. razreda prolazila sam 5.0

● **Zašto je Učiteljsko vijeće odlučilo da ste baš vi najosmaši?**

Valentino: Ne znam. Vjerojatno po ocjenama, a zasigurno se gleda kakvu sliku učitelj ima o tebi.

Lucija: Isto mislim da je uz ocjene važno i ponašanje.

Valentino:
Kulturnom ponašanju nas nauče profesori jer mi inače nismo takvi!

● **Koji vam je najdraži predmet i zašto?**

Valentino: Hrvatski jezik. To je sat za opuštanje, taj predmet mi jako dobro ide, a to je zato jer imam najbolju profesoricu, Kristinu Dilicu.

Lucija: Također hrvatski, slično mislim kao i Valentino te smatram da je jezik jako važan u životu.

● **Koja vam je bila najmanja ocjena koju ste dobili?**

Valentino: Najmanja je bila, dvojka ili trojka. Jedanput sam dobio 1. iz tjelesnog u 8. razredu jer sam napravio nešto krivo, ali sam to poslije ispravio.

Lucija: Sigurno je bilo dvojki i trojki ali sve se može ispraviti, profesori prepoznaju ako si dobar.

● **Koje su vam slobodne aktivnosti i što radite u slobodno vrijeme?**

Valentino: Igram nogomet, idem na treninge, družim se s prijateljima i vrijeme provodim u krugu obitelji.

Lucija: Idem na izviđače, pa na tečaj engleskog jezika, bavim se fotografijom... svega po malo.

● **Provodite li puno vremena u učenju? Je li učite po cijele dane, vikende?**

Valentino: Ocjene nisu zbog učenja, ne učim previše, dobro pratim na satu pa sve upamtim, također kad čitam sve lako pamtim. A i treba znati učiti da to ne bude štrebanje napamet već da razumiješ to što učiš.

Lucija: Ne učim puno, više pamtim na satu.

● **Kakvo vam je bilo sve ove godine u našoj školi? Je li bilo teško?**

Valentino: Najteže mi je bilo prve dvije godine u 5. i 6. razredu kad sam se doselio, a kasnije u 7. i 8. sam proveo zabavljajući se. Osnovno školovanje mi je prošlo lako i zabavno, stekao sam brojne prijatelje s kojima ću ostati i dalje u kontaktu.

Lucija: Meni je jednako dobro iskustvo kao što kaže Valentino. Školovanje će mi ostati u lijepom sjećanju zbog prijatelja, dobrih izleta, maturalca... Ostaju samo pozitivne uspomene.

● **Po čemu ćeš pamtit ovu školu?**

Valentino: Pamtit ću školu po jako dobrim profesorima, zabavi, dobrim

prijateljima i dobrim trenucima koji su se dogodili u školi.

Lucija: Isto bih rekla. Ima uspomena od dobrih do loših, ali nema negativnih stvari koje bi se pamtile.

● **Koju školu namjeravate upisati?**

Valentino: Nisam još odlučio ali me zanimaju: X. gimnazija, Upravno-pravna i Prva ekonomska škola.

Lucija: Ne znam još konačni odabir, ali mislim da ću izabrati neku gimnaziju.

Lucija:
Upoznajte sami sebe i budite otvoreni prema svemu!

● **Što je bitno za učenike osnovne škole, kakvi bi trebali biti?**

Valentino: Ne bi se trebali loše ponašati, bitno je da su kulturni. Kulturnom ponašanju nas nauče profesori jer mi inače nismo takvi.

Lucija: Bitno je da budu uvijek spremni pružiti pomoć drugima, trebaju biti aktivni, upoznati ne samo druge, već i sebe te da budu otvoreni za nova saznanja.

● **Što biste savjetovali učenicima u osnovnoj školi?**

Valentino: Savjetujem im da budu pristojni i lijepo se odnose prema profesorima, da budu otvoreni za nešto novo, da se dobro zabave i da im učenje ne bude teško.

Lucija: Upoznajte sami sebe i budite otvoreni prema svemu!

Razgovarale učenice 6. d razreda, Marija Lekaj i Fiona Petrović

Kristina Dilica,
prof. hrvatskoga jezika

Poseban je osjećaj raditi u školi u kojoj si nekad i sam bio učenik. Upravo je ta škola zaslužna sa znanja i odabir profesije, a danas

to vraćam velikom ljubavlju prema radu s mlađim generacijama. Biti učitelj izazovan je posao jer svakog dana učimo nešto novo. Promijenio se način rada, osuvremenile su se učionice, ali je poseban osjećaj među kolegama imati i neke bivše profesore.

Kristina u 6. razredu

U Meštroviću su nekad bile učenice, a danas u Meštroviću rade

Danijela Kirsch,
prof. kemije i biologije

Zaista je poseban osjećaj raditi u školi u kojoj sam nekad i sama bila učenik. Za školu me vežu samo lijepe uspomene iz perioda odrastanja. S radošću se prisjećam svih mojih profesora, a posebno moje razrednice profesorice Faber koja je kod mene razvila ljubav prema biologiji. Danas škola izgleda drugačije, nadograđena je i veća, ima veliku blagovaonicu, informatičku učionicu, pametne ploče...

Napuštena učionica
Ostale su klupe same,
po ploči nitko ne piše,
spužva je suha i mrtva
nema što da briše.

Prozori su zamračeni,
redari na odmoru,
svi učenici, bez briga,
kupaju se u moru.

*Danijela Kirš, 6. c. Zdenac.
Šk.god.1977./78.
god. IX/br.1. str.6.*

Sanja Šupljika, računovodkinja škole

Bliži se kraj osnovne škole i često razmišljam o svom budućem zanimanju. Slušam starije o zanimanjima. rijetko je tko zadovoljan svojim zanimanjem. Svako misli da je izabrao neko drugo zanimanje, da bi mu bilo bolje i lakše. No, možda u njihovo vrijeme oni nisu imali izbor zanimanja kakav mi sada imamo. Ali ja ipak imam svoje mišljenje i ne mogu pristati na ničije nagovaranje o mom budućem zanimanju. Volim djecu, pa sam odlučila da postanem odgajateljica.

*Sanja Šupljika, 8. a, Moje buduće zanimanje. Zdenac.
Šk. god. 1979./80. god. XI. br.1., str. 45.*

Važno je znati...

- Važno je znati fiziku, kemiju i biologiju. To je život.
- Važno je znati matematiku. To je primjena života.
- Važno je znati jezike. To je bijeg u život.
- Važno je znati povijest, da bismo cijenili život.
- Važno je znati geografiju kako bismo naučili da život nije svugdje isti.
- Važno je znati poeziju i diviti se životu.
- Važno je znati filozofiju kako bismo naučili o prolaznosti i vječnosti života.

Ljiljana Nimac, prof. biologije

Vesna Dolenc, učiteljica razredne nastave

Kad sam počela raditi u ovoj školi, 1980. godine, osjećala sam strahopoštovanje prema većini svojih bivših nastavnika. Puno su mi pomogli da se snađem pa ni meni ništa nije bilo teško učiniti za njih. U odnosu kad sam ja bila učenica puno se toga promijenilo. Škola je dograđena, proširena.

Ig. Dolenc V. iz albuma škole.

Ivana Pernjak, učiteljica matematike

U školi se osjećam kao kod kuće!

Anamarija Đerek,
učiteljica razredne nastave

Lijepo je biti učiteljica u svojoj bivšoj školi jer imam prekrasne učenike i kolege. U školi se nije mnogo toga promijenilo. Malo smo se osuvremenili u informatičkom smislu, ali najveća promjena su mladi ljudi koji su zamijenili većinu mojih bivših profesora...

Ida Kristović,
učiteljica matematike

Drago mi je da radim u školi i u kvartu u kojem sam odrastala. U odnosu na vrijeme kad sam ja bila učenica promijenili su se profesori, a škola je dobila informatičku učionicu.

I na kraju, dragi naši čitatelji, kroz ovih 50 godina postojanja škole uvidjeli smo da se mnoge dobre stvari u našoj školi nisu promijenile. Razne aktivnosti, kulturne manifestacije, humanitarni rad, sportska i druga natjecanja... žive kroz sva desetljeća i čine identitet škole, bez njih smo samo zgrada u kojoj se steže znanje. Mnoštvo događaja obilježilo je povijest naše škole, na sljedećim stranicama odabrali smo zajedničke teme iz školskih listova koje su ostale do danas.

Humanitarni kutak

Humanitarne aktivnosti djelovale su u školi od samih njezinih početaka. Bilo kroz razne akcije ili u sklopu sudjelovanja s humanitarnim organizacijama oduvijek je bio velik odaziv naših učenika i roditelja. U novije vrijeme u školi je takvih aktivnosti puno, za vrijeme raznih blagdana i manifestacija prikuplja se pomoć potrebitima.

U školi djeluje Volonterski klub uz svoje programe i akcije. Donosimo neke zabilježene aktivnosti iz prijašnjih godina koje su zabilježene u Spomenici škole:

22. travnja 1992. god. Školu je posjetio ŠD „Ban Josip Jelačić“ i dao školi i grupi „Kraljica mira“ (u njoj su učenici 4. razreda i vjeroučiteljica) zahvalnicu za pomoć sportskoj četi Ban Josip Jelačić koja se bori na hrvatskim ratištima. Članovi grupe su pisali pisma, izrađivali krunice, slali kolače i odjeću našim vojnicima.

Ovaj događaj je snimala HTV i emitirala ga u programu nedjeljom.

NISU ZABORAVLJENI

Podmladak Crvenoga križa OS „Ivan Meštrović“, članovi Crvenoga križa Mjesne zajednice »Đuro Simunić« i aktivisti uspješno su proveli akciju prikupljanja odjevnih predmeta i živežnih namirnica za socijalno ugrožene obitelji s područja Jarun—Gajevo.

U toj humanoj akciji sudjelovalo je 558 učenika koje su predvodile nastavnica ETELKA ZELENKA i ĐUBRAVKA KUSTEC, članica Podmlatka Crvenoga križa škole.

Tako će uoči Nove godine 32 socijalno ugrožene obitelji dobiti osim odjevnih predmeta još i pakete s brašnom, šećerom, uljem i drugim namirnicama.

Na slici: U Mjesnoj zajednici »Đuro Simunić« užurbano se pripremaju paketi.

D. L.

Misijska grupa danas

Već niz godina učenici sudjeluju u Misijskoj grupi kojoj je cilj prikupiti novac za siromašnu djecu u Ruandi i Gani. U tu svrhu učenici, članovi grupe, izrađuju ukrase, dekoracije i nakit koje prodaju za vrijeme posebnih događanja (Kestenijada, Dan škole, Božićna priredba...).

Jednom godišnje, uoči Božića, imamo već tradicionalnu božićnu radionicu s učenicima Centra za odgoj i obrazovanje „Goljak“.

Eleonora Kalevski, 6.a

Rat zvijezda

Režiser George Lucas Ratom zvijezda nije postigao veliko filmsko ostvarenje. Radi se zapravo o filmu za djecu malo višeg uzrasta. U fantastičnoj priči nema ništa realnog. Sadržaj je zapravo prikazivanje nekog planeta na kojem vlada diktatura. Pobunjenici bi htjeli uspostaviti demokraciju. Dolazi do borbe u kojoj su glavna senzacija laserski mačevi.

Filmu nedostaje misaonosti pa zbog toga ostavlja hladan dojam. Ako bismo mu htjeli odrediti vrstu, ne bismo ga mogli strpati drugdje nego u fantastično-zabavne filmove i to za djecu.

Mladen Findrik, 8. b, *Rat zvijezda*. Zdenac. Šk. god. 1978./79. god. X/br.2. str. 43.

Danas...

Star wars film je dobar ali su mi bolji stariji dijelovi serijala zbog toga što je priča u novijim dijelovima više razvodnjena, kao da su ostali bez ideja, fali im prepoznatljivih likova. Međutim, vrhunski su napravljene animacije i dobra je muzika.

Bartol Orlović, 6. d

Filmski kutak

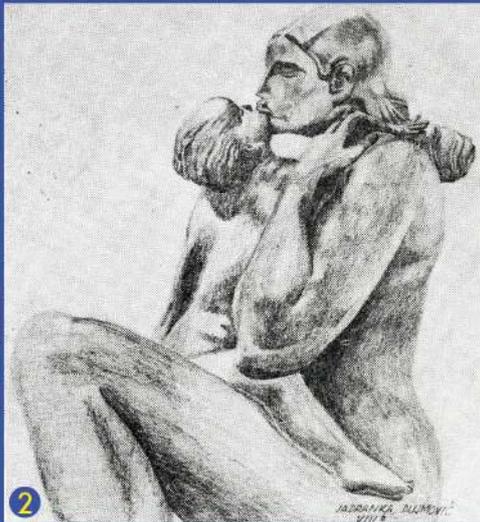
U novijim dijelovima serijala *Star wars*, posebno kod „Posljednji Jedi“ je priča previše zapletena, ali mi se sviđa što je prikazana cijela galaksija, ima na stotine rasa i što ima puno modela životinja, brodova... prikaz likova je realniji.

Roko Tolić, 6. c, šk. god. 2018./19.

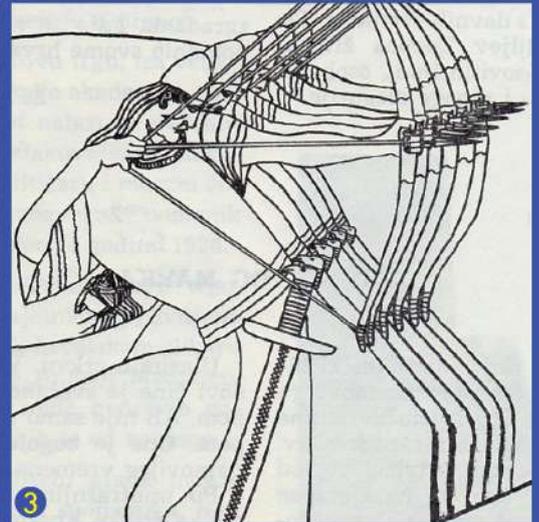

IVAN MEŠTROVIĆ

1 (1883—1962)

2

3

1. Prema umjetnikovom autoportretu linorez izradila Ljiljana Arbanas, 8.b; 2. Meštrovićeva skulptura (olovka), Jadranka Dujmović 8. b; 3. Meštrović: Domagojevi strijelci (tuš), Ranko Hunjadi, 6. a, 1971./1972. god.

Kutak „Meštrović“

Posjet Atelijeru Ivana Meštrovića

Prije 48 godina učenici naše škole su posjetili *Atelijer* povodom promjene imena škole u Ivan Meštrović, te su pisali svoje dojmove o umjetnikovim djelima i crtali za Školski list *Zdenac*. Donosimo neke učeničke dojmove iz 1971. god.

[...] Ući danas u taj atelje znači ući u dom umjetnosti. Tu se nalazi izloženo oko stotinu Meštrovićevih radova... Sve je te umjetnine, skupa sa zgradama gdje se nalaze, Meštrović poklonio svome hrvatskom narodu.

Zoran Lenartić, 8.a

Meštrović je bio ne samo sposoban i nadaren čovjek. On je bio genij. Ono što je stvorio na području umjetnosti premašuje sposobnosti jednog čovjeka...

Đurđica Hršak, 8. c. Pod velikim imenom. *Zdenac*. Šk.god.1971./72. god. III/br.1. str. 5, 9.

Hela Bilać 6. d, 2019.

Danas...

Današnji učenici, u sklopu obilježavanja 50-te obljetnice škole također su posjetili *Atelijer Meštrović* te su imali prilike vidjeti originalna djela. Evo što kažu naše učenice:

Mene se je najviše dojmilo što je Meštrović često koristio motiv majke u svojim djelima, posebno kada je radio skulpturu „Povijest Hrvata“ koju je radio prema modelu svoje majke.

Sara Gabrić, 5. d.

Impresivno je koliki je talent i trud uložen u sve te umjetnine koje su stvorile ruke ovog velikog umjetnika.

Klara Antić, 5. d, šk. god. 2018./19.

Andrej Bizjak, 8. b, 2019.

Rad učenika 7. razred, 2019.

Fotografski kutak

Neparni danas miruju,
Anđelko Mihalić, 7. b

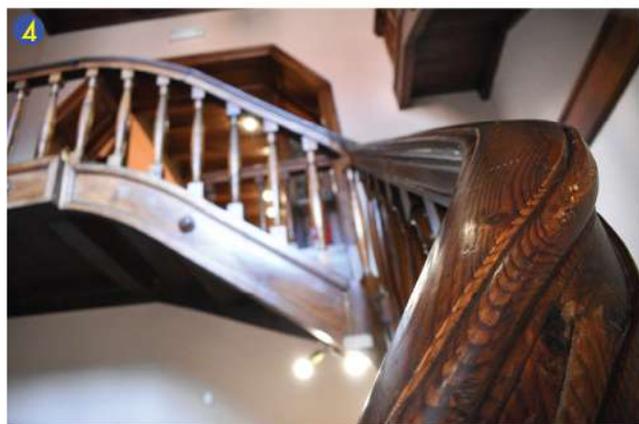
Foto-klub škole

Počeli smo kao foto-amateri, kao članovi jedne sekcije u okviru slobodnih aktivnosti. Međutim naša je djelatnost prešla okvir rada slobodne aktivnosti pak smo osnovali foto-klub.

Ovo je i jedni klub u našoj školi... Pokušavamo i s radom na umjetničkoj fotografiji.

No tu prestaje tehnika, a počinje umjetnost, tu nije dovoljan rutinski rad, treba steći osjećaj za lijepo. U prvom redu treba tražiti motive...

Članovi foto-kluba. Imamo foto-klub. Zdenac.
Šk. god. 1969./70. god. I/br.2. str. 31.

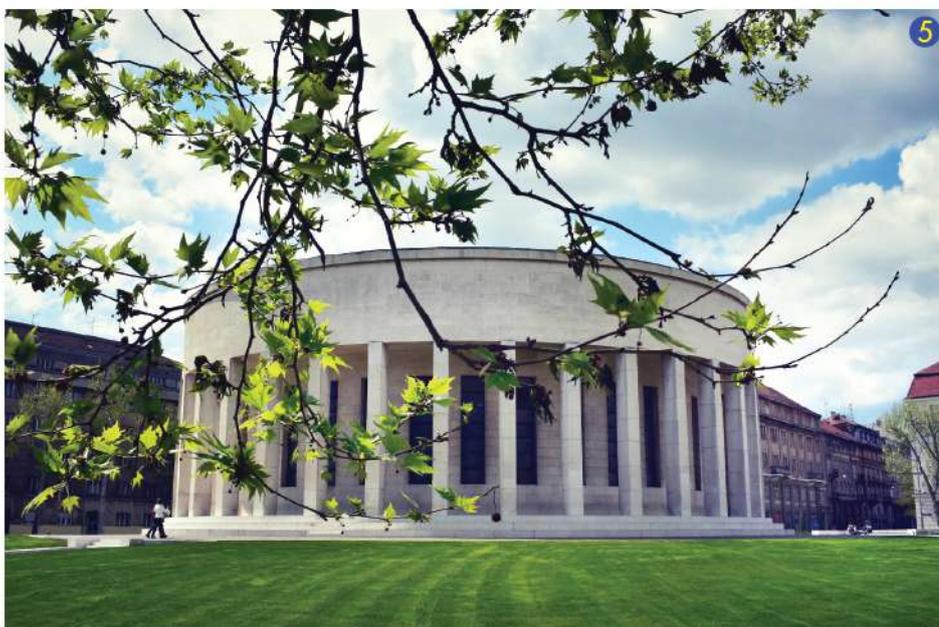

Danas...

Foto-klub „Meštri“

U školi je ponovno osnovana foto-grupa, 2017. g. Povodom 50-te obljetnice škole učenici su u obilasku gradom foto-aparatom zabilježili Meštrovićeve spomenike u Zagrebu.

1. Povijest Hrvata; 2. Čekanje; 3. Žena u grču; 4. U Atelijeru Meštrović; 5. Paviljon, Trg žrtava fašizma. Fotografije učenika Foto kluba „Meštri“.

Što sačuvati kao dragu uspomenu na ovu školu?

Mnogo toga ću ponijeti u srcu, a u svom albumu jednu fotografiju svoga razreda... Probudit će se u mom srcu ponovo ta mila i divna lica koja ću skoro napustiti, i s njima ovaj moj prvi veliki dom, moju školu. Možda će to biti jedno moje novo djetinjstvo.

Diana Kapuralin, 8. a, Opraštam se s drugovima. Zdenac. Šk. god. 1970./71. God. II, br.2. Str. 25.

IVAN MEŠTROVIĆ

A 2019.